

ELITY

V každodennom živote i v rôznych printových či elektronických médiách sa stretávame s pojmami elita, inteligencia, intelektuál, inteligent a podobne. Je tristne významné, že médiá nevenujú žiadnu pozornosť ich definícii, úrovni a ich sociálnej úlohe v spoločnosti. Absencia takýchto článkov a štúdií je príznačná pre tlačové i elektronické médiá v celej SR (aj v celom euro-americkom konglomeráte) s výnimkou niektorých nezávislých, tzv. alternatívnych médií. Navyše vyskytla sa aj podpora porušovania legislatívy, etiky a hygieny práce napríklad štátnou (tzv. verejnoprávnu) televíziou STV-1 v 90 - tých rokoch v prípade docenta Sterna (údajne judaistického pôvodu), rektora VŠE v Bratislave, ktorý sa uchádzal o profesúru, pričom nespĺňal kritériá inauguračné svojej školy. A stal sa profesorom. To je absurdné a cieľavedomé zlyhanie a zrada nielen tzv. verejnoprávnej televízie, platenej z našich daní, ale aj porušenie internej legislatívy VŠE jej rektorom a vedeckou radou s množstvom komplexných profesorov (Dudáš, J., Absurdity vysokých škôl a inteligencie na Slovensku – Z vývoja európskych vysokých škôl, vedy a inteligencie, 2011, s. 179), prejav jej neprofesionálnej úrovne, podvodu a zradu jej poslania. Evidentná absencia akademickej intelektuality, ako aj absencia účinnej legislatívy na preskúmanie zákonnosti inauguračného procesu ministerstvom školstva a úradom prezidenta.

Svojho času zodpovedný šéfredaktor redaktor HALO TU (časopis Technickej univerzity v Košiciach) uverejnil „provokačný“ článok na zamyslenie s názvom *Zakríknutá elita?* (M. Demko: HALO TU č. 4/2006). Poukázal na absenciu článkov v HALO TU, reagujúcich na vážne spoločenské témy – „*Viacere univerzitné časopisy sú pre pracovníkov daných škôl vítanou arénou, do ktorej vstupujú s vlastnými predstavami o riešení problémov, alebo tým najlepším miestom na nastolenie novej závažnej témy. Odtiaľ je už iba krôčik k širšej prezentácii aj v iných médiách*“. Písal o absencii polemických článkov v HALO TU – „*na prstoch jednej ruky by som ich spočítal – o témach morálky, etiky hoci len vysokoškolskej práce ani nehovoriac*“ a oprávnene sa pýtal „*či žijeme v inom svete veľmi vzdialenom od našej každodennej reality, alebo ...*“ Podľa neho by elita mala byť tvorcom či strážcom procesov, odohrávajúcich sa v spoločnosti - „*Ved' kto iný, ak nie elita spoločnosti, do ktorej bezpochyby patria aj erudovaní a spoločensky stále vysoko akceptovaní reprezentanti vysokoškolskej komunity, má právo, ale aj občiansku povinnosť kriticky analyzovať javy a vyjadrovať sa k nim. Hoci aj v rozpore s prevládajúcimi názormi, prevládajúcimi tendenciami*“. Sú to významné názory, ktoré smerujú k podstatnej sociálnej úlohe inteligencie a elít. Avšak ak je elita a inteligencia nevzdelaná a nevedomá svojej úlohy, navyše po štyridsaťročnej diktatúre KSČ zakríknutá a nesvojprávna, nemôže byť hlavou národa a ani elitou.

Slová elita i intelektuál sa často bez ich precíziacie zneužívajú, najmä žurnalistami, politológmi, sociológmi, filozofmi a inými nekultivovanými nedovzdelancami najmä z deklasovaných humanitných disciplín. **Humanitné odbory sa silne podobajú komunistickým VUML** (Večerná univerzita marx-leninizmu). Obdobne sa zneužívajú pojmy veda, revolúcia i prívlastok svätý - najmä v cirkevných kruhoch, aby sa predestinovala a zaštitila nedotknuteľnosť, nenapadnuteľnosť a jedinečnosť. Preniknúť do akejkoľvek reality môžeme len cez porozumenie pojmov. Pojmy – termíny sú stavebné kamene rozmýšľania, teda logického myslenia. Ak chceme pojednať o problematike elít i inteligencie, predovšetkým si treba ujasniť základné pojmy, aby nevznikla terminologická mätička.

Termín **elita** je latinského pôvodu (z *lat. eligere* – vybrať, vyvoliť). **Pôvodne bol tento termín používaný v súvislostiach s predmetmi a výrobkami vysokej kvality** a až na prelome 18. a 19. storočia tento pojem začal byť používaný na označenie vysokopostavených osôb určitých spoločenských skupín - a to bez ohľadu na ich kvalitu.

Ak v prvom priblížení nazrieme do slovníkov cudzích slov (napr. S. Šaling a kol., SAMO, Bratislava – Prešov; 2002), ten charakterizuje elitu ako vybraných najlepších jednotlivcov; vybranú spoločnosť. Obdobne český slovník (Linhart, J. Slovník cizích slov pro nové století, Dialog, 2004) charakterizuje elitu ako výkvet, menšina s mimoriadnymi vlastnosťami. Obdobne nemecký slovník (Ehrlich, R., und Kol., Kleines Fremdwörterbuch, VEB Bibliographisches Institut, Leipzig 1973) ako výber, najlepšie, najlepší. Filozofický slovník (Ajsenštejn, V. A., a kol., Vydavatelství politické literatury, Bratislava, 1965) charakterizuje elitu ako sociologickú kategóriu na označenie tej časti osôb, ktoré zaujímajú vedúce postavenie.

Odborné posúdenie a vymedzenie pojmov elít a inteligencie prislúcha zrejme do oblasti filozofie a sociológie, no **zákon zdravého rozumu** (formulovaný už učencami v antickom Grécku) dovoľuje, ba priam núti vyjadrovať sa kompetentne k uvedenej problematike aj príslušníkom iných intelektuálnych činností. A je to priamo povinnosťou najvyššej vrstvy inteligencie – intelektuálov, vyplývajúcej z podstaty jej poslania. Zákon zdravého rozumu je v súlade so všeobecne platným princípom hľadania pozitívnych riešení „*Edelstoff Geist ist unsere einzige Resource*“ (Ušľachtilá látka rozum je náš jediný zdroj - prostriedok).

Uvedené charakteristiky elít ako výber najlepších treba bližšie špecifikovať, aby nedochádzalo k zmätkom. Kvalita predmetov a výrobkov je daná ich úžitkovými vlastnosťami pre spotrebiteľa. **Kvalita elít i inteligencie vôbec by mala byť posudzovaná podľa „úžitkových“ vlastností pre spoločnosť - podľa ich prínosu k humánnemu rozvoju spoločnosti a poznaniu**, dvoch civilizačných atribútov, ku ktorým ľudstvo dospelo po dlhom období vývoja. K takýmto vlastnostiam patrí **schopnosť preniknúť k podstate veci či javu**, čo niektorí vzdelanci charakterizujú ako **duševný zrak**. Táto schopnosť je ovplyvnená inteligenciou, inteligentným kvocientu, pričom brilantná inteligencia je vlastnosťou skôr výnimočnou ako všeobecnou. Lenže aký prínos pre spoločnosť reprezentuje vysoko inteligentný jedinec s amorálnymi vlastnosťami? Takže požiadavka schopnosti preniknúť k podstate je nutná, nie postačujúca. Preto treba ku kvalite elít priradiť požiadavku **humánnej etiky**. A k humánnnej etike sa priraduje aj **odborná etika**. Ved' aký prínos pre spoločnosť je napríklad **plagiátorstvo**, ktorým je tak zamorená najmä historiografia, ktorá nám podsúva dejiny interpretácií historických javov ako skutočné dejiny.

Preto kvalita elít je v priamom súlade s požiadavkami na kvalitu inteligencie, rešpektujúce tri imperatívne atribúty (Dudáš, J., Krízový stav školstva, Kultúra č. 8/2013):

- a) inteligencia ako vlastnosť človeka, umožňujúca dopátrať sa podstaty javu či veci;
- b) dodržiavanie humánnej morálky;
- c) dodržiavanie odbornej morálky.

a tieto tri atribúty poskytujú typológiu inteligencie rozlišujúcu

- 1) **intelektuála**, ktorý nekompromisne hľadá a obhajuje pravdu, dopracováva sa k podstate veci, javu a rešpektuje humánne i odborné etické normy;
- 2) **inteligenta**, ktorý je povrchný, no rešpektuje humánne etické normy i odborné etické normy;
- 3) **polointeligenta**, ktorý skúma len povrchné, dodržiava humánne i odborné etické normy, no toleruje ich porušovanie inými;
- 4) **pseudointeligenta**, pracujúceho povrchné, nerešpektuje ani humánne ani odborné etické normy, ba sú mu na smiech a na obtiaž;
- 5) **lumpeninteligenta**, resp. antiinteligenta - je povrchný, nerešpektuje ani humánne, ani odborné etické normy, sú mu nielen na smiech a na obtiaž, ale navyše je to vzdelanec s najvyššou schopnosťou v trojhodnotovej stupnici schopností: 1) schopný, 2) veľmi schopný

Vrstvy intelektuálov a inteligentov tvoria inteligenciu, ktorá je prínosom pre spoločnosť a skupiny polointeligentov, pseudointeligentov a lumpeninteligentov tvoria deformovanú – dementne deviantnú inteligenciu, ktorá je spoločnosti len na ťarchu, spôsobuje jej rozvrat. Vrstvy pseudointeligent a lumpeninteligent vzhľadom na sociálnu úlohu inteligencie (Bláha, A., Sociologie inteligence, 1937), nie sú *de facto* inteligenciou, sú deklasovanou vrstvou, *de facto* deinteligenciou.

Je etický rozmer jednotlivca, vrátane príslušníka inteligencie a najmä elity, v oblasti humánnej morálky i odbornej morálky závažný a dôležitý? Ved' **morálka ako univerzálny sociokultúrny regulatív je približne tak stará ako samotné ľudstvo, ako kultúra**, pričom zákony sú normatívne regulatívy života štátu. A od čias Gréckej revolúcie je známe, že humánna etika je nad všetkým. Už jej najvýznamnejší a najvyzretejší reprezentant a systematik Aristoteles považoval morálnu vybavenosť ľudí vo verejných a štátnych funkciách za veľmi dôležitú (Aristoteles, Politika, 2006, s. 23).

Podľa mňa o kvalite príslušníka elity i inteligencie vypovedajú nielen jeho intelektové vlastnosti, ale aj úroveň humánnej etiky i odbornej etiky, preto aj tieto atribúty sú podstatné. A navyše aj preto, že **intelektuáli ako najvyššia vrstva inteligencie a najmä intelektuálne elity majú významnú a nezastupiteľnú spoločenskú úlohu pri vytváraní kultúry v tom najvšeobecnejšom zmysle slova, pri zvyšovaní epistemologického kvocientu kultúry spoločnosti. A úlohou inteligencie v spoločnosti, najmä jej elít, je zachovať si schopnosť sebareflexie a byť tým potrebným autokorektívom spoločenstva. V tom je inteligencia nezastupiteľná**.

Elitou sú teda vybratí najlepší jednotlivci, výkvet, menšina s mimoriadnymi vlastnosťami. Zrejme osoby s kladnými vlastnosťami a nadpriemerné. **K elite patria jednotlivci, ktorí v svojej oblasti dosiahli nadpriemerné výsledky či už ide o vedu, umenie, šport alebo akúkoľvek činnosť, samozrejme pri dodržiavaní platných etických noriem**. Podľa druhu činnosti rozlišujeme elity vedecké, technické, elity v humanitných disciplínach, elity umelecké, elity športové a podobne. V prípade inteligencie môžeme hovoriť o intelektuálnej elite.

Čo do rozsahu je elita širší pojem ako inteligencia, ako konštatoval spoluzakladateľ česko-slovenskej sociológie (Bláha 1937, s. 46). Spomínaný sociológ Bláha rozdelil elity na duchovné elity a svetské elity. Je to ojedinelé

dielo o sociológii inteligencie a podľa významného a celosvetovo rozhl'adeného česko-moravského sociológa prof. J. Kellera neexistuje v súčasnej európskej sociologickej literatúre podobné dielo (Keller, J., prof. PhD., PhD., Osobná informácia, Ostrava, 2011).

Pri absencii kritéria morálky ako kvality jednotlivca i kolektívu by k elite patrili aj najväčší vrahovia nielen zo staroveku ako napr. integrátor Alexander Macedónsky (dával popravovať tisíce zajatých obrancov, napríklad v Thébach 6 000 popravených, robil krvavé jatky na porazenom perzskom vojsku, krvavé jatky v meste Tyr a podobne). Kto spočíta, koľko nevinných ľudí prepravil o život tento „mäsiar“? V stredoveku najmä organizátori ôsmich krížových výprav rímski biskupi – pápeži, v ktorých zahynuli viac ako dva milióny kresťanov (Špirko, J., Cirkevné dejiny II, Turčiansky Sv. Martin, 1943, s. 371) a v literatúre je zaznamenaný oveľa viac vyšší počet nekresťanov (Browser, E., Náboženství z opačného břehu, Prometheus 2003, s. 101). Alebo v novoveku sluhovia skrytých síl globálneho prediktora/parazita (GPP) (Vnútorň prediktor - Pracovný kolektív VP 2011, Mŕtva voda – Od „sociológie“ k životarečeniu – Koncepcia spoločnej bezpečnosti; Petrov, Tajomstvá ovládania ľudstva, 2023) ako napríklad integrátor Napoleon a skrytý GPP ako organizátor oboch svetových vojen v dvadsiatom storočí (Shuton, A.C., WALL STREET a boľševická revolúcia, 2018; Starikov, N., Kto prinútil Hitlera prepadnúť Stalina, 2018; Peparata, G. G., Krstní otcovia Hitlera, 2020), vrahovia Hitler (Schilgruber/(Rothschid)) a Bronstein Trockij. Obdobne Mao Ce Tung, Pol Pot či americkí prezidenti a ďalší „politici“ z iných, najmä západných štátov ako sluhovia globálneho prediktora/parazita (GPP), ktorí ako najvyšší politickí predstavitelia organizujú podvratné štátne prevraty, vraždy nepohodlných, vojensky prepadávajú nezávislé štáty a vedú vojny všade vo svete v mene mamonu GPP najmä po II. svetovej vojne s vyvraždením desiatok miliónov ľudí. SŠA sa stali svetovým parazitom č. 1, podvratné operácie SŠA od roku 1945 do súčasnosti majú odhadom 20 až 30 miliónov obetí, asi dvakrát toľko úmrtí ako v prvej svetovej vojne (taliansky geograf a geopolitik M. Dinucci in <https://cz24.news/Od roku 1945 až do súčasnosti zabili USA do 30 milionů lidí, 6. 4. 2022>).

Cenzurovaná wikipédia vykastrovala termín elita od podstatného atribútu kvality – humánnej a odbornej morálky (<https://sk.wikipedia.org/wiki/Elita>). Podľa wikipédie elitu tvorí časť ľudí, ktorá v sociálnej skupine, inštitúcii alebo spoločnosti zaujíma najvýznamnejšie postavenie a to vďaka svojim individuálnym vlastnostiam, profesionálnym kvalitám, či sociálnemu postaveniu. Teda ide o mocenské rozlíšenie medzi vyššími vrstvami a nižšími vrstvami spoločnosti. A to bez ohľadu na humánnu a odbornú mravnosť. Táto charakterizácia vykastrovala pojem elity od podstatného atribútu a to od atribútu kvality a takto humanitnými kultivovanými nevzdelancami vykastrovaný pojem **elity sa používa eticky neutrálne za účelom mätenia obyvateľstva**. Obdobne sa pojem „demokracia“ priam nábožensky používa ako politické lákadlo na mätenie obyvateľstva a zabezpečenie vládneho princípu, nastoleného skrytými silami GPP, na zabezpečenie jeho vlády (Dubovský, J. Mantra „demokracie“ a liberalizmu, 2022).

Neskoršie pojem elita zaznamenal ďalší posun oproti predchádzajúcemu vykastrovanému poňatiu vďaka ideologickému pôsobeniu skupín s výsadným postavením. Príslušníkom tzv. elity často nekriticky prisudzujú vyššie kvality už len vďaka príslušnosti k tejto privilegovanej skupine ľudí, čím ich nekriticky postavili do polohy arbitrov, čo je mäťúce a zavádzajúce.

Rôzni humanitní vzdelanci vytvorili náuky o „elitách“, ktoré sú poväčšine venované politickým mocenským špičkám. Najvýznamnejšími klasickými predstaviteľmi takýchto náuk o „elitách“ sú C. H. Saint-Simon, F. Nietzsche, K. Marx, G. Mosca, V. Pareto, R. Michels. Pareto považoval v tomto zmysle za príslušníkov elit i osoby podávajúce špičkový výkon trebárs v oblasti podvodov, manipulácií, luhaní či arogancii. Prispel tým k rozvoju nehodnotiacej sociológie (J. Keller, <https://cz24.news/5.12.2022>). Tieto náuky vychádzajú z faktu, že ľudia sú si biologicky a psychologicky nerovní. Táto prirodzená nerovnosť je základom nerovnosti spoločenskej, ktorá je tiež prirodzená a večná. Dôsledkom je hierarchické rozvrstvenie každej spoločnosti. **Hlavným činiteľom hierarchickej stratifikácie spoločnosti je fenomén moci a tá delí spoločnosť na dve základné časti – vládnucu triedu, t. j. „elitu“ a ovládanú triedu, t. j. ne-elitu.** Podľa náuk o elitách je rozdelenie spoločnosti na „elitu“ a non-elitu prítomné v každej spoločnosti. A väčšina náukotvorcov o elitách tvrdí, že „elita“ si zachováva svoje dominantné postavenie prostredníctvom kombinácie nátlaku a manipulácie. Relatívne malý počet príslušníkov „elity“ umožňuje jej členom jednať spoločne, vedome a súdržne. Procesy komunikácie v „elite“ sú ľahšie a jej členovia môžu byť rýchlo zmobilizovaní k formulácii politickej línie a prevzatíu iniciatívy.

Aj bakalárska práca z r. 2013 (Vacovský, J., Elitní spolky, Masarykova univerzita, Brno, 2013), ktorá sa venuje rozhodujúcim aktérom NWO (*New World Order*), organizovaným v rôznych tzv. „elitných“ spolkoch (finančná a banková oligarchia - Rotschildovská finančná chobotnica, Bilderberg, Trilaterálna komisia, Rada pre medzinárodné vzťahy a iné), ktoré sú príčinou súčasnej krízy v euro-atlantickom priestore, používa pojem „elita“ v uvedenom neutrálnom význame.

Pojem „elita“ je širší, ako je uvádzaný v náukach o „elitách“. Napríklad výskum „elit“ v Českej republike v roku 1997 medzi elitu zaradil predstaviteľov parlamentu a politických strán, ministrov a ich námestníkov, vedúcich pracovníkov vysokých škôl, vedeckých inštitúcií, zdravotnej starostlivosti, hospodárskej infraštruktúry, sociálnych služieb, polície a armády, odborových zväzov, vydavateľov a šéfredaktorov najväčších printových a elektronických médií, kultúrnych zväzov, prominentých umelcov, hodnostárov najväčších cirkví a podobne (<https://cs.wikipedia.org/wiki/Elita>). Je evidentné, že respondenti tohto výskumu chápu význam slova „elita“ eticky neutrálne. Pojem „elita“ je u respondentov spojený s vrcholovou inštitucionálnou funkciou v svojej sfére činnosti bez ohľadu na vyššie formulovanú kvalitu elit. Vzhľadom na prioritizovanie vedúceho postavenia – najvyššieho postavenia a absencie humánnej etiky a odbornej etiky je výstižnejšie označenie pre týchto ľudí **vyššia vrstva, špička alebo vedúca vrstva– mocenská špička, mediálna špička, hospodárska či finančná špička a podobne**. Ak by v uvedenom prieskume bola zahrnutá aj kvalita týchto tzv. elit, tak vzhľadom na dosiahnutú tristnú úroveň spoločnosti v ČR v oblasti politiky, legislatívy, súdnictva, žurnalistiky, hospodárstva a iných oblastí spoločenského života, tak by tam nemohli byť *en bloc* zaradení uvedení vedúci pracovníci, keďže vlády, parlamenty i vedúci hospodárskeho života ničia ekonomiku, ničia slobodu, masmédiá ničia informovanosť, právnici ničia spravodlivosť a podobne.

Pre skutočnú elitu je najvyššia hodnota pravdivosť. **Intelektuálne elity** sa formujú z ľudí genotypu (M1M1). Najinteligentnejší študenti **sú – ako všade vo svete – prevažne tí, čo študujú matematiku, techniku alebo prírodné vedy. Najmenej inteligentní sú študenti humanitných disciplín**. Spoločnosť s genotypom M2M2 **nemôže** vytvoriť ani uchovať vysokokultúrne prínosy a zostáva v kultúrnej sterilite (Weiss, V., *DIE IQ-FALLE: INTELIGENZ, SOCIALSTRUKTUR UND POLITIK*, STOCKER, GRAZ, 2000; učiteľka gymnázia Z. Kramerová, osobná informácia, 1984).

Rozdiely vo vzdelaní privádzajú k rozličnému chápaniu mnohých životných javov (V. A. Kudin in Slovanská vzájomnosť č. 4/2014, s. 62). **Tituly od hlúposti neoslobodzujú**. Múdrost' začína tam, kde začína pochybnosť. **Inteligencia dáva možnosť pochopiť problém, jav, potom musí nastúpiť morálka**. Myšlienkový zmätok a kríza myslenia je spôsobená používaním pojmov bez odkrytia ich pôvodu a obsah. **Bádatelia v humanitných disciplínach** (*Sozialwissenschaften*) sa málo zaujímajú o podstatu. Sú v priemere menej inteligentní ako vedci v prírodných a technických vedách a odhaduje rozdiel na 15 bodov“ (Weiss 2000, s. 101). **Štúdium humanitných disciplín**, najmä sociológie, oslabí schopnosť nezávisle myslieť i absorbovať informácie, ktoré nebudú v súlade s jeho naprogramovaním. Dnešné vysoké školy nie sú zasvätené pravde (Makow, H., *Krutá pravda a bezočivé lži, Utajované dejiny sveta*, 2016, s. 236 – 240). Deklasovaní vzdelanci v humanitných disciplínach, najmä v sociológii, filozofii i politológii význam pojmu elita nespájali s vlastnosťami kvality elit i inteligencie. Označiť zmienené osoby ako elitu je nielen v rozpore s pôvodným významom termínu elita, ale je to schizofrénne, s čím humánne založený jedinec nemôže principiálne súhlasiť. Sociológia, politológia, filozofia i lingvistika v euro-atlantickom priestore vykastrovali a zdevastovali termín elita, prisúdiac mu len eticky neutrálny význam. Vykastrovali ho od univerzálneho sociokultúrneho regulatívu morálky a kultúrnosti. O určitej intelektuálnej terminologickej biede týchto disciplín svedčí aj to, že pre „jadrové“, kľúčové termíny v svojej oblasti používajú termín z techniky - *terminus technicus*, nevytvorili svoj adekvátny termín.

Západ je civilizácia matérie (Petrov 2023, s. 182). **Západ je civilizácia zlodejov**. Humanitní vzdelanci namiesto rozvíjania civilizačných hodnôt a kultúry sa dali do služieb rasistického šovinistického nacionalizmu (Benda, J., *Zrada vzdelancov*, 1927). Ich limitným prípadom sú **akademickí zločinci na Západe**. **Dnešná západná civilizácia** je veľký podvod. Kultúra vyjadruje súhrnnú maticiu populácie. V skazenej kultúre nie je vypracovaná pravoverná výchova. Západná kultúra je prepracovanou psychologickou operáciou (Makow, H., *Ilumináti – Sekta, jež se zmocnila světa*, 2012). **Západný svet sa dá charakterizovať ako „svet mŕtvych mozgov“**. **Výsledkom je hlboká kríza západnej antikultúrnej kultúry a modernej spoločnosti**. Tieto javy svedčia, že Západ v dôsledku antihumánnej a anticivilizačnej činnosti FŠNM je vyprázdnený od elit a intelektuálov resp. je ich ako šafránu.

Otázkou je, **či máme na Slovensku elity v pôvodnom slova zmysle**, ak áno, ako sú početné a tiež, aká je slovenská inteligencia vôbec. História vývoja slovenskej inteligencie a elit, ktorá podstatne ovplyvnila ich dnešnú úroveň, ponechám v tejto štúdií mimo pozornosti z priestorových dôvodov. Troškou do mlyna načrtnutej problematiky prispela polytematická kniha kritických reflexií (Dudáš 2011), štúdiá „Dudáš, J., Absurdity vysokého školstva na Slovensku - pokles úrovne inteligencie (Slovenské pohľady č.6/2005)“, vyššie zmienená štúdiá „Dudáš, J., Krízový stav školstva (8/2013) z prostredia, ktoré je liahňou inteligencie a malo by byť aj liahňou elit a recenzovaná štúdiá „MÁME VÔBEC ELITY NA SLOVENSKU? (Recenzovaná štúdiá Českej spoločnosti pre civilizačné štúdiá, apríl 2021) s úvodnou charakteristikou recenzenta: „*Česká společnost pro civilizační studia vydala práci docenta Jána Dudáše MÁME VÔBEC ELITY NA SLOVENSKU? Autor se v ní kriticky zabývá některým aspekty života slovenské společnosti. Práce rozebírá pojmy jako „intelektuál“*“

„inteligence“ a elita“, a zároveň ukazuje, proč jsou intelektuální elity důležité pro život společnosti. **Vytváří při tom typologii příslušníků inteligence od „intelektuála“ až po „lumpeninteligenta“.** Dále probírá situace v pěti klíčových oblastech života společnosti – university, ekonomii, politiku, justici a médiích. Dochází k závěru, že skutečné intelektuální elity na Slovensku chybí, že země dokáže přežít i bez nich, ale že absence elit je překážkou dalšího rozvoje“.

Štúdiu som poslal cca 30 slovenským proslovenským vzdelancom v rôznych oblastiach intelektuálnej činnosti s úmyslom vyvolať diskusiu i polemiku, no dostal som len niekoľko kladných odpovedí: „...., ako vždy vysoko kvalitný materiál (Ing. J. Vozár); „... gratulujem, precízne si charakterizoval "naše" pseudo elity podobne ich chápal aj americký sociológ Charles Wright Mills vo svojom diele, *The Power Elite*. New York 1956 (PhDr. P. Mikula); „... vynikajúca analýza, jediné, čo na danú tému komplexne vyšlo. Jej bolestnú pravdu vidíme v tejto novej pružno-mäkkej (sanitárnej) totalite, v ktorej národ je vystavený priam genocídnej skúške (PhDr. PaedDr.P. Grečo); „...Keby bolo viacej takých nielen štúdií, ale aj autorov (PhDr.V. Timura); „ ... je to odvážna štúdia“(prof. M. Bátorová).

V roku 2011 sa objavil článok o elitách s názvom „Má Slovensko elity?“ od blogera G. Murína (Slovenské pohľady, č.9/2011), ktorý prináša subjektívny a subjektívizujúci pohľad autora k tejto téme. Murín nastolil vážnu otázku o elitách v širšom spektre činností, no jeho pokus o odpoveď je v mnohom plytká a povrchná, nepresná i zavádzajúca. Autor žongluje s termínmi a názormi, nevysvetlil, čo on chápe ako elitu, tvrdiac bez argumentov, že jediným elitotvorným miestom na Slovensku je Bratislava, takže sa nemožno ubrániť dojmu prístupu k problematike narcisistickým kaviarenským štýlom „letom - svetom“. O žonglovaní s pojmom elita svedčia jeho výroky o elite komunistickej, disidentskej, vidieckou sa stáva klasická zostava krčmár –notár – farár. Po zmienke o mečiarovskej „elite“ riadených zbohatlíkov a o finančných žralokoch ignoruje pseudoelitu následných postmečiarovských deviantno – dementných politických síl, ktoré vyvlastnili slovenský národ v prospech zahraničia, zbavili ho jeho ekonomickej podstaty zosúkromňovaním (privatizáciou), nekriticky podriadili Slovensko deviantne amorálnemu Západu, navyše aj militantnému agresívnemu NATO a to bez súhlasu a mandátu od obyvateľstva.

Tvrdenie, že „jediné elitotvorné miesto na Slovensku je Bratislava“, možno považovať za nemiestny žart a prejav deviantného bratislavocentrizmu, veľkej vydláždenej dediny s názvom Bratislava. Ak v prvom priblížení považujeme za elitu osobnosti, ktoré prispeli do pokladnice svetového poznania v svojich odboroch činnosti, čo je evidentne reprezentované napríklad hodnosťou DrSc., tak takéto elity sú v akademickom prostredí od Košíc po Bratislavu. Ale bloger a prírodovedec Murín to ignoruje. A ani neuvádza, v ktorých intelektuálnych disciplínach sa bratislavské slovenské elity nachádzajú. Alebo k elitám patria spevák, humorista - zabávač či politickí činitelia (najmä zo strán s prívlastkom kresťanské), ktorí boli proti vzniku druhej Slovenskej republiky a získali byty v tých istých štvrtiach v Bratislave a tým istým spôsobom ako V. Biľak? Tí sú pre niekoho elitou? Bezzásadové a bezcharakterné utilitaristické tvrdenie. Keď som mu poslal recenzovanú štúdiu *MÁME VÔBEC ELITY NA SLOVENSKU?*, reagoval len jednou poznámkou, že „inšpirátorom mi bol Kamil Peteraj v osobnom rozhovore“. Nuž emocionalista inšpiroval prírodovedca emocionálnym hodnotením a ten to „zožral aj s navijákom“. Úlohou emocionalistov je rozvíjať emócie, nie rácie, ktoré rozvíjajú prírodné a technické vedy a niektoré humanitné disciplíny. A keďže človek je pudový tvor, tak emocionalisti – herci, speváci a iní - majú veľký a neadekvátny vplyv na vedomie a postoje populácie.

Na výzvu šéfredaktora SP V. Šikulu reagovať na Murínov článok je prekvapujúce, že v tak pre národ závažnej problematike sa objavili len dve reakcie v SP. V reakcii autor (Čertík, J., Slovenské pohľady č. 11/2011). vytyka a na niektorých príkladoch názorne poukazuje, že G. Murín „si pod niektorými slovami a pojmami predstavuje niečo iné“ a pýta sa, že prečo uvažuje len elitu spisovateľskú, „kde sú iné elity, vedecká a technická inteligencia, lekári, absolventi stredných a vysokých škôl? Okolo 150 000 najschopnejších robí v zahraničí....“ Dať slovu iný význam je neprípustné a samotný G. Murín sa vyjadril (SP, č. 3/2012) „Polovzdelanec je produktom masového vzdelávania, ktoré ho naučilo odborné slová (ale nie ich podstatu). Takže jeho kritérium polovzdelanca možno použiť aj na neho samotného. V druhej reakcii autorka (Krivošíková, B., Slovenské pohľady č.4, 2012) polemizuje a hodnotí článok „populárneho esejistu“ ako „veľmi urážlivý“. Pritom obe reakcie zostávajú na povrchu, ani jedna nejde k podstate - čo to je elita, aké sú jej podstatné charakteristiky.

Štúdiu o elitách som poslal aj šéfredaktorovi SP B. Šikulovi. Zakladateľ časopisu SP Vajanský ho charakterizoval ako „Pohľady na vedu, umenia a literatúru“, neskorší redaktori pozmenili na „Slovenské pohľady na literatúru, umenie a vedu“, čím si podstatne zjednodušili úroveň činnosti, pretože veda je najnáročnejšia intelektuálna činnosť, oveľa náročnejšia ako tvorba umeleckej literatúry (invenciu a talent jej tvorcov vôbec nepodceňujem). Šéfredaktor požadoval, aby som ju skrátil, no ani po skrátení ju nepublikoval bez udania seriózneho dôvodu, čo je absencia elementárnej humánnej i odbornej etiky, ich zrada. Navyše členka redakčnej rady SP profesorka M. Bátorová sa pokúsila prehovoriť šéfredaktora Šikulu, aby štúdiu publikoval, no

neúspešne. Zrejme Šikula ako literát-emocionalista odmietol publikovať aj ďalšie reakcie a tým cenzorsky a antiintelektuálne zabil tak dôležitú tému pre slovenskú spoločnosť, čo je antihumánny prejav príslušníka deklasovanej inteligencie. **SP je časopis úzkej skupiny** ľudí, ktorí neradi medzi seba vpúšťajú niekoho iného (Timura, V., PhDr., Osobná informácia, Bratislava 2020). Nadto nielen SP, ale ani Literárny týždenník, ktoré uverejňujú recenzie vydaných kníh, ignorujú prezentovať recenzie kritických autorov ako inšpiračné zdroje – kritické knihy a štúdie (napr. Gruska, J., Rozhodnú informácie, Literárny týždenník č. 13/1995; Bakoš, J., Intelektuál a pamiatka 2004; Bača, J., Kto si nezastrie, bude vidieť – Cesty života, 2006; Dudáš 2011, Dudáš 2013, Dudáš 2018, Dudáš 2021 a iní). V oboch kultúrnych periodikách absentuje snaha odhaľovať skryté či zjavné sily rozvracajúce morálku a spoločnosť, tým sa zaraďujú medzi periodiká pre polointeligentov (Dudáš 2013). Chýba u nás periodikum, ktoré by sa sústavne a konzistentne venovalo problematike riešenia problémov spoločnosti na intelektuálnej úrovni. Je to dôsledkom genocídy slovenskej inteligencie po roku 1944 (Vnuk, F., Po úsvite súmrak – Slovensko 1945 – 1948, 2020), 40-ročnej indoktrinácie trockisticko-komunistickou totalitátou po roku 1948, je to prejavom diletantstva nedovzdelaných povojnových generácií slovenskej inteligencie (Bakoš 2004).

Evidentná je povrchnosť názorov Murína na elitu, ktorej dal „ľudovú a jednofarebnú“ konotáciu, čo odpovedá úrovni mnohých príslušníkov humanitnej inteligencie, riadiacich spoločnosť a tých, ktorí sú prezentovaní deformovanými mainscreamovými (tzv. mainstreamovými) médiami ako tzv. politológovia, napr. bývalý komunistický šéfideológ, či bývalý riaditeľ ústavu marxizmu – leninizmu a ďalší čoby novodobí politologickí mastičkári, nasledovníci starovekého prognostického ústavu - antických Pýthii v Delfách. Po zmene v čase anarchie a hlúposti vstali noví analytici, rekvalifikovaní prednovembroví politrucci a ich žiaci, na intelektuálov sa hrajúci tinedžeri čoby analytici, ktorých spoločným rysom je tristná sebavedomá „vševedomosť“, posilňovaná prítomnosťou v éteri. V skutočnosti „kvalita“ ich analýz ich zaraďuje na úroveň nositeľov podbradníkov a plienok.

Alebo patria k elite intelektuálne vidlácki protislovenskí členovia strán, ktoré hlasovali proti vzniku II. Slovenskej republiky, napr. z tzv. KDH, či členovia maďarských etnických strán? Alebo 891 osôb slovenskej prevažne bratislavskej inteligencie s vazalským prejavom týchto osôb proti vzniku druhej SR? Samourčovacie právo národov je medzinárodne uznané ako legitímne a nescudziteľné právo každého národa. Je snád elitou tých 891 osôb podpísaných v septembrovom Kultúrnom živote v roku 1991, ktorí boli vazalsky proti vzniku II. SR svojou výzvou „*K demokraticky zmýšľajúcim občanom*“? Vyjadrenia typu „*Vedomí si nenapraviteľných mravných a ekonomických škôd, ktoré by priniesol rozpad ČSFR*“, „*Naše úsilie o spoločný štát je bojom o demokraciu*“ či „*Poslanci Slovenskej národnej rady, nepodľahnite politickým manipuláciám, nepodľahnite nátlaku. Nedovoľte, aby sa zopakoval Február 1948!*“ je evidentným prejavom nepoznania podstaty „demokracie“, neschopnosti odlíšiť komunistický totalitárny puč vo februári 1948 (pozri napr. Žiak, M., Jewropean, Bratislava, 2004) od legitímneho humánneho vývinu po páde totality a ignorovania alebo nepoznania veľkých politických, ekonomických i kultúrnych negatív českého vedenia spoločného štátu voči Slovensku.

Medzi 891 osobami boli – čuduj sa svete – hlavne emocionalisti: herci, spisovatelia (vraj svedomia národa, skôr paródia naň), speváci, výtvarníci, režiséri, ale aj niekoľkí pracovníci prevažne z humanitných disciplín ako napr. filozofia, sociológia, ekonómia, stredoškolskí učitelia, niekoľko vysokoškolských učiteľov, lekári, kňazi či dôchodcovia, študenti, technici, remeselníci, úradníci i podnikatelia a len málo jednotlivcov z technickej a prírodovednej inteligencie. A niektorí z týchto 891 protislovensky zameraných osôb sa neskoršie nešťitili obrátiac kabáty o 180 stupňov profitovať v rôznych i najvyšších štátnych funkciách. Utilitárna schizofrénia ako vyššia, absencia humánnej o odbornej etiky. Pokojne môžeme hovoriť o protislovenskej lumpeninteligencii.

NEGATÍVA SPOLOČNÉHO ŠTÁTU

Pomoc slovenskému národu však nesmie zastierať negatívne javy, ktoré boli sústavne zamlčované oficiálnou historiografiou v spoločnom štáte až do r. 1989 i po ňom. Pre ilustráciu uvedme stručne najzávažnejšie negatíva. Česko-Slovensko vytvorili Američania, Briti a Francúzi, vedenie štátu pozostávalo z bábok (Starikov, N., Vojna cudzími rukami, 2021, s. 144). Za svoj vznik musela vojnová prvá Č-SR, ktorá patrila k víťazným štátom, z celkovej sumy 1,5 miliardy zlatých frankov uhradiť Západu polovicu tejto sumy a 4 246 miliónov korún na vydržovanie československých légii, ktoré bojovali na rôznych frontoch, hlavne proti sovietskemu Rusku (Žukov, J. M. a kol., Dejiny sveta 8, 1961, s., 187). Prvá Č-SR bola siono-slobodomurársky štát, procesy riadenia sa presunuli z Viedne do domu Rothschild v Londýne. Česko-Slovenský štát bez akéhokoľvek *raison d'être* bol umelo vytvoreným experimentom na pranie jehomtborcov ako klin medzi Nemeckom a Rakúskom. Nebol vytvorený na princípe sebaurčenia, ani na národnostnom princípe (Dolejší, M., Analýza 17. listopadu 1989, 2014, s. 59). V skutočnosti politika Prahy voči Slovensku bola kolonialistická od vzniku vojrovej prvej Č-SR, čo dokladuje výrok „*Slovensko bude naši koloniální zemi*“ (Ottov obchodný slovník, II. vydanie, 1925, s. 1217). Česi tým vinkulovali Slovákom explicitne, že Slovensko bude kolóniou Česka. Bolo to dôsledne realizované hneď po vzniku I. Č-SR vo všetkých oblastiach spoločenského života v politike, ekonomike, kultúre,

školsťve, v štátnych službách (Čulen, K., Česi a Slováci v štátnych službách Č-SR, 1994) i inde – napríklad demontáž vyše 660 podnikov na Slovensku s následným veľkým vyst'ahovalectvom. Za 20 rokov spoločného štátu požiadavka založenia vysokej školy technickej – nutná podmienka rozvoja spoločnosti - bola Prahou stále ignorovaná. Deformácia humanitných disciplín vrátane historiografie v zmysle českého šovinizmu a podobne zapríčinila všeobecnú neznalosť pravdivej histórie a otráвила vedomie spoločnosti. Na spravodlivé požiadavky zo Slovenska bola najčastejšia odpoveď Prahy „nelze vyhověti“.

Narcisista Masaryk bol „demokratický“ autokrat – diktátor. Do zákona na ochranu republiky z roku 1923 dal vniešť §11 o svojej beztrestnosti, nedotknuteľnosti a nekritizovateľnosti pri vykonávaní funkcie prezidenta, kritika prezidenta sa považovala za urážku prezidenta a stala sa trestnou. § 20 trestal každého, kto by znížil vážnosť prezidenta, jeho námestníka, člena parlamentu, člena vlády. Trestný bol aj výrok „*císárpán byl lepší než Masaryk*“, čo bolo sankcionované trestným stíhaním s nepodmienečnou väzbou až jeden rok (Mrva, I., Temné storočie, 2018; Pojar, M., T. G. Masaryk a židovství, 2017). Monarchistické rysy TGM reprezentuje jeho výrok: „*Nepřišel som do Čiech robiť prezidenta, aby som sa nechal komandovať ulicou*“. Kult Masaryka je vypreparovaný obraz oportunistu Masaryka, ktorý zaviedolol predseda snemovne J. Malypetr (Klimek, A., Boj o Hrad 1., Hrad a pětka, 1996, s. 88). Intrigán Beneš používal macchiavellistické spôsoby pri znemožňovaní a odstraňovaní svojich odporcov (Čarnogurský, P., 14. marec 1939, Bratislava, VEDA 1992, s. 75). Česká inteligencia na čele s prezidentmi slobodomurármi profesorom Masarykom/!Redlichom (nemecko-judaistický pôvod, Kalvoda in Dudáš, J., LEXIKÓN MENEJ ZNÁMYCH A MĀTÚCICH SEKULÁRNYCH A NÁBOŽENSKÝCH POJMOV – NETRADIČNÝ OBJEKTUVIZUJÚCI NÁHLED DO SVETOVÝCH DEJÍN A CELKOVÉHO DIANIA, 2017, s. 281) a profesorom Benešom (profesúra získaná podvodným spôsobom – Klimek 1996) popierali svojbytnosť slovenského národa. Masaryk uviedol: „*Niet slovenského národa, to je výmysel maďarskej propagandy*“ (Đurica, M S., Dejiny Slovenska a Slovákov v časovej následnosti faktov dvoch tisícročí, 2003, s. 320). Umelý konštrukt tzv. československého národa bola vlastne čechizácia Slovákov - politická, kultúrna a duchovná, hrozila duševná genocída Slovákov obdobne ako Moravanov už od 11. storočia. Slováci zostali po roku 1918 naďalej najizolovanejším národom, lebo nad Slovenskom bola spustená pražská železná opona centralistického československého štátu. Národ bez štátu i politickej slobody pre svet neexistoval.

V ostrom protiklade s neuznaním Slovákov ako národa bolo vo svete bezprecedentné uznanie tzv. židovskej národnosti židovských klanov, navyše bez požiadavky jazyka, v ústave z 29. 2. 1920, prijatom nevoleným, ale menovaným parlamentom, vďaka ktorému sa **Č-SR stala prvou krajinou, ktorá priznala politickým klanom židov národnosť** (Jelinek, J. A., Dávidova hviezda pod Tatrami, 2009). **Vládna delegácia Č-SR** na mierovej konferencii vo Versailles na čele so slobodomurárom Benešom (Klimek 1996) vytvorila **celosvetovú absurditu** – uznala židov ako národnostnú menšinu, čo znamenalo splnenie čestného sľubu žida sionistu Masaryka-Redlicha americkým sionistom (Jelinek 2009, s. 168; Pojar 2017). Židia v Č-SR získali vymoženosť, aká bola unikátna v Európe – okrem občianskej, politickej a tzv. náboženskej rovnoprávnosti – získali ústavou z roku 1920 štátut národnostnej menšiny ako v jedinom štáte v Európe, a to bez udania jazyka svojej národnosti (!!!) a nemuseli byť ani členmi židovskej obce, na čo sa liberálne zahraničie pozeralo s údivom (Jelinek 2009, s. 183). Masaryk a Beneš boli príslušníkmi slobodomurárskej mafie. Špičky českej spoločnosti, sústredené vo veľkých mestách, boli členmi slobodomurárskych lóží (Špiesz, A., Dejiny Slovenska na ceste k sebauvedomovaniu, 1992, s. 141). Navyše pod vplyvom sionistov bola Č-SR *de facto* obrezaná republika (Bartoš, A. B., Obrezaná republika, 2014; Pojar 2017). Masaryk bol preukázateľne *exponentom* týchto skutočne všemocných židovských skupín (Příhoda, P., Studie vyvolencovy krycí legendy, Týdenník Politika, září 1997).

Politik K. Kreibich hodnotil režim vojnovkej prvej Č-SR: „*Režim Masarykův a Benešův je tedy jakousi obnovou „osvíceného absolutizmu“ z období přechodu od feudalizmu ke kapitalizmu*“ (in Dudáš 2011, s. 158). Republika za Masaryka a Beneša nebol právny štát, štát riadiaca Hradná pětka bol neústavný orgán, právo bolo korumpované vedením štátu a slúžilo mu. Súdy plnili prania vládnucej kliky (Klimek 1996; Krystlík, T., Zamlčené dejiny 2, 2010 2012). Beneš používal macchiavellistické spôsoby pri znemožňovaní a odstraňovaní svojich odporcov (Čarnogurský 1992, s. 75). Na základe analýzy politiky, ekonomiky a kultúry bola Č-SR politicky charakterizovaná ako režim chytráckeho sionistu a slobodomurára, machiavellistu Masaryka, a vierolomného bezškrupulózneho malého českého človeka kotlinovej úrovne, intrigána a slobodomurára Machiavelliho – Beneša (Klimek 1996, s. 8; Pojar 2017).

Česi rozbili druhú Česko-Slovenskú republiku po 6. 10. 1938 viacerými aktmi, najmä Eliášovým (Homolovým) vojenským pučom z 9. 3. – 10. 3. 1938, odsúhlaseným pražskou vládou z iniciatívy generála Eliáša a s odobrením Hitlera (Čarnogurský 1992, s. 241; Dudáš, J., Slovník aktuálních pojmov a výrokov – Fakta absentující v učebniciach a v hlavnopr(ú)dových médiách, 2019, s. 96).

Relatívne pokojný mierový život na Slovensku v rokoch 1939 -1944 ukončila partizánska rebéλια, tzv. SNP, ktoré začalo vraždami štátnych predstaviteľov SR, nemeckej Ottovej misie v Martine, vraždami nemeckých občanov i slovenských občanov nemeckej národnosti, čo vyvolalo vojnu na Slovensku, jeho okupáciu

Wehrmachtom s množstvom ľudských obetí a materiálnych škôd, najväčších za celé obdobie vojny. Teror partizánov a nimi urobené masové hroby, pardónované vlastizradcom prezidentom Benešom, sú stále tabu. Košickým vládnym programom vzniklo vojnové Československo, tromi pražskými dohodami bol Košický vládnym programom *de facto* zrušený, nastala tuhá centralizácia Prahy. Nastala genocída slovenskej inteligencie, cca 5000 je prislušnikov emigrovalo, ostatní boli perzekvovaní a väznení - dvomi politickým i subjektmi na čele s právnikmi – trockistami infiltrovaná KSS (Verčík in Bobák J., Dokument k slovenskému národnému komunistickému hnutiu, Slovenský časopis historický č. 1/2021) na čele s Machiavelli-Husákom a DS na čele s oportúnnym Lettrichom. Politické procesy po roku 1946 zosilneli po po komunistickom trockistickom puči vo februári 1948 (Vnuk 2020). Federácia z roku 1968 ostala iba na papieri, ČSSR bola totalitárny asymetrický štát až do prevratu v roku 1989.

Výstižné kritické a pravdivé je konštatovanie českého historika J. Tesařa o období spoločného štátu „*Česká společnost – českí knedlíci - nemala dost' kulturních a politických předpokladov na to, aby dokázala žít so Slovákmi ako s rovnocenným partnerom v spoločnom štáte už od jeho vzniku*“. Česká kotlinová plebejská a chytrácka spoločnosť má zakonzervovaný pozostatok monarchistického zmýšľania – prezident je u nich modlou (Tesař, J., SME AUTENTICKÍ DEDIČIA, 1995). A tých 891 osôb vidláckej úrovne chcelo, aby Slovensko bolo naďalej pod kuratelou Prahy v asymetrickom politickom modeli, nesvojprávne a svetu neznáme, ako za Uhorska.

Murínova adorácia spisovateľa Feldeka ako výraznej individuality „*v kauze ministerského pokusu o likvidáciu DSS v Budmericiach*“ z pera Murína je vrcholne plytká, vykastovaná, subjektívne vytrhnutá z kontextu jeho pokryteckej politickej a spisovateľskej činnosti (napr. neobjektívny sionizovaný spor s D. Slobodníkom) a je smutno – komická. Feldek, údajne príslušník klanu s dvojitou morálkou, autor básne *Óda na L. I. Brežneva*, zaslúžilý umelec z čias vlády štátostrany, dlhoročný príslušník totalitárnej diktatúry KSČ, bol aktívny účastník „spanilých“ jász lietadlom z Bratislavy do Košíc v decembri 1989 a ešte na ďalší východ Slovenska, išiel poučovať východniarov Zemplínčanov o „demokracii“!? Alebo jeho obhajoba ruskej skupiny *Protestujúce p.če (Pussy Riot)* (evanjelický štvrtročník Tvorba č. 2/2014, jeho šéfredaktor na zaslanú kritickú odozvu „*Tvorba proti dekalógu?*“ ani nereagoval), ktorá sa stala známou svojím výtržníctvom v pravoslávnom chráme v Moskve ako aj hromadným sexom v jednom múzeu v Moskve? Veď je to morálna zvrhlosť ako tejto skupiny, tak aj od spisovateľa Feldeka (spisovatelia sú vraj svedomím národa?!?), ale aj od šéfredaktora Tvorby – prístupy na úrovni lumpeninteligencie. A u Murína absencia kritičnosti i morálky.

A čo inteligencia v bratislavských riadiacich centrách štátu? A inteligencia na municpálnej úrovni napr. v Bratislave? Nesvedčia publikované kauzy - informácie o množstvách príslušnikov pseudointeligencie priamo v Bratislave (napr. bratislavský magistrát, ktorý bol riadený príslušníkmi strán s prívlastkom kresťanský) o absencii intelektuálov a elít v týchto grémiách?

Kde boli tie bratislavské „elity“ v ústavoch akadémie a na vysokých školách v období zásadných politických prevratov v r.1948 a 1989? Aké boli tie bratislavské „elity“, najmä v oblasti politického myslenia, ekonomie a ekonomiky, filozofie, sociológie, práva, histórie a podobne? **Veď po zmene v roku 1989 humanitná inteligencia nepredložila žiadnu rozumnú alternatívu vývoja spoločnosti.** A mala k dispozícií vedu o riadení – kybernetiku a mala na čom stavať, pretože v r. 1966 bola publikovaná rozsiahla štúdia – vízia kolektívu R. Richtu a kol. Civilizace na rázcestí. **Humanitná inteligencia v celej Č-SFR bola zaspátá, v ťažiskovom období zmeny neprezentovala ako duchovná sila žiadnu reálnu strategickú víziu. Intelektuálna bieda vidláckej česko-slovenskej inteligencie.** Po vzniku II. SR v neskoršom období boli pokusy, napríklad zriadením samostatného Ústavu strategických štúdií z vôle politickej moci v roku 1992, neskoršie v SR objednávka od podpredsedu vlády na spracovanie troch stratégií, no boli to len úlomkovité materiály. Až v roku 2010, keď bol štát vykradnutý, zdecimovaný, politika, ekonomika a školstvo zdevastované, prezentoval Ekonomický ústav SAV víziu a stratégiu rozvoja slovenskej spoločnosti v dlhšom horizonte ako sú volebné cykly. A to až na objednávku vlády v roku 2006.

V súčasnej dobe krízy humánnych hodnôt je nanajvýš potrebné položiť si otázku, **kde sú elity a intelektuáli, ktorí by načrtli východisko z krízy, alternatívu vývoja?** A či vôbec máme elity v jednotlivých intelektuálnych činnostiach?

MÁME ELITY NA VYSOKÝCH ŠKOLÁCH A V SLOVENSKEJ AKADÉMII VIED (SAV)?

Liahňami inteligencie a elít sú predovšetkým vysoké školy a univerzity. Iste je správne tvrdenie, že úroveň inteligencie je daná úrovňou jej „producentov“ – VŠ a univerzít (vysokoškolských učiteľov). **A úroveň univerzity je dominantne daná úrovňou vedy.** Je tristne signifikantné, že kritické dielo o úrovni slovenskej inteligencie od umenoteoretika prof. Bakoša (Bakoš 2004) a štúdia (Bakoš, J., Premeny intelektuála alebo Príbeh človeka pracujúceho umom, Quark č. 11/2003 a č. 12/2003) ostali bez odozvy v radoch slovenskej inteligencie i slovenských médií. Obdobne kritické diela ďalších vzdelancov (napr. Gruska 1995, Bača 2006, Dudáš 2011,

2013, 2018, 2021 a iní) ostali bez odozvy. Pripomína to situáciu pred cca 100 rokmi, keď základné sociologické dielo o slovenskej inteligencii i národe vôbec od vtedy jedného z najvzdelanejších Slovákov dr. dr. Jána Lajčiaka (Slovensko a kultúra, Slov. ev. a. v. Theolog. Akademia, Bratislava 1921; Q 111, Bratislava 1994) nevyvolalo žiadnu pozornosť a obdobne sa neobjavila žiadna odozva v slovenských proslovenských médiách ani po opätovnom vydaní v r. 1994. Dodnes je neznáme. Stále výstižné je jeho tvrdenie „*Na Slovensku veľkí duchovia živnej pôdy nemajú*“. Situácia rozdielna len v tom, že slovenská inteligencia sa za 100 rokov početne rozrástla, no jej kvalita a úroveň zostali v podstate nezmenené. Preto ani nemôže prekvapiť a je významné pre slovenskú inteligenciu, že polytematická kniha kritických reflexií s veľmi širokým záberom (Absurdity vysokých škôl a inteligencie na Slovensku – Z vývoja európskych vysokých škôl, vedy a inteligencie, 2011), ktorá „... *zapôsobilá v slovenských pomeroch ako blesk z jasného neba...je mimoriadnym a mimoriadne provokujúcim dielom...mala by vyvolať mimoriadne reakcie...a mala by byť v knižnici každého slovenského intelektuála*“ (Handžárik, J., Absurdity na Slovensku, Slovenská vzájomnosť č. 1/2012), a ani citácie článkov a štúdií v nej uvedené zostali bez adekvátnej odozvy.

Navyše učiteľ filozofie prof. Višňovský z Filozofickej fakulty UK v Bratislave, svojho času podpredseda SAV pre humanitné náuky, v zborníku (Univerzita, spoločnosť, filozofia: realita versus hodnoty, Iris, Bratislava 2014, s. 35), uviedol: „...*urobiť vedeckú sebareflexiu nášho akademického života, vrátane filozofickej reflexie, sa dávno naplnil. Zvlášť pohľad zo strany samotných akademikov na ich vlastnú súčasť situáciu absentuje takmer úplne*“. Profesor Višňovský tým vlastne nepriamo potvrdil zaostávanie filozofie, sociológie za vývojom spoločnosti minimálne o 25 rokov. A nadto je nepochopiteľné, že zamlčal existenciu kritických článkov, štúdií a navyše aj polytematickú knihu kritických reflexií o súčasnej i minulej úrovni vysokých škôl a inteligencie (podľa informácie ju prečítal), čím čitateľa uviedol do stavu neinformovanosti. Nepochopiteľná citačná intolerancia a ignorancia, absencia objektívnosti a „intelektuálny“ podvod.

Antiintelektuálnym postojom sa prejavila učiteľka marxistickej filozofie a spisovateľka z tej istej fakulty doc. E. Farkašová označiac knihu „Absurdity ...“ údajne ako kontroverznú, pričom neuviedla, v čom je kontroverznosť knihy. Označiť pravdivé zobrazenie skutočnosti za kontroverznosť je odborná i humánna zvrhlosť. Je to neprípustný útek učiteľky filozofie a spisovateľky od problematiky, navyše podriadenie sa deviantnej tzv. politickej korektnosti, ktorej termínom sa nálepkujú názory, prejavy a postoje, ktoré smerujú k pravdivému a objektívnemu poznaniu, nevyhovujúce politike skrytých síl globálneho prediktora/parazita.

Kniha odborníka na riaditeľovanie (manažment) profesora J. Hvoreckého (Testament vedca, Premedia 2015, s. 52) je kritická a podnetná, no na margo knihy Absurdít uviedol „*Neverím na sprisahanecké teórie, ktoré vidia v žalostnom stave školstva naplnenie zámerov zahraničných nepriateľov Slovenskej republiky (Absurdity ...). Domnievam sa však, že aktivity riadiacich orgánov školstva im poskytujú priveľa argumentov*“. Hoci v knihe Absurdít je citovaný *Support for East European Democracy Act of 1989*, schválený kongresom SŠA v r. 1989 a navyše je citovaná fundovaná práca lektora z Ústavu politických vied na Viedenskej univerzite (P. Bachmaier, P., *Der Wertewandel in Ostmitteleuropa*, in P. Bachmaier, B. Blehová, *DER KULTURELLE UMBRUCH IN OSTMITTELEUROPA*, P. Lang *Europäischer Verlag der Wissenschaften, Frankfurt am Main 2005*, s. 15 – 32). Typický príklad nepochopiteľnej ignorancie faktov, pštrosieho prístupu, strkanie hlavy do piesku, navyše od učiteľa aj na Liverpoolskej univerzite.

V súvislosti s uvedenými prejavmi je adekvátna kritická reflexia úrovne slovenskej inteligencie z pera umenoteoretika prof. J. Bakoša: „*Slovenská inteligencia je vo svojom celku nehotová, nezrelá, ba i defektná.. Schopnosť kolektívne eliminovať výnimočné výkony ako cudzí a ohrozujúci prvok nevyhnutne viedla k neúcte, ba pohrdaniu výnimočnými tvorivými jedincami... Prirýchlá industrializácia si vynútila aj urýchlované vysokoškolské vzdelanie, ktorého výsledkom bola... „urýchlovaná“ inteligencia... Oddelenie vysokoškolskej výchovy od vedeckého výskumu sa podpísalo pod diletantstvo nedovzdelanosti povojnových generácií slovenskej inteligencie (Bakoš 2004)*“.

V súlade s predchádzajúcimi zobrazeniami úrovne slovenskej inteligencie je aj hodnotenie literárnej teoretičky prof. Bátorovej: „*Ešte jedna črta patrí k charakteristike prevažnej väčšiny súčasných intelektuálov: povrchnosť a lenivosť (Slovenské pohľady č. 2/2014)*. Termín intelektuáli je tu však nenáležitý, maximálne inteligent.

Práve v Bratislave, na najstaršej na Slovensku najdlhšie kontinuálne existujúcej Univerzite Komenského, nastal po prevrate dokonca „maratón absurdnosti“. Napr. vytvorením precedensu zastrašovania rektora ako predsedu komisie pre prípravu vysokoškolského zákona, názormi členov akademickej obce i akademickeho senátu UK nezlúčiteľnými s názormi poradcov z EU pri požiadavke kompatibility vysokoškolského zákona z roku 1990 s obdobnými vysokoškolskými zákonmi v západnej Európe.

Ak pre ilustráciu úrovne vo vysokom školstve budeme uvažovať rektorov, *de facto* akademických politikov, funkčne najvyšších predstaviteľov líahni inteligencie, ktorí vytvárajú politiku vysokých škôl, je zarážajúca ich

nízka etická a mnohokrát i odborná úroveň. Napríklad konferencia rektorov (osoby mnohokrát s najvyššími titulmi pred menom i za menom) sa dopustila hrubého útoku v polovici 90. rokov na osobu, ktorá postupovala podľa zákona. A k výzve prvej ponovembrovej mládeže v roku 2009 o stave a ďalšom smerovaní spoločnosti zostala konferencia rektorov nevšímavo hluchá (Dudáš 2011). Absencia elit, absencia intelektuálov. Prejav to na úrovni záhradkárov, starajúcich sa o svoje záhradky. A to nemusím pripomínať ani tie množstvá putujúcich profesorov, masovú výrobu neoprofesorov a pseudoprofesorov, profesorov s „musu“ (musí byť, aby bol odbor), na ktorých sa profesormi stali nie na základe vedeckej práce, ale na základe známostí s riadiacimi politikmi fakúlt – dekanmi a politikmi vysokých škôl – rektormi a to na starých i nových vysokých školách, tzv. univerzitách (z ktorých len málokto spĺňajú *de facto* status univerzity, hoci *de jure* majú takéto označenie).

Len 2 % vysokoškolských profesorov z cca 1600 je na svetovej úrovni (podľa predsedu ARRA, SRo 1, 23.10.2007). **Poznatky nové z pohľadu medzinárodnej vedy (reprezentované najvyššou vedeckou hodnosťou doktora vied DrSc.) sa nestali podstatnými pre inaugurácie a habilitácie** – na rozdiel od štátov západnej Európy, ale len jednou z položiek v rámci kritérií. Svedčí to nielen o absencii intelektuálov a intelektuálnych elit v celej riadiacej vertikále školstva od ministerstva školstva až po vedúcich katedier. Navyše to svedčí aj o neefektívnych výberových mechanizmoch na vysokých školách do rektorských a dekanských funkcií a najmä o celkovej kultúrnej degradácii vysokého školstva. Podvody riadiacich funkcionárov vysokých škôl napr. svojho času na Trenčianskej univerzite či nedávno na Katolíckej univerzite v Ružomberku i inde a bez kritického ohlasu akademickej obce svedčia o absencii elit, intelektuálov i inteligentov v riadiacich funkciách. Prijatá nedokonalá legislatíva a absencia etického kódexu učiteľa a etického kódexu študenta už od r. 1990 sú hlavné príčiny kultúrnej sebadegradácie vysokého školstva (Dudáš 2011).

Keby tých cca 1600 profesorov a stovky doktorov vied vstupovali do verejného priestoru, museli by ich politické špičky rešpektovať. Koľko príslušníkov inteligencie vstupuje do verejného priestoru a koľko z nich so všetkými tromi charakteristikami – adekvátne IQ, humánna etika a odborná etika?

O celkovom poklese úrovne inteligencie a bonsaji jej myslenia na vysokých školách a školstva vôbec na mnohých registrovaných prípadoch na celom Slovensku, nielen v Bratislave, podáva svedectvo zmienená kniha Absurdít (Dudáš 2011). Ideologizácia a politizácia univerzít sa dostala pod taktovku ekonomickej subkultúry. Ekonomická subkultúra, adekvátne pre výrobný proces, si podriadila univerzitnú intelektuálnu kvalitu za výdatnej pomoci celej riadiacej vertikály školstva, čo možno charakterizovať ako jeho karcinóm. Všade sa hovorí o peniazoch, grantoch namiesto o poznatkoch, toto slovo vypadlo zo slovníka. Politika *“publish or perish”* rozšírila **plagiátorstvo, ktoré reprezentuje intelektuálny incest.**

Bolonská reforma univerzitného vzdelávania je zabíjanie skutočného vzdelania, je to *de facto* **deforma** vysokoškolského vzdelávania, reprezentuje ďalšiu degradáciu vysokého školstva, produkujúc **protovedecky vzdelaných bakalárov**. Mantra kompetenčnej orientácie je barbarská. Redukcia vzdelania na profesijné vyučenie (adekvátne učňovským a stredným priemyselným školám) vedie k tvorbe fantómovej inteligencii, teda falošnej inteligencii. Sústreďenie na kompetencie na jednej strane a postulát, že všetko vedenie má byť bezprostredne aplikovateľné a užitočné, ničí každú myšlienku vo vzdelávacom procese. **Redukcia vzdelania na profesijné vyučenie je v rozpore s novohumanistickou ideou vzdelania ako programu sebauťvárať človeka** (Newman, J. H., *The Idea of University*, Dublin, 1854; Humboldt in Liessmann, K. P., *Teorie nevzdělanosti. Omyly společnosti vědění, Theorie der Unbildung*, 2010) **a vedie k tvorbe fantómovej inteligencie, teda klamlivej, falošnej inteligencie.** Navyše je krátkozraká, pretože vzhľadom na rýchly rozvoj poznatkov prírodných a technických vied poznatky rýchlo zastarávajú, evidenciou čoho je napríklad obrovské napredovanie v oblasti informačno-komunikačných technológiách, v nanotechnológiách a podobne. Len kvalitné vzdelanie v *basic sciences* poskytne študentom fundované poznatky nevyhnutné na vyrovnávanie sa s budúcimi výzvami neustále sa meniaceho sveta. Jediné rozumné východisko je plnohodnotné inžinierske a magisterské štúdium, umožňujú vedecké vzdelávanie (americký fyzik Fisher, M., *Europhysics news*, No 4/2014).

V degenerácii školstva vedú SŠA najmä pretlačenou politikou DIE (z anglického *Diversity, Inclusivity, Equity*; *DIE* tiež znamená umrieť, zahynúť) pod vplyvom antihumánnej a anticivilizačnej FŠNM najprv SŠA (Buchanan, P. J., *Smrt Západu*, 2012), potom západnú Európu a po roku 1989 aj postsocialistický tábor. Preto vyliezajú zo škôl generácie tupcov bez vzdelania vo forme filozofov, sociológov, politológov, politických geografov a podobných budižkničiemov - ničomníkov. A preto sú vraj humánni...

Inklúziu máme nielen vo výchovno-vzdelávacom procese, ale v celospoločenskom zábere, najkatejšie je to v politike – plošná inklúzia je príčinou mentálne postihnutých vo vláde, parlamente a exekutive. Čakať víziu od týchto produktov celoplošnej inklúzie je príliš iluzórne. Sú to vyškoľení poskokovia ako produkty celoplošnej inklúzie. Svetu vládnu blázní, psychopati, hlupáci - Západ sa stal impériom lží a podvodů

V oblasti **prírodných vied i technických vied** sú osobnosti s výsledkami na medzinárodnej úrovni, o čom svedčia ich karentové publikácie. Mnohí z nich sú držiteľmi najvyššej vedeckej hodnosti DrSc. Avšak aj z týchto

vedeckých špičiek žalostne málo osobností vstupuje do verejného priestoru ako intelektuáli, len málo z nich spĺňa kritériá intelektuálnej elity.

V oblasti **humanitných náuk a disciplín** prielomy do európskeho myslenia nie sú známe. Navyše humanitná inteligencia, na rozdiel od inteligencie v prírodných a technických vedách, sa navzájom adoruje, čo dokumentuje Literárny týždenník a Slovenské pohľady.. Oprávnené sa možno domnievať, že jednou z hlavných príčin intelektuálnej biedy v spoločnosti je zaostávanie niektorých humanitných náuk. A dielo sociológa P. Bakalára (Tabu v sociálnych vedách, 2013) je evidenciou, že sociológia prestala byť vedeckou disciplínou a stala sa slúžkou dementne deviantnej antihumánnej Frankfurtskej školy neomarxizmu s dvomi morálnymi štandardami. Signifikantné boli deviantné až dementné „reje“ niektorých osôb z oblasti sociológie a práva v súvislosti s nedávnym referendum o rodine.

Vedecká akademická komunita by mala byť najväčším kritikom vlády, parlamentu, štátnych i municipálnych úradníkov všetkých stupňov. Navyše politická filozofia a sociológia by mali sformulovať spoločenské alternatívy a vytvoriť už konečne vlastnú koncepciu národnoštátneho života Slovákov ako slobodného a o svojich veciach, vzťahoch a záujmoch zvrchovane rozhodujúceho subjektu medzinárodného práva. Veď od renesancie, kedy sa utváral moderný Európan, patrí kritické myslenie, právo pochybovať o čomkoľvek, k vlastnostiam, tvoriacim identitu Európana. Žiaľ chýba kauzálna analýza všetkých spoločenských procesov a na jej základe návrh zmeny politického systému ako systémovej zmeny. „*Stále absentujú komplexné pohľady na spoločenský vývoj a ak sa objavia, kľžu iba po povrchu*“ (politický filozof PhDr. M. Hrubec, Príprava na spoločenskú zmenu, Literárny týždenník 11-12/2015).

Nadto, zarážajúca je priam absolútna technická a prírodovedná negramotnosť väčšiny ľudí z humanitných náuk, na ktorú upozornil v 50-tych rokoch žiak Rutheforda a úspešný novelista C. P. Snow (Snow, C. P., in <http://en.wikipedia.org/wiki/The-Two-Cultures>, 1959), čo im neumožňuje naplňať rad intelektuálnych elít a intelektuálov. Ani tým, čo sa prebudili a chceli odstrániť tento svoj nedostatok, sa ani po dlhom úsilí nepodarilo zvládnuť druhý princíp termodynamiky (Bradshaw, A., *Energy and energy research*, *Europhysics News*, Nr. 39/2008), ktorý je hybnou silou evolúcie človeka a spoločnosti (Kováč, L., *Konec ľudskej evolúcie*, 2017). Pritom je nariadená asymetria v učebných plánoch - fakulty humanitných náuk nemajú vo výučbe prírodovedné a technické predmety – zrejme aby sa neučili logicky myslieť, no prírodovedné a technické fakulty majú predpísanú výučbu humanitných predmetov, čo mali aj pred rokom 1989.

Útok na existenciu slovenského národa vedie najstaršia univerzita na Slovensku - Univerzita Komenského vo veľkej vydláždenej dedine Bratislava s absenciou akademickej intelektuality po roku 1948 ako aj po roku 1989, ktorej akademická senát už v roku 1990 dokázal svoju vidláciu úroveň v konfrontačnej diskusii s poradcami EÚ o zásadách zákona o vysokých školách (Dudáš 2011, s. 224). Prím v degenerácii vedie jej filozofická fakulta, ktorej dekan M. Zouhar po vzore svojho otca a degenerátov otcov a praotcov súčasných pokrokárov – progresívcov (vo väčšine bývalých ako ideových pracovníkov komunistickej strany) do nezmierniteľného boja smerujúceho k likvidácii slobodného vedeckého bádania a jeho nahradenia ideovými poučkami neoliberalizmu tým, že spáchal zločin - zrušil Katedru slovenských dejín (Hrnko, A., <https://skspravysk/>, 29.3.2023). **Umelé a násilné pretláčanie žien do vedúcich pozícií** schválila Univerzita Komenského v **Pláne rodovej rovnosti** koncom roka 2021, plán rodovej rovnosti bol na KU prijatý **vnútorným predpisom – smernicou rektora Mareka Števéčka** (nie vedeckou radou?!). **Násilne pretláčaná agenda tzv. rodovej rovnosti** v euro-americkom konglomeráte, je ďalší prejav zbrane hromadného ničenia FŠNM, čo je kopanie do otvorených dverí a má v čelných pozíciách učiteľky filozofie - **Szapuová, Kiczková a Farkašová** vedú na Filozofickej fakulte UK **Centrum rodových štúdií**, ktoré má za úlohu **vplývať na rodovú dimenziu vo výskume a vzdelávaní na celej UK**. Tieto učiteľky filozofie pritom pred rokom 1989 vyučovali na fakulte marxizmus (<https://www.postoj.sk/127152/>, 26. marec 2023). Konštatovanie **učiteľky marxistickej filozofie Farkašovej**, že „*odhalit autorov a šíritel'ov nepráv je veľmi zložitá*“ (Farkašová, E., *Život vo svete (ne)dôvery*, Slovenské pohľady, 2019), znamená, že deštruktívne sily spôsobujúce rozvrat spoločnosti sa nedajú spoznať a identifikovať. V porovnaní s výsledkami seriózneho bádania kritických autorov to evokuje nielen myšlienku o jej **kognitívnej inkompencii** či dokonca **kognitívnej impotencii**, ale navyše vypovedá o **snahe ponechať tieto sily neodhalené, čo je zrada civilizačného poslania filozofie**.

Absurditou akademickej sféry je, že rektori ako univerzitní politici utajene zahájili politickú spoluprácu s vládou mocou svojimi smernicami o nahlasovaní **nedefinovanej tzv. protispoločenskej činnosti** (majú suplovať orgány štátnej moci políciu a justíciu) a akademická pospolitosť zostala ticho, čo je svedectvom absencie nielen elít, ale aj intelektuálov a inteligentov. Nie je to svedectvo o **korupcii nedovzdelaných a akademickou mocou zakomplexovaných a hodnotovo vyprázdnených kariéristov vo funkciách rektorov v predklone pred degenerovanými primátmi v politike a nereprezentuje to zradu univerzitnej intelektuality, zradu vzdelancov?**

Dnes grantoví profesorkovia z humanitných disciplín vytvárajú rôzne paodbory na univerzitách a obskúrnych vysokých školách, ktoré nemajú žiadnu vedeckú podstatu. Učia to tam ľudia, ktorí by za normálnych časov s biedou učili na strednej škole. **Premnoženie absolventov humanitných disciplín je neúnosné,** nemá to žiaden pozitívny vplyv. Nachádzajú uplatnenie na ministerstvách, kde vlastne pripravujú to, ako sa bude veda riadiť. Nikdy tomu nerozumeli, nemajú praktické skúsenosti a vymýšľajú také systémy, ktoré vedu umŕtvujú. Veľa vedcov radšej slúži politike, ktorá im zabezpečí ich existenciu, ako túžbe po poznávaní.

Navyše rektori „kamenných univerzít“ v SR i ČR (Praha a Brno) na priamu výzvu, či sú za slobodu vedeckého výskumu, ani nereagovali s jedinou výnimkou rektora TU Košice, ktorý sa postavil za slobodu vedeckého výskumu. Deje sa tam **akademická korupcia,** žiaľ, už to nie je o slobode myslenia a bádania, ba naopak, je to spätný chod civilizácie. Nadto **ani akademické senáty** týchto univerzít nereagovali na túto výzvu s výnimkou akademického senátu TU Košice, ktorý sa postavil za slobodu výskumu. Nie je táto zrada akademického prostredia dôkazom absolútneho odborného i morálneho dna prostredia? Je to zrada inteligencie (Benda 1927) na pokračovanie.

Ani predseda/prezident Slovenskej akadémie vied prof. Šajgalík, ani predseda Učenej spoločnosti Slovenska prof. Moczo nereagovali na výzvu, či podporujú slobodu vedeckého výskumu. **Vedúci pracovníci SAV podobne ako rektori kamenných univerzít a ich senáty nepodporili slobodu vedeckého výskumu,** navyše nepostavili sa na obranu trestne stíhaného vedca za vedecký výskum. To je dôkazom, že riadiace funkcie sú obsadené kariéristami a mlčanie akademickej sféry svedčí, že **Slovensko nemá v akademickej sfére skutočnú inteligenciu).**

SAV zamenila vedu a pravdu za ideológiu, čo je vrchol rozvratu slovenskej vedy. SAV neosvetľuje, naopak zahľadá tmou nevedomosti, spreneverila sa svojmu poslaniu a tým stratila opodstatnenie svojej existencie, predovšetkým ústavy humanitných disciplín. **SAV je v žalostnom stave, ústavy humanitných disciplín mlčia pri deslovakizácii a dehumanizácii Slovenska pod vedením intelektuálnych i morálnych eunuchov a degenerovaných primátov. Ústavy prírodných a technických vied nezdvihnú pohľady „od svojich válovov“ k nebesám.** Intelektuálnu biedu prírodovednej inteligencie v SAV reprezentuje mlčanie ku kovidovej diktatúre. Riaditeľka Biomedicínskeho centra SAV, nelekárka prof. S. Pastoreková, ktorá zrejme nerozumie medicíne, bezargumentačne odsúdila argumentačné tvrdenia MUDr. J. Lakotu, odborníka svetovej úrovne, že deformuje, spochybňuje a selektívne zamlčuje vedecké a medicínske poznatky a neuviedla žiadne argumenty. Alebo absurdný výrok podpredsedu SAV fyzika profesora P. Samuelyho, DrSc. z Ústavu experimentálnej fyziky SAV v Košiciach, že všetci pochádzame z Adama (Samuely, P., prof. RNDr. DrSc., Osobná informácia, Košice, 2019). A z humanitných ústavov akadémií a vysokých škôl nebol po roku 1989 prezentovaný žiadny návrh smerovania vývoja, nieto humánneho a pozitívneho. Nachádzame sa **v kríze vedy, na vrchole jej rozvratu. SAV potrebuje generálny výplach.** Tieto fakty navrhujú **zrušenie ústavov humanitných disciplín v Slovenskej akadémii vied** ako neplniacich si svoju sociálnu úlohu.

Veľká časť vedy už nehľadá pravdu, ale stáva sa sluhom politických špičiek a „vedecky“ zdôvodňuje všetky nezmysly. Veda a technika sa prestávajú rozvíjať v prospech človeka a stávajú sa nástrojom jeho zotročenia. Nie všetko, čo je technicky možné, má byť dovolené. Duchovné, mravné a etické princípy sa vytratili z rozhodovacích procesov, rozvracajú sa hodnotové sústavy veľkých svetových kultúr hrubým relativizmom pravdy a lži, dobra a zla, či svetla a tmy. **Veda začala slúžiť totalite.**

Západná kultúra je prepracovanou psychologickou operáciou. Systém verejného vzdelávania sa stal nástrojom škodlivej indoktrinácie, korupcie a zneužívania detí. Humanitný vývoj ľudstva je zastavený. Západný svet sa dá charakterizovať ako „svet mŕtvych mozgov“. Zastavený vývoj ľudstva je dielom iluminátskeho sprisahania (Makow 2016, s. 16, 231-235; Courtis 1999, s. 15).

Absurdity školstva a inteligencie sú kriticky analyzované v polytematických knihách kritických reflexií (Bakoš 2004; Bača 2006; Dudáš 2011; Dudáš 2019; Dubovský 2023).

MÁME NA SLOVENSKU ELITY V OBLASTI POLITIKY, EKONÓMIE A EKONOMIKY?

Pojem **politika** je široký a zahŕňa všetky druhy samostatnej riadiacej činnosti. Politika je spravovanie vecí verejných. Život je politika, či to človek chce, alebo nechce (Spengler, O., (1922). Zánik Západu. Obrisy morfológie svetových dejín, (1922), 2017, s. 853). Politika by mala byť verejnou vecou v záujme zabezpečenia verejného blaha, nie úsilím presadiť úzkoprsý názor jednej skupiny, nie ekonomickým nátlakom a už vôbec nie snahou ako do budúcnosti zabezpečiť seba a svoju rodinu. Zmyslom politiky ako správy verejných vecí je hľadanie konsenzu v záujme všeobecného prospechu vo vnútri štátu a jeho bezpečnosti z vonkajšieho prostredia.

Lenže súčasná i minulé politika v euro-americkom konglomeráte je v zajatí globálneho parazita. Základná príčina problémov súčasného sveta má pôvod v chazarskej forme vlády - vo víťazstve konceptuálnej moci genocídneho Starého zákona, vo víťazstve antihumánnej a anticivilizačnej identity Jeruzalema a porážke humánnej a civilizačnej identity Atén v roku 600 pápežom Gregorom I. (Soukup, J., Říše byzantská, Slované a Evropa, 1999). Ekonomické problémy sú subsumáciou tejto paradigmy vývoja.

V medzinárodnej politike panuje zákon džungle (Ivašov, L., EUDSTVO, VOJNY, PANDÉMIE, 2021, s. 119). Globálny parazit (GP) určuje globálnu politiku, ovláda euro-americký konglomerát viacvektorovo a navyše slúžia mu oficiálne medzinárodné pokrytecké štruktúry ako OSN, OBSE, EÚ, WHO a iné ako aj neoficiálne rokovacie fóra – Rímsky klub, Bilderberg, Trilaterálna komisia a iné. Tieto nikým nevolené organizácie riadia naše život antihumánne a anticivilizačne, čo je absurdistan.

Zdá sa, že leviatanské sily priviedli ľudstvo do bodu omega. Význačný český intelektuál 20. storočia uviedol výstižný výrok: „*Kto nepozná súvislosti svetových javov za posledných cca 300 rokov, nemôže byť dobrý vodca ani dobrý politik*“ (Dolejší 2014). Cieľavedomé antihumánne a anticivilizačné ovplyvňovanie svetových javov je staršieho dáta. Kritický kanadský vzdelanec židovského pôvodu uviedol: „*Zápas medzi „kresťanským“ a „talmudským“ pohľadom na svet je stredobodom vývoja západného sveta*“ (Makow 2012, s. 60). Český vzdelanec P. Mutínsky uviedol, že skryté sily architektov rozvratu pôsobili na mnohých kontinentoch temer v celom svete od začiatku nášho letopočtu (Mutínsky, P., Historické kořeny současného judaismu, Týdeník Politika, ročník II, 1992). Doba temna začala indoktrináciou ranného kresťanstva. Vnútorne kresťanské konflikty medzi štyrmi prúdmi ranného kresťanstva boli slovné boje o moc, nie o teológiu. Humánna marcionitská vetva, odmietala genocídny Starý zákon skupinovej morálky, ktorý obsahuje pokyny na vraždenie, rabovanie, genocídu, zotročenie celých národov a ovládnutie sveta a ktorý implantoval do vedomia kresťanov predstavu o výlučnosti jahvistov (židov). No marcionitská veta bola porazená proto-ortodoxnou vetvou, vyznávajúcou Starý zákon a jahvistické zvyky (Ehrman 2003, s. 7), čo je **totálna kapitulácia kresťanstva**. Ako Jahve porazil Rímsku ríšu odhalil Guyénot a Ravage. Ravage odhalil, že to začal robiť najaktívnejšie rabín Šavel, ktorý ako apoštol Pavol zničil morálku šírením doktríny lásky a ne –odporu v sekte jahvistických kresťanov a počas štyroch storočí Rím padol, cirkev bol jahvizovaná a dnes riadi verejnú mienku chazarská finančná oligarchia, vlastníci médií a magnáti filmového priemyslu Tieto sily porazili humánnu identitu Atén a nastolili antihumánnu a anticivilizačnú satanskú genocídnu identitu Jeruzalema jahvizovaným kresťanstvom počnúc zmenou jeho paradigmy v štvrtom storočí (Guyénot, L. FROM YAHWEH TO ZION, 2008; Ravage, M. E., A Real Case Against the Jews AND Commissary to the Gentile, The Century Magazine, 1928; Küng, H., Katolícka cirkev, Stručné dejiny, 2003).

Vatikánska cirkev porazila humánnu identitu Atén masívnou dehelenizáciou paradigmatických pravidiel a princípov neoddeliteľne spätých s európskym myslením, ktorých významnou súčasťou je aj sloboda prejavu Starým zákonom ako svätým hákom sa zavesila na jahvizmus. Komatózni ľudia –v intelektuálnej duševnej kóme ovládli verejný priestor. Dnes sa celý svet sa nachádza v stave, keď pojmy sú vyprázdnené, alebo v horšom prípade naplnené iným obsahom, naplnené orwellovským pajazykom.

Viaceri autori odhaľujú, že politickým ekvivalentom ovládnutia sveta v novej dobe nadžidmi – sionistami je pojem „demokracia“, ktorú po francúzskej „revolúcii“, *de facto* francúzskom slobodomurárskom puči, v roku 1789 a neskoršie urobili všade, kde sa zmocnili finančnej moci (Program 2 000, EXCERPTA, Díl I., Praha 19. 10. 1987 – 20. 2. 1988, s. 244; Lina, J., Architects of Deception - The Concealed History of Freemasonry; 2004; Makow 2012). Vtedy nastala ďalšia paradigma vývoja – moc prechádzala nepozorovane do rúk židovských bankárov (Makow 2016, s. 283). V širších súvislostiach – kanadský vzdelanec tvrdí: „*Zastavený vývoj ľudstva je dielom iluminátskeho sprisahania. Ilumináti sú pokračovatelia feudálneho spojenia židovských bankárov s európskou šľachtou. Slobodomurárstvo je založené na talmude – judaizme a je „výkonným politickým orgánom židovskej finančnej špičky*“ Politickým ekvivalentom ovládnutia sveta v novej dobe nadžidmi – sionistami je pojem „demokracia“, ktorú po francúzskej „revolúcii“, *de facto* francúzskom slobodomurárskom puči, v roku 1789 a neskoršie urobili všade, kde sa zmocnili finančnej moci (Program 2000, s. 153; Lina 2004; Makow 2012). Globálny kriminálny syndikát (GKS) vytvoril vazalskú ideológiu, ktorá ovládla euro-americký konglomerát.

Židovský autor uviedol, že zlí židia sú kriminálni ľudia, neakceptovali kresťanstvo, ktoré uvalili na ľudstvo, osnovali spiknutie programom „The protocols of the Learned Elders of Zion“ (Protokoly sionských mudrcov), ktoré sú originálne a autentické, naplánovali vojny pre svoj prospech, vytvorili a adorujú kapitalizmus, vtierajú sa všade, sú výtržníci, podvratníci, ktorí nám zobrali prírodný svet, naše ideály, náš osud a pustošia nás a vnútili nám ich pohľad na svet (Ravage 1928). Súdny úrad v Berne poveril a ustanovil podplukovníka U. Fleischhauera v roku 1934 ako znalca vo veci „Protokolov sionských mudrcov“. Výsledky jeho analýzy protokolov potvrdili, že protokoly boli na slobodomurárskom bazilejskom kongrese haličských, rumunských a litovských sionistov v roku 1897 predložené vybranému okruhu účastníkov a prijaté ako ideovo-politické ciele sionistov,

skoncentrovane formulované v 24 kapitolách, ktoré nepredpisujú nič iného než Talmud. Tento tajný politický dokument bol držaný v najprísnejšej tajnosti. *Protokoly sionských mudrcov* je iluminátsky dokument, je potvrdený faktami o zmenách a procesoch, ktoré sa udiali vo svete (Drábik 2016, s. 159; Makow 2016, s. 24). Dnes je cieľom sionizmu podriadený euro-americký konglomerát s korupčno-úverovo-kreditno-koristníckym systémom (Makow 2012). Západní ľudia sú obmedzení a neschopní, elity a intelektuálov tam nenájdete až na ojedinelé nanoskopické výnimky.

Sú **dve techniky ovládania**: tvrdá sila (vojenská moc, ekonomické násilie, sociálne a ekonomické ožobračovanie), ktorá je finančne náročná a mäkká sila (školstvo, médiá, kultúra, tretí sektor, think tanky), ktorá je lacnejšia a vytvára indoktrináciu (Dudáš 2017, s. 104). Prvým opatrením bankárov je kúpiť všetkých politikov, druhým je kúpiť mediálne inštitúcie na propagáciu ilúzie, že politickí činitelia robia rozhodnutia a zastupujú naše záujmy. Tretím opatrením je ovládnutie vzdelávacieho a mediálneho systému, aby sa zabezpečilo, že ľudia prestanú rozmýšľať už v ranom veku (Makow 2012, s. 39).

Pravica a ľavica sú súčasťou svetovej slobodomurárskej riadiacej siete. „Ľavica“, „pravica“ i „stred“ sú formy manipulácie s občanom-voličom. Pravicovosť a ľavicovosť patria do politickej výbavy tých, ktorým chýba hlbší, duchovný pohľad na človeka (Berďajev in Grečo 2013). Niet podstatného rozdielu medzi ľavicou a pravicou. Rozdiely sú iba vo forme a ceste k parazitizmu a totalitarizmu (Michálek 1991). Rozkol medzi „ľavicou“ a „pravicou“ je vyumelkovaný a slúži na riadenie diskusie a myslenia občanov určitými smermi (Makow 2016, s. 67).

Politológovia a celá humanitná inteligencia pracujú v zadanej matici antihumánneho a anticivilizačného kaleidoskopu. Centrá moci sú v londýnskej City, Wall Street v New Yorku, v americkom distrikte Columbia a vo Vatikáne, ktoré spolupracujú a Brusel je len filiálkou americkej moci. Menia sa niektoré dekorácie a atribúty, ale procesy riadenia zostávajú totožné. Sionizmus je *modus operandi* súčasnej politiky. Beh sveta riadia skryté nadštátne kruhy pomocou tzv. iluminátov, *de facto* antiiluminátov, lóže a tzv. sväté rády až po mysticko-okultné organizácie (K. Gott, Lidové noviny, 2012). Celá kádrová politika v Európe bola odovzdaná do rúk SŠA (Pjakin, V., <https://cz24.news/>, 11.7.2022). Zmyslom projektu globalizácie je uzavrieť ľudstvo do elektronicky riadeného systému – do elektronického koncentračného tábora. Účelom globalizácie je kontrola ľudstva prostredníctvom finančného a úverového systému – dlhovým otroctvom. Rothschildovsko-Rockefellerovský západ sa stal impériom lži a podvodov. Každá západená inštitúcia – vláda, financie, vzdelávanie, veda, technika, medicína, médiá, zábava, šport a iné boli ovládnuté antihumánymi luciferskými silami, ktoré pretláčajú politiku číreho zla. Dnešné vlády sú zločinecké junty na čele s teroristickou organizáciou SŠA. **Hlúposť je zrozumiteľnejšia ako rozum**, preto sa v politike ľahšie uplatňuje (J. Čapek in Ferko, Vladimír, Zákon smotany 2000, s. 214). Preto svetu vládnu blázni, psychopati, sociopati, narcisisti a jedinci so zastaveným vývojom – buzeranti a lesbičky, ktorých je cca 11 % v spoločnosti (Dubovský 2022). Preto odmietnutie tohto luciferského globálneho kartelu je absolútne nevyhnutné pre humánnu vývoj spoločnosti.

Nepriateľ slobody a tradície je sociálna demokracia (typický príklad je šéf NATO J. Stoltenberg z nórskej sociálnej demokracie) a liberálna ľavica ako libioti –liberálni idioti vo všetkých svojich podobách (Murray Rothbard z rakúskej ekonomickej školy, <https://cz24.news/>, 28.11.2022). Navyše, sociálnodemokratická doktrína rovnostárstva je cieľavedomý omyl „demokracie“, pretože rovnosť a rovnocennosť odporuje jednému zo zákonov prírody – zákonu hierarchie. Ľudia nie sú si rovni ani rovnocenní. „Demokracia“ je najnebezpečnejšie náboženstvo (Romanoff, L., <https://www.unz.com/author/larry-romanoff/>, 2022). **Prvý „demokratický“ štát bola Sodoma a Gomora**. Skorumpovaný politický princíp „demokracie“ je mentálna despocia ovládaná mediokraciou v službe oligarchie GPP. Je to nástroj na dobrovoľné ovládanie obyvateľstva a zabezpečuje negatívny výber „opíc na špagátikui“ do najvyšších funkcií štátu z 11 % degenerovaného obyvateľstva, ktoré tvoria sociopati, psychopati, narcisisti a jedinci so zastaveným vývojom – buzeranti a lesbičky (Dubovský 2022). V ľudskej spoločnosti je asi 1 % psychopátov, 1% sociopátov a 5% narcisov (<https://cz24.news/>, 2. 5. 2022). Vývojovými poruchami homosexuality trpí cca 4 % obyvateľstva. „Demokracia“ neodstraňuje debilitu občanov - ona je na nej založená. „Demokracia“ je vrchol duchovnej degenerácie s principiálny omyl. Treba zaviesť hierarchický duchovný systém (Kysucký, P. P., Demokracia je principiálny omyl, 2013, s. 69). Slovensko v tejto džungli svetovej politiky - vládne konceptuálnej a ideologickej moci globálneho parazita chazarského pôvodu - nemôže byť suverénnym štátom, no nemusí byť jeho bezhraničným nekritickým sluhom a otrokom. Na Slovensku vzniklo najhlúpejšie príslovie: „*Politika je panské huncúctvo, netreba sa ňou zaoberať*“, čo je najhlúpejšia anticivilizačná indoktrinácia. Súčasný politický systém „demokracie“ je nefunkčný pre obyvateľstvo, nainštalované bábky plnia príkazy nevolených ľudí (Dubovský 2022).

Rázusovsky nepodkupné zrkadlo tejto vrstve inteligencie na Slovensku nastavil už profesor Husár. Výstižný a podnetný článok "*Máme vôbec politickú elitu?*" uverejnil fundovaný ekonóm s medzinárodným prehľadom prof. J. Husár (ako hosťujúci profesor pôsobil na univerzitách v Halifaxe, Coventry, Halle, pracoval v ekonomickej

komisii v Ženeve) v časopise Kultúra č.8/2014. Prof. J. Husár sa zameril na vzdelancov v oblasti ekonómie, ekonomiky a politiky, ktorým nastavil fundované kritické zrkadlo. Ako príklady slovenských elít uviedol niektoré osobnosti z minulosti, ktoré sa svojou národnou i nadnárodnou elitnou činnosťou zapísali do dejín slovenského myslenia a konania. Akcentoval „*vynachádzavosť, báдавosť, opravdivosť, mravnú i tvorivú nekompromisnosť*“ M. R. Štefánika, uviedol jeho medzinárodné ocenenia vrátane Wildeho ceny Francúzskej akadémie vied, ktorú mu osobne odovzdal prezident akadémie, matematik svetového mena Henry Poincaré (spoluvorca teórie relativity spolu s rakúskym fyzikom P. Hasenörlom, Einsteinova práca o relativite s ignoranciou ich podstatných príspevkov bola publikovaná neskôr, čo je utajované plagiátorstvo Einsteina). Vyzdvihol aj osobnosť E. Štúra - „*Velikán a slovenská elita, nielen politická*“ (bol nielen národným mysliteľom, ale aj nadnárodným i nadslovenským – J.D.). Akcentoval „*nášho velikána P. Karvaša, „...bol politickou i ekonomickou elitou ... vytvoril zásadné ekonomické dielo a už v r. 1947 predpovedal vznik EU a jej princíp fungovania*“.

Profesor Husár sa stručne zameril aj na úroveň kandidátov na najvyššiu politickú funkciu - prezidenta, ktorí „*nedokázali sprostredkovať fakty o reáliách SR a EU, ... neboli schopní výkladu a objasnenia problému... úbohý bol repertoár pojmov a termínov ...Tvorcovia koncepcie textov pre kandidátov neboli pôvodcami komplexnosti, funkčnosti a súdržnosti informácií, nebolo citiť poznatky, názory, skúsenosti a vedomosti, neukázali morálne kvality ...kandidáti spomenuli nezamestnanosť, ale práve príčinnno-logické a následné súvislosti veľmi vyhýbali... zato sme sa stretli s barbarizmami*“. Skonštatoval, že **nemáme ani elitu poradcov, hlavne ekonomických poradcov, ktorí by vedeli, ako funguje ekonomika**. Táto objektivizujúca a brilantná reflexia stručne akcentovala intelektuálnu a morálnu biedu kandidátov na prezidenta a tvorcov ich textov – poradcov.

Pokiaľ „mečiarovci“ vytvárali domácich zbohatlíkov (nie že by som s tým súhlasil), ktorí boli zdanení v prospech SR a prispievali do štátneho rozpočtu, následne parapolitici (najmä z tzv. SDKU i tzv. KDH – hnutí nie kresťanov a nie pre kresťanov, spolu s kryptokomunistami v SDL vytvorili opäť čierno-červený komplot, ako predtým v roku 1994) realizovali katastrofálne výpredaje slovenských štátnych podnikov zahraničným súkromným i štátnym firmám a spôsobili úbytky zo štátneho rozpočtu SR vo výške cca 100 miliárd Sk za rok (podľa exministra financií). Tieto firmy vysávajú ekonomiku SR cez zosúkromnené sieťové odvetvia. Napr. Slovenská sporiteľňa bola predaná rakúskej Erste Bank, ktorá hodnotu kúpnej ceny získala za dva roky späť. A jej predstavitelia kládli otázku slovenským odborníkom, či sme na hlavu padnutí predávať vysoko ziskovú sporiteľňu (podľa exministra financií S. Kozlíka). Tvrdenie týchto parapolitikov a ekonomických šarlatánov, antinárodohospodárov, že štát je zlý vlastník, argumentujúc infantílnou nihilistickou zásadou, že trh všetko vyrieši, svedčí o nedokonalom poznaní základného diela škótskeho morálneho filozofa a pioniera politickej ekonómie A. Smitha „Skúmanie podstaty a príčin bohatstva národov (1776)“, neskorší skrátený názov je „Bohatstvo národov“, ktorý akcentoval morálne vzťahy v trhovom systéme; to však kapitalizmus ani v svojich pokročilých vývojových formách nedokáže, lebo idolom je ZISK. Navyše svedčí o nepoznaní economickej úspešnosti štátnych firiem v NSR, Francúzsku a inde a v neposlednom rade je to aj vysvedčenie o ich neschopnosti riadiť štát, pretože štát riadia oni a nimi nominovaní úradníci. Obdobne likvidácia slovenského poľnohospodárstva, začatá po majetkovom prevrate (z hľadiska širších politicko – ekonomických súvislostí) najmä politických špičiek z tzv. KDH. Tzv. preto, že je to vnútorne rozporný termín, obdobne ako je rozporný termín nemý spevák či suchá voda, lebo tzv. KDH je svojou rétorikou i politikou viazane na totalitárnu monarchisticky usporiadanú rímsku politicko – náboženskú (ľudove katolícku) cirkev, ktorá je nedemokratická. Navyše rétorika tzv. KDH býva zavše kresťanská, no ich politika je antikresťanská, protislovenská, čo jej vytýkali viacerí autori aj z košiara rímskej cirkvi, dokonca aj v periodiku s etikou kléru rímskej cirkvi na Slovensku v Kultúre. Ich politika spôsobila stratu 100 000 pracovných miest hlavne v poľnohospodárstve, najmä na kresťanskom vidieku.

Politika červeno-čiernej koalície - boli to na hlavu padnuté riešenia ekonomicko – politickej insity. Nekonečný rozmer ľudskej hlúposti. Komická suita pseudovodcov, kariéristov a šašov, ktorí obsadili politické pódium. Ale pán Murín to ani nespomenie. Zrejme na Slovensku aj preňho stále platí, keď kradnú „naši“, je to v poriadku, keď „nenaši“, je to zavrhnúťhodné. Prístup na úrovni rurálnej spoločnosti, ktorej adekvátnym hlavným mestom by bol salaš. A korupcia vyššia ako 30 % HDP (ako uviedol bývalý britský veľvyslanec), pričom právnicko – ekonomické „elity“ nie sú schopné vypracovať a prijať efektívny antikorupčný zákon, mu nestojí ani za zmienku. A tieto strany mali najväčšiu podporu v „*jedinom elitotvornom mieste na Slovensku v Bratislave!*“.

Politické špičky vo vláde i v parlamente nepredstavili alternatívy k súčasnému baskervilskému kapitalizmu, zahmlievajú podstatu a papagájujú len vyjadrenia neomarxistov z Friedmannovej školy neoliberalizmu ako lepšie a správnejšie „odsunúť“ štát od plnenia vlastných funkcií. Preto nie sú žiadnou elitou, ani intelektuálmi. Naproti tomu v nezávislých proslovenských médiách sú prezentovaní odborníci na politiku a ekonomiku – na úrovni intelektuálov, niekoľkí z nich sú na úrovni elity.

Pokiaľ katolícka ľudová strana mala hlavnú zásluhu na vytvorení prvej SR, katolícke politické subjekty SDKU i KDH spolu s kryptokomunistami v SDE *de facto* porazili druhú SR po šiestich rokoch jej trvania v roku 1998. Červeno (SDĽ)-čierna (SDKU, KDH, ANO) koalícia nastolila v politike a ekonomike protislovenský kurz, riadenie Slovenska presunula z Bratislavy do londýnskej City a Wall Street v New Yorku v prospech skrytých síl GPP. Vtedy skončila slovenská cesta vývoja. Systém zosúkromňovania (privatizácie) nariadený zo zahraničia, pri ktorom SR vypredala pod cenu dokonca aj svoje zlaté sliepky, viedol k deindustrializácii Slovenska, inflácii a veľkej nezamestnanosti. Najväčší korupčný škandál Dzurindovskej vlády Gorila politický vládný subjekt Smer, ktorý mal aj kvalifikovanú väčšinu v parlamente, nielenže nestíhal, ale jeho viacerí predstavitelia okradli štát i podnikateľov o miliardové sumy. I napriek podaniam to Smer (ministerka vnútra Saková) ignoroval (N. Lichtner, Internetové rádio Infovojna (IR IV), 2021) a prijal viaceré antihumiánne akty, napríklad zákaz kritizovať zlých židov podpísaním dohody Ministerstva vnútra (Saková) so židovskou obcou, garantom ktorej je NAKA (generál polície Lučanský to potvrdil). Fico a Smer stabilizovali politickú a ekonomickú situáciu. Po rozbití prokuratúry a súdnictva „kresťanským“ ministrom pravosúdia D. Lipšicom, likvidačné komando polície i obrany z KDH Palko, Šimko či Spišiak znefunkčnilo políciu vyhodnením kvalitných policajtov a Ficov Smer rozbil políciu vytvorením NAKA s „protiextremistickým“ no extrémistickým Sonderkommandom ideopolície NAKA.

Po voľbách v roku 2020 nastúpila k moci svorka politikov - politická psychiatria – mentálne retardovaná zločinecká skupina ovládla štát. Tieto protislovenské živly sú postihnuté syndrómom hybris – stratou súdnosti a mravnosti s pocitom výlučnosti. Výroky a činy p-rezidentky zo skládky, podvodne zapísanej do zoznamu advokátov (Harabin, IR Infovojna, 2021), vlády plagiátorov a parlamentu s právne nekvalifikovanými osobami z ulice, navyše s morbidnými sklonmi (Osuský – horuje za rádioaktívny prach na Červenom námestí v Moskve), po voľbách v roku 2020 s koalíciou politických subjektov OĽANO, SaS, Sme rodina a Za ľudí dosiahli samotné dno nielen slovníkom ich hlavných gaunerov pre národ ako „tupelá“, „dezoláti“ a „múdrosráči“ či „opice“, ktoré si dovoľujú aj naďalej spochybňovať fakty a pravdu, šíriť všetky veľkohubé táraniny „rádoby elit“ nášho sveta. Dokončili systém zrušenia právneho štátu formálno-právnym spôsobom, nastalo porušovanie základných práv garantovaných ústavou (Drgonec, J., Laššáková, J., Mílniky a náhrobky právneho štátu, 2011), pokračovala inkvizícia (Dubovský, J., Inkvizícia a smrť právneho štátu v druhej SR, 2023), urobili genocídu národa plandémiou - experimentom celoplošného „testovania“ testami s nulitou validitou (MUDr. Hvižd'ala, 2021) a tzv. očkovaním neoverenou experimentálnou látkou s výsledkom nadúmrtosti cca 15 tisíc ľudí– „vákína je MEGAPODVOD“. Ministerstvo zdravotníctva nariadilo lekárom a sestram porušovať Hippokratovu prísahu – neošetrovať bez rúšok resp. napichaním experimentálnym roztokom. Podpísali okupačnú zmluvu so svetovým barbarom, antihumánnym - žandárom štátom, ktorý od roku 1945 prepadol desiatky štátov a zavraždil viac ako 20 miliónov ľudí (Lucas, J. A., USA OD DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY ZABILY VÍCE NEŽ 20 MILIONŮ LIDÍ VE 37 ZEMÍCH, <https://cz24.news/28.5.2022>). Likvidujú slovenské podniky (napríklad Hlinikáreň Žiar nad Hornom, OFZ Široká), spôsobili dvojcifernú infláciu, znefunkčnili zdravotníctvo protizákonným odopieraním lekárskej starostlivosti nariadením ministerstva zdravotníctva. Podporujú fašistický režim Ukrajiny, vzniknutý nelegálne násilným majdanským pučom v režii SŠA s vraždením ruskojazyčného obyvateľstva (Starikov, N., UKJRAJINA - Chaos a revokácia, 2017), zatahli Slovensko do vojny poskytovaním výzbroje ukrajinskej junte v rozpore s legislatívou, nastolili systém fašistickej diktatúry. Justičný systém i políciu spolitizovali a nasmerovali proti národu - členovia vlády, členovia justície i polície páchajú beztrestne trestné činy zneužitia právomoci verejného činiteľa. Kým sa tu pred pár rokmi „iba beztrestne kradlo“, dnes sa kvôli ešte väčším zlodejinám rovno „**beztrestne** vraždí“. Slovensko v svojej histórii nezažilo nikdy takéto ohavné a barbarské zločiny ako pod vládou síl „demokratického“ fašizmu, ktoré dokazuje, že „demokracia“ je najnebezpečnejším náboženstvom v službe silám globálneho parazita z londýnskej City (Romanoff 2022). Po prvý raz v histórii máme od mája 2023 protektorátnu americkú vládu.

Riadená deštrukcia štátu nastúpila do finále koalíciou, ktorá vznikla po voľbách v roku 2020. Zákon č. 179/2021 Z. z. o hospodárskej mobilizácii v krízových situáciách, ktorý umocňuje oprávnenia vlády, ministerstiev aj okresných úradov zhabať majetok občanovi, je na úkor ústavných záruk, je prechodom od právneho k totalitnému nevoľníckemu štátu. Ďalší protidemokratický a anticivilizačný zákon je **zákon o kyberšikane**, ktorý je otvorene protiústavný, lebo je cenzúrou, ktorú ústava explicitne zakazuje. **Vládna moc** začala v roku 2020 ešte viac korumpovať právo v súvislosti s politickou i medicínskou koronahystériou a začala riadiť štát právne nulitnými aktami. Od prijatia zákona č. 286 nemáme vládu, máme zemepánov, máme neofeudalizmus (Drgonec, J. IR Infovojna, 9. 11. 2020 a 16. 11. 2020). Legislatívny a policajný „revolucionár“ – právnik Fico predtým dôsledne spolitizoval súdny systém, vzniklo **zákonné bezprávie**. Advokátka V. Hellenbarová sa vyjadřila o nástupe fašistickej totality na Slovensku: Vreňný inkvizítor konvertita Tomáš de Torquemada a jeho pomocníci ovládli Slovensko (<https://cz24.news/>, 26.1.2023).

V právnom humánnom štáte jeden z hlavných princípov je, že každý orgán má byť kontrolovateľný a kontrolovaný. V legislatíve by mala byť zahrnutá aj zodpovednosť za výkon politickej funkcie a odpočet činnosti. No už v ústave absentuje článok o zodpovednosti a sfilhateľnosti výkonnej, zákonodarnej a súdnej moci

za zneužívanie moci. Neexistuje efektívny orgán na kontrolu činnosti vlády - na rozdiel od napríklad Štátnej rady prvej SR, ktorá mala právomoc odvolať aj prezidenta a ministrov. Najvyšší kontrolný úrad SR nemá kompetenciu kontrolovať hospodárenie politických strán a tým si všetky politické reprezentácie vytvorili priestor pre nehatenú korupciu.

Sme v nevoľníctve chazarskej formy vlády s najnebezpečnejším náboženstvom „demokracie“ ako mentálnej despocie, ovládanej mediokraciou v službe oligarchie GPP (Šafin, J., Zem&Vek, č. 6/2023). Súčasný politický systém „demokracie“ je vytvorený chazarskou finančnou mafiou v londýnskej City (Romanoff 2022) a možno ho charakterizovať ako systém zastupiteľskej partokracie, riadenej a ovládanej kleptokraciou s asistujúcou sudcokraciou a mediokraciou a zvonka riadenú otvorenou diktatúrou mocných nevolených skrytých síl globálneho parazita s centrom v londýnskej City (<https://cz24.new>, 17.9.2022). Chazarská téma prakticky nefiguruje nielen v stredovekých učebniciach dejepisu, ale ani v novovekých učebniciach (Šafin, J., Zem&Vek, č. 6/ 2023) a v najnovšej dobe je stále utajovaná až na ojedinelé výnimky (Koestler, A., *The Thirteenth Tribe*, 1976; , Kriwaczek, P., *Jidiš civilizace*, 2010; Křosov, A., *Původ židov, Arabov a Európanov – Genalógia DNA*, 2021). Popri starej osi zla, ktorú od 4. storočia tvorí genocídnym Starým zákonom ako svätým hákom yahwizované kresťanstvo mystického Vatikánu, v novoveku perfidni Anglosasi (Martirosjan. A. B., *Ruská kultúra a anglosaská agresia*, 200), novú os zla tvoria GP vytvorené nadštátne organizácie ako Rockefellerovská OSN (Allen, G., *Acta Rockefeller – Struktura novodobé politické moci*, 2013), obruč bruselského centralizmu, vytvorená SŠA, NATO, WHO i iné a vystrčené osoby sluhov sluhovia GP (Soros, Schwab, Gates, Fauci et al.).

Už Voltaire skonštatoval, že sú dva druhy zlodějov – obyčajný, bežný, ktorý vás okradne. Druhým typom je politický zloděj, ten vás pripraví o vašu budúcnosť, o vaše sny, vaše znalosti, ukradne vám váš zárobok, vaše vzdelanie, vaše zdravie, zbaví vás sily a energie, a nakoniec i vášho úsmevu. Veľký rozdiel medzi týmito dvoma druhmi zlodějov spočíva v tom, že obyčajný zloděj si vyberá vás, aby vás pripravil o to, čo vám patrí, zatiaľ čo politického zlodēja, ktorý vás potom pripraví o všetku vašu životnú perspektívu, si vyberáte by sami. Ďalší veľký rozdiel (nie posledný) je ten, že bežný zloděj je obvykle políciou stíhaný, zatiaľ čo politický zloděj je obvyčajne políciou chránený.

Ekonomická kríza, to je kríza morálky a etiky spoločnosti. Korporácie kanibalizovali politickú a ekonomickú sféru. V oblasti **ekonómie** ako teórie ekonomiky má SR pár intelektuálov na úrovni elity, no ani v médiách, ani bo vláde či parlamente ich nevidno, médiá mainscreamu nemajú o prezentáciu ich poznatkov záujem. Namiesto nich nevzdelanci v médiách dávajú priestor takým ekonómom, ktorí sú ekonomickí šarlatáni alebo antinárodohospodári, ktorí podľa prof. J. Staněka sú na úrovni nositeľov podbradníkov a plienok. A v oblasti **ekonomiky** nevidno nielen elity, ale ani intelektuálov a to vo všetkých sférach ekonomickej činnosti. To je svedectvom permanentného zlyhávania slovenskej inteligencie v uvedených oblastiach. **V týchto oblastiach Slovensko elity až na malé výnimky nemá, nemá dokonca ani vrstvu intelektuálov.** Navyše, intelektuál z podstaty svojho poslania sa nemôže podriaďovať štádovitej straníckej disciplíne.

Morálka, etika, kultúra, charakter, skutočné vzdelanie a vedomosti, zbytočne ich vo vládnej „elite“ hľadáte. Existuje priepastný rozdiel medzi genialitou štúrovskej generácie a intelektuálnou i mravnou biedou súčasných politických špičiek. A platí to v celom spektre politických činností. Politici, ekonómovia a celá humanitná inteligencia, ktorá necháva mimo pozornosti hlavné sily vývoja, nespĺňa kritériá na zaradenie nielen medzi elity, ale ani medzi intelektuálov.

Problematika inteligencie v politike a ekonomike je stručne analyzovaná v knihách (Dudáš 2011; Dudáš 2017; Švihlíková, I., *Jak jsme se stali kolonií*, 2015), oveľa širšie a detailnejšie v diele (Dubovský 2023).

MÁME ELITY V JUSTÍCIÍ?

Spravodlivé právo je dôležité v spoločnosti a pozdvihuje ju do civilizovanej formy. Základné práva majú korešpondovať s prirodzenými právami. Zákon je druh poriadku a dobré zákony predstavujú dobrý poriadok. **Základom právneho štátu je samostatná a na ňom nezávislá justícia. Zákonné je to, čo je morálne a spravodlivé.**

Žiaľ, všade moc - politika stále predchádza právo, čo spôsobuje civilizačný kolaps. Politická sloboda je len relatívna predstava. A medzinárodné právo vymazáva národné právo. Odjakživa platilo právo silnejšieho (Makow 2012, s. 132).

Právo je však vôľa vládnucej vrstvy povýšená na zákon. Ergo, vôľová, „brušná“ disciplína. Nesplňuje ani jednu z piatich požiadaviek na vedu (*F. Wagner, Is truth still of value?, europhysics news, No. 5/2007.*) nie je to vedecká disciplína, adekvátne označenie je **právna náuka** (Spengler, O., *Zánik Západu - Obrisy morfológie*

světových dějin, 2017). Právo je kostrou politického systému, takže právo a politika úzko súvisia. Všade moc predchádza právo. Politická sloboda je len relatívna predstava (Makow, H., Ilumináti – Sekta, jež se zmocnila světa, 2012, s. 132).

Novodobé právo legitimizovalo sociálnu nespravodlivosť a vytvorilo priestor na to, aby asociálna a pre ostatných patologicky nebezpečná menšina, sledujúca vlastné sebecké ciele .Jadrom projektu západnej globalizácie je kontrola ľudstva prostredníctvom „demokracie“, finančného a úverového systému. Východiskom z krízy právneho systému je odpolitizovanie právnych inštitútov. Slovensko zažíva veľmi silný boj medzi aroganciou moci a právom. Vzhľadom na to, že rezort spravodlivosti je najväčší porušovateľ práva, pre zabezpečenie právneho štátu je potrebný nadrezortný kontrolný orgán na kontrolu činnosti politickej, súdnej, výkonnej a zákonodarnej moci, zložený z význačných osobností relevantných profesionálnych a spoločenských organizácií vrátane prirodzených autorít z vedných a humanitných disciplín

Ústavné právo upravuje politicky najvýznamnejšie vzťahy v spoločnosti a je priestorom na interakciu práva a politiky, má najbližšie k politike (Drgonec, J., Laššáková J., Mílniky a náhrobky právneho štátu, 2021, s. 20).

Ústava je základný zákon štátu. Ústavodarca je ľud, teda najvyššia inštitúcia a parlament je len ústavozákonodarca.

Nuž aká je justícia a právo v druhej SR? Nasledujúci text nie je o tých mikroskopických ojedinelých pár jedincoch právnikoch, konajú v súlade s Ústavou SR, zákonmi SR, odbornou a humánnou etikou a pravidlami svojej stavovskej organizácie pre výkon verejnej funkcie a ctia si názory, ústavné práva občanov a práva ostatných právnických osôb obsiahnutých v spravodlivom práve, rešpektujúcom etikú i právnu norm.

Podľa odborníka na ústavné právo profesora Planka právo v roku 1989 nebolo na prevrat pripravené. Zrejme v celej Č-SR, preto sa legislatíva mohla prepísať v prospech víťazov majetkového prevratu tak rýchlo (rok 1990), ako rýchlo sa prepísala legislatíva v priebehu roku 1948 po februárovom puči komunistickej strany. Nečudo, právna náuka a prax boli 40 rokov podriadené trockistickej diktatúre KSČ, právnické fakulty zdegenerovali na právnické meštianky či právnické základné školy, resp. električkové školy (Chriaštel, L., JUDr., osobná informácia od jeho syna, Vyšný Kubín 2001; JUDr. Železník, P., Osobná informácia, Košice 2015), vidlácka právnická inteligencia nepoznala zásadné diela o geopolitike a stave náuky práva vo svete (Starikov, N., GEOPOLITIKA, AKO SA TO ROBÍ 2015, Spengler 2017; Kangle, R. P., The Kautilyia Arthašāstra, 1988).

Po prevrate v roku 1989 Prahou v zrýchlenom tempe nastavená degeneratívna legislatíva, umožňujúca kraťnúť podľa zákona, bola svedectvom katastrofálne nízkej úrovne absolventov českých a slovenských právnych meštianok a politickej i ekonomickej insity, resp. skrytých protinárodných síl v riadení štátu. Po vzniku II. SR mohla byť legislatíva kvalitatívne zmenená na proslovenskú, založenú na prirodzených právach človeka. Prirodzené práva majú prednosť pred formálnym právom. Ústava stojí nad každým zákonom. Bez zodpovednosti je právo zbytočné. Deklarácia ľudských práv bez deklarácie ľudských záväzkov je logicky nezmysel.

Tvorcovia ústavy – absolventi a učitelia na právnych meštiankach, nerozhladení, nevzdelaní v geopolitike a histórii – sa naivne upáli na mantru „demokracie“, ignorujúč činnú kompetenciu ako princíp a podmienku o uchádzanie sa o politické funkcie, vytvorili „demokratickú“ liberálnu ústavu, vrátane jej novelizácií. „Demokracia“ v Európe stojí na prevrätovanom pojme „holokaust“, prehlásil svojho času Joschka Fischer, exminister zahraničných vecí SRN, teda nie na prirodzených oprávach. Globálny parazit(GP) požaduje „demokraciu“ ako politický systém v každom štáte a tento systém je zabezpečený previazanosťou medzinárodného práva a domáceho práva. **Hlavnou myšlienkou monštra medzinárodnej spravodlivosti je odstránenie princípu štátnej suverenity. V medzinárodnom práve vládne právny nihilizmus a gumové výklady rezolúcií OSN.** Sú to karcinómy medzinárodného práva. Medzinárodný súdny dvor, Medzinárodný trestný súd sú podriadené politickej moci a stali sa teroristickými organizáciami. Medzinárodný tribunál pre Juhosláviu bol americký politický tribunál, nie súd, ale politický nástroj. Haagský tribunál pre bývalú Juhosláviu je americké dieťa, má zakryť vlastné zločiny SŠA a NATO. Američania ho financovali a rozhodovali o výsledkoch (Sudecký, R., Špinavé pozadie Haagského tribunálu, Zem&Vek č. 7/2018; Timura, V., Odklínanie histórie a pravdy o vzťahoch Západu k Slovanom, 2018, s. 185). Haagsky tribunál nesmie trestať občanov SŠA za vojnové zločiny, je to to politický tribunál na zabezpečenie beztrestného porušovania medzinárodného práva križiackymi štátmi NATO. Európsky súd pre ľudské práva (ESLP) sa stal Európskym súdom proti ľudským právam. Európsky súdny dvor schválil brutálnu sionistickú cenzúru v EU (<https://cz24.news/>, 29.9.2022). Ide teda o popretie ľudských práv a výsmech medzinárodného práva.

V ústave je viacero spoločnosť rozkladajúcich článkov, nedokonalostí i schizofrénii Ilustrujme to niekoľkými faktami. Právnikci neznajú konceptuálnej a ideologickej moci, geopolitiky a existencie skrytých síl GP prevzali už do ústavy politický systém najnebezpečnejšieho náboženstva „demokracie“, založený na lži,

korupcii, mafiánstve, ľahostajnosti, cynizme, zisku bez akýchkoľvek škrupúl, v prostredí amorálnosti a bezprávia (Romanoff 2022; Dubovský 2022). Princíp „demokracie“ ako vlády ľudu požaduje, aby ústavu schválil ústavodarca – ľud. Navyše ústavu nedali schváliť ústavodarcovi – ľudu, žiadna právnická organizácia ani žiaden právnik, ani ústavný, neprotestovali. Navyše, právnici a politici si to dodnes nevšimli, ľud ignorovali, ústava nebola ani raz predmetom referenda. Tým preukázali nielen nevedomosť v geopolitike (Starikov 2015) a svoju vidlácku úroveň, ale aj porušenie toho, čo deklarovali - „demokracie“. Ústava v rozpore s Montesquieuom formulovanej požiadavky, na ktorú sa ústava odvoláva, skutočnej a dôslednej nezávislosti troch moci na tri nezávislé zložky, zákonodarnú, výkonnú a súdnu, podriadila súdnu moc výkonnej a zákonodarnej moci (7. hl., č. 134, odsek 2; čl. 145, odsek 1; čl. 147, odsek 2; 8. hl., čl.50; 8. hl., čl. 151 a, odsek 2). Nadto porušenie základného princípu právneho štátu je, že tie isté osoby sú členmi zákonodarnej moci (NR SR) tak aj výkonnej moci (župani, primátori, starostovia). Ústava nestanovila zodpovednosť verejných činiteľov za výkon funkcie, neexistuje hmotná zodpovednosť verejných činiteľov v zákonodarnej, výkonnej i súdnej moci, absentujú dôsledné a nederavé zákony o ich hmotnej zodpovednosti. Navrch, chýba štátny orgán, ktorý by sa vždy angažoval za dodržiavanie ústavy a zákonov.

Ústava v rozpore s deklarovaným princípom rovnosti ho porušuje zavedením dvoch kategórií občanov, je adekvátne anglickej legislatíve zo 14. storočia. Poslanci NR SR a sudcovia ÚS majú imunitu, poslanca nemožno trestne ani disciplinárne stíhať, ani ho vziať do väzby bez súhlasu NR SR. Poslanecká imunita teda dovoľuje poslancovi páchať akúkoľvek trestnú činnosť počas funkčného obdobia. Ide o návrat do anglického stredoveku. Navyše ústava pripúšťa slobodu akejkoľvek viere, náboženstvu, ideológii, politickému i inému hnutiu – pri absencii požiadaviek civilizovanosti a humánosti – teda pripúšťa slobodu aj silám, ktoré sú antihumánne, totalitné, svetovládne, otvorene či skryte vražedné a anticivilizačné. Tým ústava pôsobí anticivilizačne, znemožňuje odhaľovanie anticivilizačných síl. Ústava nepozná ani peniaze ako politický faktor, ktorý je určujúci pre politické rozhodovanie v „demokracii“ minimálne od 18. storočia (Spengler 2017). Nadto kritériá k oprávnenosti delegovania do parlamentu chýbajú. Efektívny etický kódex sudcu i politika ako aj volebný odpočet moci ako aj zákon o hmotnej zodpovednosti politika je *terra incognita*, absentujú spätné kontrolné mechanizmy zo strany tvorcu štátu. Ústava nezaviedla právne mechanizmy na stíhanie protizákonných činností ústavného súdu (Harabin, IR Infovojna, 17. 3. 2020). Pretrváva deviantne nastavený (iniciovaný a realizovaný politickým zoskupením HZDS, SNS, ZRS) jednoobvodový volebný systém, zabezpečujúci najvyššiu zvoliteľnosť centrálnych politických špičiek v Bratislave. Zákon o referende je výsmechom „demokracie“. Absencia trestnoprávnej zodpovednosti právnických osôb je ďalším porušením princípu rovnosti pred zákonom.

Ústava vytvorila priestor na trestný postih za odhaľovanie pôvodcov rozvratu spoločnosti čl. 26 odsek 1 a 2 vs. odsek 4 a pripustila existenciu akýchkoľvek ideológií a náboženstiev čl. 12, odsek 2, čo je antihumánne a anticivilizačné. Tým sa ústava stala garantom rozvratu celej spoločnosti. Ústava je paradoxne legislatívnou zárukou na vytváranie chaosu v spoločnosti. Antirasizmus je kódovacie slovo pre antibielych. Prevertovaný pojem holocaust je logo, ktoré je zámienkou na šikanovanie odporcov nie židov, tí sú tiež iba zámienkou. Ľudia sú šikanovaní preto, lebo odporujú sionistom, v skutočnosti satanistom (MUDr. V. Kuric, IR Infovojna, 24.7.2020). Súčasný trestno-právny systém v euro-atlantickom konglomeráte je zameraný na trestanie bielych (gójimov), ktorí odhaľujú skutočné antihumánne a anticivilizačné ciele rasistického sionizmu (<https://cz24.news/>, 11.12.2022).

Akékoľvek porušovanie základných práv a slobôd jednotlivca zo strany ktorejkoľvek inštitúcie (aj súkromnej), by malo byť už raz a navždy trestané ako mimoriadny zločin proti ľudskosti. Neexistuje bezpečnostná previerka poslancov NR SR, teda aj agenti zahraničných služieb sa môžu stať poslancami (V. Mečiar, Slobodný vysielateľ, 29. 4. 2022).

Vládna moc zabezpečila neadekvátne vysoké materiálne výhody všetkých právnických povolání. Ľudia s najnižšou zodpovednosťou (právnici), ktorí nevytvárajú žiadne hodnoty pre spoločnosť, majú najvyššie platy a ľudia s najvyššou zodpovednosťou (krátkodobí lekári, dlhodobí učitelia) majú najnižšie platy, čo je schizofrénia spoločnosti.

V oblasti legislatívy právny štát je charakterizovaný 10 atribútmi (Bröstl, A. a kol.: Základy štátovedy, UPJŠ, Košice 2000), v legislatíve SR je z 10 atribútov právneho štátu porušených 5, teda polovica a to tých najpodstatnejších (Dudáš 2011, s. 285 . 305). Na zásadnú iniciačnú štúdiu v oblasti práva „*Je Slovenská republika právnym štátom?*“ (Slovenské národné noviny, 19/2008 a 20/2008), ktorej záverečnú časť napriek prísľubu šéfredaktora P. Mišáka SNN neuverejnili - toť prejav jeho elementárnej šéfredaktorskej nedostatočnosti v ostrom protiklade s hygienou redakčnej práce vo vedeckých a odborných periodikách všade vo svete, na ktorú reagovali viacerí právnici výčitkou „*Čo si to ten autor dovoľuje ?!*“ Na výzvu šéfredaktora, aby napísali svoje reakcie a nastala diskusia, ani jeden neodpovedal písomne, takže diskusia nenastala. Nepredstaviteľné vo vedeckých disciplínach.

Odborný právnický text má byť korektný, nepripúšťajúci viacero výkladov. Nepresnosť, interpretačná viacznačnosť formulácií legislatívnych zákonov odlišuje právo od vedy a vytvára priestor na vytvorenie vrstvy degenerovaných advokátov „fiškálov“, ktorí parazitujú na nedokonalosti právnych formulácií, na ich účelovej viacznačnosti. S deviantným následkom, že právnik má dva i tri právne názory a je na to hrdý - nepredstaviteľné vo vedeckých disciplínach, na jeden prírodný či technický zákon existuje len jeden správny názor – toť charakteristika vedy. Ultraliberalizmus v justícii spôsobuje viacnásobný výklad paragrafu. Expremiér ČR sa vyjadril: *“Neznám línejší a hloupější bandu než jsou soudci”* (Zeman, M., Jak jsem se mýlil v politice, 2004). A na Slovensku sú iní?

Právna náuka svoju vlastnú úlohu doposiaľ ani nepoznala. Už v roku 1927 vyslovil nemecký filozof požiadavku na prestavenie celého právneho myslenia podľa analógie s vedeckými disciplínami – vyššej matematiky a fyziky (Spengler 2017, s. 514, 884). Titul JUDr. (z lat. *iuris utriusque doctor*) - v minulosti reprezentoval štúdium obojakého práva - svetské (občianske) a právo cirkevné). Vzhľadom na to, že cirkevné právo sa vyučuje len jeden semester, tento titul stráca svoje opodstatnenie a zmysel. Je nepresný a podvodný. Navyše právnici bez ekonomického vzdelania, najmä tí vo vedení štátu, ohrozujú spoločnosť (Husár, J., Aj ekonómia je veda 2018, s. 140).

Justícia a právo sú kontaminované prístupmi a postupmi z alchémie. Náuka či teória o práve je v takom stave, v akom bola náuka o elektrine pred Coulombovým kvantifikačným experimentom merania silových účinkov medzi dvomi bodovými elektrickými nábojmi v roku 1795. Tento experiment povýšil náuku o elektrine na vedu (Dudáš 2021). Požiadavkou je postaviť celé právne myslenie podľa analógie vyššej matematiky a fyziky (Spengler 2017).

Keďže nedošlo k dekomunizácii ani justície, právna kultúra sa odvíja od komunistickej, od odchovancov komunistických súdov. Najväčšia potemkinovská dedina na svete je slovenské „nezávislé“ súdnictvo. Právnici a učители v politike, to je jeden zmätok vedľa druhého. Niektorí poslanci trpia komplexom viaccennosti.

„Je omyl si myslieť, že tyrania je vlastná len monarchiám, iné formy vlády jej tiež podliehajú také. Niet slobody, pokiaľ súdna moc nie je prísne oddelená od moci zákonodarnej a výkonnej“ (J. Locke in <https://cz24.news/>, 25.4.2023).

Legislatíva

Vidlákosť právnickej inteligencie vo vrcholných orgánoch štátu spôsobuje prijatie legislatívy proti bielym. **Slovákmi zvolení poslanci prijímajú zákony, ktorými zotročujú Slovákov.** Je to personálny kompost v parlamente, právní dementi bez chrbtovej kosti. Podľa exministerky spravodlivosti (prof. K. Tóthovej.) tvorba zákonov prebieha v advokátskych kanceláriách. Vlastizradu za hlasovanie v parlamente dnes nie je možné stíhať. Poslanec v NR SR hlasuje podľa svedomia, no prax dokazuje, že poslanci svedomie nemajú.

Existujúce právo má veľmi malú afinitu s morálkou, pravdou a často i spravodlivosťou. Nastala degenerácia práva a to ako úmyselne deravou legislatívou tak aj právnickou praxou. Právna inflácia je väčšia ako v období panovania štátostrany. **Škandalózne úpravy legislatívy, vrátane kontroverznej zmeny ústavy,** nezvládnutá a arogantná komunikácia predstaviteľov vlády, neradostná situácia vo väzenstve, evidentne politicky motivovaná reforma justície vrátane pochybnej zmeny súdnej mapy - tých prešľapov a dôvodov na protesty je už príliš dlhý rad. Poslanci Národnej rady, vo veľkej väčšine právní laici, schvália čosi také amatérske a problematické, ako nedávnu zmenu Ústavy, ktorá zakázala Ústavnému súdu vyjadrovať sa k ústavným zákonom schváleným parlamentom. 150 ľudí „z ulice“, z ktorých len minimum má právne vzdelanie, väčšina právnym témam vôbec nerozumie.

Po roku 2003 vďaka tvorcom legislatívy z KDH, DS, DÚ, SDSS a SDKU, neskoršie Smer SD, SNS a Most-Híd nastalo brutálne potláčanie a prenasledovanie pod kepienkou extrémizmu (bez definície - definícia podstaty bola nahradená súborom vonkajších znakov), prevertovaného významu slova holokaust (Iskrová, D., Náboženstvo izraelského ľudu, 2012) a vyprázdneného pojmu (Koestler 1976; Klosov 2021). Rozbitie justície zriadením špeciálneho súdu a špeciálnej prokuratúry ministrom Lipšicom (KDH), neskoršie špecializovaného súdu a rozbitím polície Smerom je analogické fašistickému Taliansku a socialisticko-nacistickému Nemecku (Harabin, Š., Súdnosť, 2018). Právnici urobili útok na druhú SR.

Ojedinelý protiprávny jav v euro-americkom konglomeráte, ktorý nikde inde nenastal, iba v SR, je **zrušenie nezrušiteľných amnestií Ficovou vládou, parlamentom a ich schválenie ústavným súdom**, čo znamená ďalší rozvrat právneho štátu.

Ďalší totálny rozvrat parlamentu nastal schválením politických zásahov NAKA v roku 2020, čo je prejavom diktatúry fašizmu. O úrovni poslancov NR SR sa výstižne vyjadril exminister zahraničných vecí *„väčšina*

poslancov si myslí, že modrá farba očí je dostatočným dôvodom na ich zvolenie“, medializované kupovanie poslancov v NR SR, prijímanie protiústavných zákonov. Konanie na úrovni lumpeninteligencie.

Aj **polícia prispela k rozpadu právneho štátu**, presnejšie: ľavičiarskeho právneho štátu, ktorý rozpad sa začal, keď bol premiérom predseda KDH M. Dzurinda. Vtedy silové rezorty a súdnictvo ovládli tzv. kresťanské politické subjekty SDKÚ a KDH. KDH dovedlo do politiky ľudskej hyeny. Strašné veci sa diali. Palko, Lipšic, Šimko rozbili – rozložili políciu (Harabin, InfoVojna 7. 1. 2021). **Polícia je spolitizovaná, elitní vyšetrovatelia sú elitní zločinci**, SIS odhalila **tretnú činnosť polície i v polícii** (<https://www.hlavnespravy.sk/Zneužívanie-trestného-práva-a-charakter-režimu-na-Slovensku>, 5. júna 2021). **Polícia a justícia** nehľadá spravodlivosť, ale vnáša do právneho rádu trest nie za skutky, ale za emócie. To je vnášanie absurdností do života na úrovni Kafkovho Zámku a Procesu. Páchanie trestných činov zneužitia právomoci verejného činiteľa políciou dokázalo, že policajný zbor je prehnitý duchom duch, minimálne 30 % je tam pakáž. Sonderkommando ideopolície NAKA je výsostným gestapom sionizmu - všimnite si, že doteraz boli šikanovaní ľudia odhaľujúci alebo argumentačne sa protiviaci sionizmu.

Nebezpečným zoskupením je zločinecký gang alebo teroristická skupina na čele štátu po roku 2020. Zločinecké štruktúry pôsobiace v rámci NAKA a na Úrade špeciálnej prokuratúry (ÚŠP). Hraničným bodom zlomu politiky a práva vládnej moci a jej podriadenie si práva je, že pod dohľadom Zboru väzenskej a justičnej stráže (ZVJS) Slovenskej republiky došlo 29. 12. 2020 k smrti nevinného človeka, exprezidenta PZ SR, generála M. Lučanského, vo väzenských priestoroch, čo je prejav zlyhania povinností a etiky zboru, ktorý – na čele s ministerkou Kolíkovou – je podľa právnych predpisov bez najmenších pochybností objektívne zodpovedný za smrť generála Lučanského (Krajníková, A., Ministerstvo spravodlivosti SR vedie fašistka, 2020). Bývalý šéf operatívov v NAKA Ján Káľavský na úteku, ktorý odštartoval vojnu v polícii, prehovoril o zločineckých praktikách NAKA manipulovaním vyšetrovaní a záhadných úmrtiach aktérov v spolitizovaných trestných kauzách (<https://cz24.news/>, 7.9.2022).

Ojedinelou raritou sveta je zvolenie advokáta s podvodne získanou advokátskou skúškou, osoby v treste za zabitie človeka a neprokurátora Lipšica za špeciálneho prokurátora juntou zákonodarnej moci – NR SR. Anticivilizačnú úroveň akademického právnického prostredia reprezentuje dekan bratislavskej meštianky doc. Bourda podporou tejto absurdity – odborne i eticky amorálna úroveň právnického vidláctva. A Lipšica v jeho protizákonnej činnosti podporilo 54 prokurátorov z asi 950, z toho 22 prokurátorov Úradu špeciálnej prokuratúry (Hlavné správy, 26.8.2021).

Hlavnou myšlienkou monštra medzinárodnej spravodlivosti je odstránenie princípu štátnej suverenity. Učni na právnických základných školách s názvom fakulty a ich absolventi - z nich sú pseudo-sudcovia, kvázivyšetrovatelia, kváziprokurátori – v mene štátu páchajú tretnú činnosť. Chaos a rozvrat štátu je cez právne inštitúty.

Novodobé právo legitimizovalo sociálnu nespravodlivosť a vytvorilo priestor na to, aby asociálne a pre ostatných patologicky nebezpečné menšiny, sledujúce vlastné sebecké ciele, dominovali väčšine. Práva menšín sú mierou demokracie, avšak len potiaľ, pokiaľ sú naplnené práva väčšiny (Michálek 1991). Je už dávno načase, aby právnické povolanie našlo svoju chrbticu. Aká je úroveň justície v jednotlivých oblastiach prokuratúry, súdnictva a advokácie? Reflektujme stručne.

V sfére práva pokrok nenastal, modernizácia 20. storočia na rozdiel od vedy a techniky ho obišla (Ferko, V., Zákon smotany, 2000). Justícia je chorá, je v katastrofálnom stave. Justícia je postihnutá svojou puristickou skostnatenosťou, dávno prežitými rituálmi a vedomím vlastného významu. Legislatívna predvídavosť je neznámym pojmom, prevláda právnický folklór. Právnicki sa živia porušovaním práva (JUDr. Viktória Hellenbartová, IR Infovojna, 23.9.2022).

Prokuratúra

Prokuratúra má strážiť dodržiavanie zákonov a sťahovať ich porušovateľov, aj *ex offio*. Prokuratúra takmer nikdy nerobila to, čo by mala, ani jeden z prokurátorov sa nezaujíma o zákonnosť a dôvodnosť textov legislatívy (Drgonec, J., IR Infovojna 22. 1. 2021). **Sterilná prokuratúra** na Slovensku je iba nečinnou optickou výplňou právneho systému, o čom svedčia viaceré fakty. Prokurátori ani generálny prokurátor nezasahujú pri porušovaní zákona, V skutočnosti sú to **prokurvátori**. Navyše trestné oznámenia prokurátori v rozpore so zákonom menia na sťažnosti. Ide o trestné oznámenia o zákonom nedovolených násilných zásahoch do zaručených práv a slobôd. Je to „prepracovaná“ metodika, ktorá evokuje otázku – kedy sa začnú aj civilné žaloby meniť na sťažnosti? Na prokuratúre vystrája **prokurátorská junta**. Po roku 2003 – za vlády tzv. kresťanských politických subjektov SDKÚ, KDH – sa rozšírila tretná činnosť prokurátorov (Telekiová, IR Infovojna 26. 11. 2020). **Súkromné tzv. mimovládne, de facto nátlakové politické organizácie**, sú protivládny, vyvíjajú protištatná činnosť a sú

financované najmä z amerického štátneho rozpočtu, prenikli na generálnu prokuratúru za generálneho prokurátora Čižnára, ktorý prijal *Via iuris*, hoci na to nemal platformu. „*Jedna tretina prokurátorov nemá čo robiť v tejto funkcii*“ skonštatoval predchádzajúci generálny prokurátor.

Prezentovaný prípad vykrádania štátu „kresťanskými subjektmi“ Gorila, ktorý bol vyšetrený a postúpený na vládne miesta v roku 2006 a bol údajne v októbri 2006 zastavený (expremiérka Radičová, SRo 1, 11.2.2012), je nielen špičkou ľadovca korupcie na najvyšších vládných miestach, ale aj svedectvom, že slovenská inteligencia v oblasti práva ako absolventka slovenských právnych mešťanok je až na výnimky na úrovni degenerovaných právnikov Rímskej ríše (Grant, M., Pád Rímskej ríše, 2006).

Na konci mája 2021 sa na Slovensku objavil škandál so zneužívaním moci organizovanou skupinou pôsobiacou v orgánoch činných v trestnom konaní (OČTK). Spúšťačom bola správa Slovenskej informačnej služby (SIS), ktorá tvrdila, že daná skupina mala koordinovať výpovede tzv. kajúcnikov a zneužívať aj ďalšie trestno-právne inštitúty (<https://www.hlavnespravy.sk>, 5.6.2023).

Súdnictvo

Výrok súdu je právny akt, nie dôkaz pravdivosti, lebo princípom práva je dohovor, nie je pravda, ktorá je princípom vedy. Súdny zo zákona podliehajú ministrovi právomoci, teda nie sú nezávislí.

„Sudca z titulu svojej funkcie člena jednej z mocí v štáte je povinný vyjadrovať sa k otázkam verejného záujmu. Najmä je ako odborník povinný zaujať stanovisko k otázkam „demokracie“, právneho štátu či nezávislosti súdnej moci. Sudca sa priamo podieľa na riadení štátu nielen svojou rozhodovacou činnosťou, ale aj kontrolou výkonnej a zákonodarnej moci. Súdna moc je totiž jediná čisto odborná moc v štáte. Občan-sudca má byť zárukou, ktorá udrží zvyšné dve mocí v štáte v medziach zákona a korektívom, aby prijímané právne normy a rozhodnutia exekutívy boli v súlade s princípmi demokracie, právneho štátu, nezávislosti súdnej moci, suverenity štátu, mieru či ius naturale. Rezignácia sudcu na kontrolu legislatívneho procesu a na vyjadrovanie sa k zásadným záležitostiam verejného záujmu je likvidáciou súdnej moci a jej plné podriadenie sa ľubovôli výkonnej a zákonodarnej moci. Vzdaním sa tejto kontrolnej funkcie berie justícia občanovi nádej v spravodlivý štát, zvlášť v krízových obdobiach“ (P. Števík, <https://www.hlavnespravy.sk/>, 20.4.20).

Právo je remeslo, síce sofistikované, no právnici sa stali obchodníkmi s právom (Krajníková 2020). Právnici sú platení virtuózi v ohýbaní pravdy, krajčírmi v oblasti práva a obchodníkmi s právom. V remesle práva pracujú právni príštipkári. Justičný moloch nepozná hraníc. Súdny sú ako krajčírské dielne, sudcovia ako právni krajčírmi a príštipkári šijú rozsudky podľa objednávateľov. Sú to právni degeneráti v talároch.

Právničina ako zvláštny typ jazyka justície tak znetvorila právo, že bez právnika sa nedovoláte spravodlivosti. V oblasti súdnej praxe podľa zahraničných expertov z r. 2005 je súdnictvo v SR na úrovni afrických krajín (TV Markíza, 28.3.2005). Ústavný súd nemá lehotu na ukončenie prípadu, čo je zákonom legislatívne zabezpečená lenivosť. Prieťahy v súdnych konaniach (veď o to ide aj podľa absolventa košickej právnej mešťianky JUDr. P. Ružbašana). Vládne vysoká korupcia v súdnictve, vysoké úplatky. Sudcom ministerka spravodlivosti K. Tóthová zvýšila platy nadpriemerne bez ohľadu na ich výkonnosť, údajne v snahe zabrániť korupcii. Analýzu problému a následné vyhodnotenie bolo nad jej sily. Avšak vyššie platy viedli k vyšším úplatkom (nemenovaný interný zamestnanec súdu). Úplatok vo výške 80 000 eur aj viac podľa závažnosti trestného činu (nemenovaný sudkyňa na okresnom súde na východe SR) za neodsúdenie do väzby. Nastalo korupčné prepojenie polície, súdov a advokátov, realizované pomocou advokátov (nemenované sudkyne z dvoch súdov na východe SR). Zakrátko po prevrate sa drahé miliónové autá pri malých platoch sudcov objavovali najprv pred súdmi, čo je indikáciou korupcie. Existuje rodinkárstvo v súdnictve.

Nastali absurdné javy na ústavnom súde, špecializovanom súde i správnom súde, z ktorých sa stali politické orgány. Ústavný súd deklasoval náš právny systém, keď zvečera na ráno – bez akéhokoľvek zdôvodnenia – zmenil svoje predchádzajúce rozhodnutie v istej skutkovej a právnej veci (Harabin, Š., Súdnosť, 2018). Chorý ústavný súd vydáva protiústavné súde - neústavné rozhodnutia. ÚS plní priania mimovládok. **ÚS si dá vypracovať právnu analýzu súkromnej firme za milión eur.** Ústavný súd ani iné súde nemajú určené termíny na rozhodnutie, čo je absurdne legislatívne zabezpečená lenivosť súdov, pričom intelektuálna náročnosť práva je na úrovni náročnosti riešenia lineárnej algebraickej rovnice, čo je látka šiestej triedy základnej školy. Za monarchie bol sudca len vyšší úradník.

Trestné zákonodarstvo – kontaminované „lipšicovinami“ a „ficovinami“ – špeciálna prokuratúra, špecializovaný súd, NAKA, kupčenie s vrahmi dohodami o vine a treste a vyslovene trestné postihy, gumový paragraf o extrémizme sú **rakovinou práva i právneho štátu**. Neprijímanie dôkazov súdmi, účelové konania, a nie podľa zákona, dôkazy stojace na klamstvách vytvárajú kreténi-sudcovia. Právnych vzdelancov je málo, právnici ako barani, ovce a sliepky porušujú zákony (Burdyová, K., JUDr., IR Infovojna 16. 3. 2021). Rozsudky z dielne

politických orgánov a síl globálneho parazita sú po rokoch opäť realitou. Retardovaná liberalistická inkvizícia v súdnictve vyčíňa excesmi, útokom na slobodu slova garantovanú ústavou. Sudcovia sa zaradili do zástupu prívržencov bezprávia. Hlupáci rozhodujú, čo je právne a správne (Drgonec, J., Pokusy a omyly vlády Slovenskej republiky. 2021, s. 226). **Právnicki sú najväčší porušovatelia zákonov.** Prokuratúra a sudy sú spolitizované, hluché a slepé, je právne bezvedomie na vrchole politickej a súdnej moci, a to sú najmä nositelia titulu JUDr. Vyšetrovateľsko-prokurátorsko-sudcovská mafia predstavuje slovenský politicko-právny gangsterizmus. **Rakovina zasiahla všetky poschodia súdnej moci** (Mazák, J., in Košice: Dnes, č. 1/2021).

Analýza činnosti inteligencie v oblasti práva v celej súdnej vertikále od okresného súdu cez krajský súd až po najvyšší súd a generálnu prokuratúru odhalila, že lož okresnej i krajskej sudkyne bola odobrená generálnou prokuratúrou ako dostatočná právna argumentácia. Týmto bola **lož povýšená na princíp súdnej moci v SR aj najvyšším súdom a generálnou prokuratúrou**, teda **celou súdnou vertikálou. Lož sa stala princípom práva v celej súdnej vertikále**, porušovanie zákonov sa stalo normou (Dudáš 2011), ktoré zistenie potvrdil aj nemenovaný dlhoročný právnik a sudca Ústavného súdu, nemenovaný dlhoročný sudca trestného senátu krajského súdu v Košiciach, nemenovaný advokát s vyše 20 – ročnou praxou v Košiciach a nemenovaný notár v Košiciach s vyše 40 ročnou praxou. To sú charakteristiky zániku právneho štátu. Je to evidentný dôkaz svojprávnosti, benevolencie, ignorovania logiky a zákona a absencie efektívnych kontrolných mechanizmov práce súdnictva. Jeho tvorcovia vytvorili sudcokraciu, čo je návrat do právneho praveku divožstva a svojvoľnosti. Absolútna svojvôľa sudcov, mnohí sudcovia si robia so zákonom, čo chcú. Sudy sa premenili na krajčírskoe dielne, šijú rozsudky podľa objednávateľov, sú to právni degeneráti v talároch. Právnicki vstupujúci do politiky púšťajú oblasť práva (dekan právnickej fakulty v Košiciach).

Notár s vyše 40 – ročnou praxou (JUDr. P. V.) tvrdí, že **právnicki ničomu nerozumejú a do všetkého tárajú.** Pokus o ohnutie prírodných zákonov urobil právnik z ministerstva hospodárstva návrhom na novelizáciu prírodných zákonov, čo v súlade s absurdnosťami v oblasti práva a činnosti veľkého množstva právnikov dalo podnet na vytvorenie nového príslovia: „**Hlúpy ako JUDr.**“ (Dudáš, 2011, s. 300), neskoršie modifikované na: „**Hlúpy, bezcharakterný a úplatný ako JUDr.**“. Sudca má súdiť podľa dôkazov a nie podľa dojmov, **sudcovský stav je na strane likvidátorov justície** (Hlavné správy, 17.1.2021).

Evidentnú lenivosť sudcov reflektovala aj exministerka spravodlivosti: „... keď bude tých 200 sudcov podávať štandardný výkon, všetky tieto prípady vybaví do roka. Čo bude potom?“ (Žitňanská, Hospodárske noviny, 5.4.2007). Intelektuálna náročnosť právnych zamestnaní s výnimkou sofistických prípadov je na úrovni riešenia lineárnej algebraickej rovnice, čo je predmet učiva v siedmej triede základnej školy.

Súdne procesy sa zmenili na právne povedačky s absenciou logiky a s ignoranciou podstatných argumentov (Dudáš 2011, s. 296). Úmyselné preťahovanie súdnych procesov, nevymožiteľnosť práva, zákon o prokuratúre z obdobia totality z r. 1984, dovoľujúci absolutistický princíp generálnej prokuratúre zastaviť či nepovolíť trestné stíhanie – to je prejav karcinómu justície. Ťažkopádna súdna byrokracia bazíruje na nepodstatných formálnych drobnostiach. Právnicki sa pričínili o masovú výrobu zlodejov. Vrcholom sú nezákonné rozhodnutia nižších súdov (Rádio Expres, 12. 2. 2005). Ďalší problém je, že ministerstvá si najímajú právnikov na právne služby (za astronomické honoráre), hoci majú svojich právnikov. Nepochopiteľné, veď **charakter činnosti právnikov je úradnícky**, za Rakúsko – Uhorska mali výstižné zaradenie - vyšší úradník. O kvalite sudcov sa vyjadril ich najvyšší šéf – minister spravodlivosti – slovami: „**Nezákonné rozhodnutia nižších súdov**“ (Liščák, Rádio Expres, 12.2.2005).

Chaos a rozvrat štátu je cez právne inštitúty. Sudcovia v „demokracii“ vytvárajú sudcokraciu v prospech riadiacich síl GP. Tento štát je šialene deformovaný, postavený na hlavu, tvrdí ústavný expert JUDr. Drgonec (cz24, 26.8.2022). Právne retardovaní /dementní sudcovia, právnicki, sudcovia-fašisti vydávajú fašistické rozhodnutia. Právni dezoláti sú vo vláde, v parlamente, v súdnictve a OČTK. Právnicki odborní idioti v práve, ruský vzdelanec J. Muchin takýchto právnikov označil ako **juristickí profesionálni debili** (<http://ymuhin.ru/node/2424/yuristy-kak-professionalnye-debily>). Je to **absolútne zlyhanie právnickej inteligencie. Kultúrna bezduchosť, právnická demagógia, súdna nemohúcnosť, fiškálska úskočnosť a machiavelizmus charakterizujú súdny systém v druhej SR.**

Justícia po roku 2003 sa vďaka ministrovi pravosúdia za KDH Lipšicovi prinavracia do temného obdobia stredovekej inkvizície a honu na čarodejnice ako legislatívou, v ktorej stredoveké „rúhanie sa“ nahradili vyprázdneným pojmom antisemitizmus (Koestler 1976; Kriwaczek 2010; Kľosov 2021), prevertovaným pojmom holokaust (Iskrová), nedefinovaným pojmom extrémizmus, tak aj inštitucionálne vytvorením inštitútov analogickým vo fašistickom Taliansku a socialisticko-nacistickom Nemecku – špeciálna prokuratúra a špeciálny súd (Harabin, Š., Súdnosť, 2018). Ficov Smer-Sociálna demokracia k tomu pridal rozbitie polície vytvorením NAKA a vytvorením špecializovaného trestného súdu. Začal sa hon na „čarodejnice“ za pravdivé vyjadrovanie

žurnalistov i politikov. Výkričným je rok 2020, keď po prvý raz od vzniku druhej SR vysokopolitizovaná justícia začal trestné stíhanie proti vedcovi za prezentáciu pravdivých historických faktov.

Sudcovia v rozpore s ich povinnosťou „... zaujať stanovisko k otázkam „demokracie“, právneho štátu či nezávislosti súdnej moci. Sudca sa priamo podieľa na riadení štátu nielen svojou rozhodovacou činnosťou, ale aj kontrolou výkonnej a zákonodarnej ...“, sú ticho ako voš pod chrasťou, nezaujímajú postoje k uvedeným problémom spoločnosti, ba naopak, mnohí pôsobia v rozpore so spravodlivým právom a zákonmi. Mnohí z nich sú zastrašení mediálnou žumpou mainscreamu. Stali sa škodnou pre spoločnosť.

Po voľbách v roku 2020 v priebehu niekoľkých mesiacov došlo k dokončeniu absolútneho rozkladu právneho štátu. Trestný zákon stratil svoje opodstatnenie nahradením riadnych súdnych procesov kolúznymi väzbami, v ktorých sú obžalovaní aj bez riadneho procesu odsúdení na najtvrdšiu formu väzenia v izolácii, v ktorej tí najnepohodnejší sú zasamovraždení. Elitné jednotky NAKA, vytvorené korporátnou mašinériou na likvidáciu politicky a ekonomicky nepohodlných ľudí, začali masové čistky, zastrašovanie a zatýkanie (Michalíková I., <https://cz24.news/>, 16.3.2021). Justičné tornádo, ktoré rozpútala slovenská vládna junta, je slovenský masaker právneho štátu, je to odstrašujúci príklad. Vládna partička stihla kontroverzným spôsobom pobaštrngovať Ústavu a zmeniť viacero zákonov. To všetko bez verejnej diskusie, v bezdôvodne zrýchlenom legislatívnom konaní (v núdzovom stave!). Českí obhajcovia stotožnili s výhradami už takmer 400 slovenských príslušníkov slovenských právnických profesií voči poškodzovaniu právneho štátu na Slovensku (HS 30. 1.2021).

V súdnictve nemá kto kontrolovať kontrolóra – sudcu, čo je zásadný nedostatok právneho systému, v rozpore so zákonom zdravého rozumu. A stále chýbajúci efektívny etický kódex sudcu či iného právnikovi svedčí o rurálnej úrovni inteligencie v oblasti práva, vrátane poslancov NR SR, ktorí prijímajú právne normy. Navyše korupcia v súdnictve pred rokom 1989 a teraz je v pomere 1:100 000 (Harabin, Š., IR Infovojna, 5. 11. 2011).

Súdna rada má dbať na dodržiavanie zákonnosti sudcami, no pozastavila výkon funkcie sudcu – JUDr. Milanovi za dodržiavanie zákona. Je obrovskou hanbou a nebezpečenstvom pre právny štát na Slovensku (sudca Patrik Števík, <https://cz24.news/>, 10. 1. 2020). **To je dôkaz, že súdna rada je pracovným nástrojom na krivenie právnych princípov, klamstvá a aroganciu.**

V súdnej rade sedia na politickej strane, spolitizoval ju jej predseda Mazák (údajne judastického pôvodu). A nielen to, nasadzujú svoje sily aj na dehonestáciu sudcov s kritickým názorom na aktuálny spôsob reformy justície. Etická komisia, o ktorej reformní sudcovia snivali v roku 2016 (?), má v roku 2022 charakter politického korektora správania sa sudcov. Jej členmi je päť politických nominantov a traja zástupcovia sudcov. Cez formulovanie vágnych etických stanovísk pomaly pletie bič proti akémukoľvek nepohodlnému sudcovi.

Dobre zabarikádovanú **mafiu v talároch** a bielych golieroch identifikovala prenasledovaná novinárka. Až 320 sudcov a viac ako 120 prokurátorov zdokumentovala novinárka J. Telekiová (Telekiová J., *Choroby ma naučili najviac*, in Rostas Tibor Eliot, Zem&Vek, január 2022, s. 71). Napríklad zločinec medzinárodného formátu vyjde zo súdnej siene ako víťaz a vníma to ako normálne (Dudáš 2011, s. 302).

Prírodovedec-fyzik skonštatoval: „*Všetko to tu dokurvili právnici, vrátane tých v najvyšších funkciách*“ (Ševčovič Ladislav, RNDr. PhD., Osobná informácia, Košice, 2011).

Sudcovia sú podľa ich činnosti politickí, a apolitických je málo. **Politickí sudcovia ako remeselníci – eskamontéri v talároch** nepripúšťajú relevantné dôkazy obhajoby. Sudcovia, prokurátori a vyšetrovatelia porušujú zákony, uplatňujú fiškálnu úskočnosť, právnickú demagógiu, súdnu nemožnosť, kultúrnu bezduchosť, morálnu vyprázdnenosť, machiavelizmus.

Sudcovia sa ozvali, až keď im začalo tiecť do topánok zmenou súdnej mapy od ministerky pravosúdia Kolíkovej, objektívne zodpovednej za úmrtia v justičných zariadeniach s limitným prípadom údajne zavraždenia generála Lučanského. Výzvu slovenských právnikov proti sústavnému porušovaniu princípov právneho štátu v Slovenskej republike podpísalo takmer 150 členov súdnych orgánov, advokátov, akademikov a príslušníkov ďalších právnických profesií (Hlavné správy, 22.1.2021).

Advokácia

Advokácia má kľúčovú úlohu pri zabezpečení spravodlivého práva. Advokátska komora (AK) má byť vzorová v dodržiavaní zákonnosti. Advokácia je garantom ľudských práv a zákonnosti Advokátskej komore sa

nepodarilo vybudovať- etablovať sa ako politicky nezávislú inštitúciu na obranu právneho štátu, ľudských práv - dnes 6000 advokátov – neemancipovala sa komora, zaujať pevné pozície a politickú neutralitu.

Doslova právne zvrhlosti nastali aj v advokácii. Rezorty si za nemalé financie objednávajú „ušitie“ zákonov v určitých advokátskych kanceláriách (Chaos v zákonodarstve, Extraplus č. 9/2005). Z. Čaputová bola podvodne zapísaná do advokátskej komory (Harabin, IR Infovojna 2020).

Advokáti sa politicky angažujú. Právnu debilitu predstavuje návrh poslanca za tzv. SaS Baránika, advokáta a taxikára z Toronta, že sudy by mali rozhodovať podľa „verejnej mienky“, teda podľa médiokracie súkromných médií v službe GP. Len 10 % sú skutoční advokáti. Štát zatvára advokátov, aby nemohli obhajovať (JUDr. Viktória Hellenbartová, IR Infovojna, 23.9.2022).

O absencii odbornej aj humánnej morálky vo vedení SAK, teda o jej právnom zlyhaní a spreneverení sa jej poslaniu, svedčí najmä pozastavenie výkonu advokácie advokátom, vykonávajúcim advokáciu v súlade so zákonom. Svedčí o tom viacnásobné šikanovanie advokátky JUDr. A. Krajníkovej a najnovšie je z roku 2020, keď pomáhala rodičke, ktorej lekári odmietali urobiť pôrod v nemocnici bez covidového testu, porušujúc nielen Hippokratovu prísahu, ale aj zákon o zdravotnej starostlivosti, ju AK nezákonným spôsobom vyškrtila zo zoznamu advokátov. To je prejav zločineckých funkcionárov v AK - zločinecká skupina v AK. Právnická svojvôľa a porušovanie zákonov AK navrhuje zrušiť tento politický orgán v justícii, lebo jej činnosť je protiprávna a protispoločenská, chráni zločiny vládnej junty. Advokátstvo pri súde by sa malo otvoriť osobám s právnickým vzdelaním bez ohľadu na AK.

Justícia v SR a v celom euro-americkom konglomeráte sa nachádza v bažine intelektuálnej neschopnosti. Je však vybudovaná ako uzatvorená elitárska, tautologická spoločnosť, ktorá sama seba generuje, sama vytvára pravidlá pre svoju činnosť, zodpovedá len sama sebe, sama seba hodnotí, zodpovedá sa len sama sebe, a chce pritom ovládať celú spoločnosť. Stala sa štátom v štáte. Je to uzavretý kruh právnickej degenerácie. Mnohí dnešní sudcovia si pletú sudcovskú nezávislosť s nezávislosťou od zákona.

Prah právneho vedomia justície je veľmi nízko. Dlhé chápadlá sniečkárskeho ideologizovanej justície deformujú literu zákona do paškvilu. Právnicki majú obmedzené tunelové videnie, videnie bez súvislosti. Útier ajú si zadok s ústavou a zákonmi. **Autizmus slovenskej justície nedovoľuje realizovať tieto zmeny ani rekonštrukciu občianskeho a trestného práva.** V sfére práva pokrok nenastal, modernizácia sveta 20. st., na rozdiel od vedy a techniky, ho obišla. **Justícia je postihnutá rakovinou myslenia či Parkinsonovou chorobou**, obdobne ako v posledných troch storočiach Rímskej ríše, na páde ktorej sa justícia podieľala. Justícii zaviazali oči už v Rímskej ríši a má ich stále zaviazané. Justícia je deformovaná svojimi skostnatenými normami a zvyklosťami, dávno prežitými rituálmi a vedomím vlastného významu. Celý výkon štátnej správy je tristne nízky stav, ťažký amaterizmus. Vznikla sudcokracia, vláda sudcov. **Bežný človek sa spravodlivého práva nevie dovolať.** V právnom štáte vládne právo, v SR právo nevládne, **druhú SR je bezprávny štát. Právnicki sú najväčší sabotéri práva.**

Prezentované fakty navrhujú, že justícia a právnicki v politickom systéme „demokracie“ sa stali civilizačnou hrozbou pre obyvateľstvo, a to nielen na Slovensku. Existujúci chaos v súdnictve vyžaduje systémové zmeny, systém efektívnej kontroly práce sudcov a súdov a väzbu mzdy a odmien na skutočne vykonanú prácu

Prezentovaný stav práva v SR svedčí o tom, že v justícii absentujú nielen elity, absentujú navyše aj intelektuáli, inteligenti. Justícia je prerastená sebastrednou až narcisistickou pampersinteligenciou, *de facto* deinteligenciou-neinteligenciou.

Problematika justície na Slovensku je reflektovaná v dielach (Dudáš 2011; Dudáš 2017), oveľa podrobnejšie (Dubovský 2023).

MÁME ELITY V MÉDIÁCH?

Objektivizujúce médiá majú dôležitú úlohu v spoločnosti. Právo na objektívne informácie patrí k základným ľudským právam. Fenomén novinárstva sa globálne rozšíril ako typický produkt európskej modernity, ale aj kolonializmu, na konci 18. storočia sa stal jedným z hlavných prostriedkov formovania spoločnosti. Priemyslová revolúcia umožnila vznik médií a štát vynášiel nové formy kontroly nad duševným konaním. Hypnotizácia masmediálnou propagandou veľmi dobre funguje.

Charta BBC formulovala tri princípy médií verejnej služby: informovať, vzdelávať a baviť. O manipulácii ani slovo. Kritické zrkadlo úrovni žurnalistov na Slovensku bolo nastavené v dielach (Dinka, P., Slovenské masmédiá - metódy manipulácie, 2008; Dinka, P., Žurnalisti – lovci vo svorke, 2010; Hud'ob, E., Presstitúti verzus konšpirátori, 2014).

Pre zdravý vývoj spoločnosti je nevyhnutná kontrola informačného poľa. Kto má zodpovedať a kontrolovať mediálny priestor SR? Aký má byť v médiách správny pomer medzi zabezpečením verejného záujmu a difúziou informácií ako súkromného statku? Sú štáty, kde sú elektronické médiá riadené štátom (napr. Rakúsko), v iných pôsobia súkromné elektronické médiá. Aj keď EU forsírúje tzv. pluralitu vlastníctva médií, štát má zodpovednosť aj za mediálne prostredie obdobne ako za nezávadnú vodu vo vodovodoch. **Zdravá spoločnosť potrebuje ostražitých občanov a zdravo ostražití občania potrebujú zásobu vedomostí, obzvlášť keď podľa výskumu len 20 % ľudí má nezávislé kritické myslenie, 80 % ľudí vo svete je pod hranicou súdnosti.**

Mediálny priestor na Slovensku je naviazaný na mediálny priestor euro-amerického konglomerátu. Ako si teda plnia svoje spoločenské poslanie médiá vo svete, odzrkadlil francúzsky filozof J. Derrida. Zhodnotil pozíciu a význam médií vo svete: „... *Médiá hlboko deformovali verejný priestor, nebezpečne oslabili autoritu a reprezentatívnu zvolených zástupcov občanov, redukovali pole parlamentných diskusií, zámerov a rozhodnutí*“ (in Dinka 2010). Čiže sa stali „siedmou“ a významnou mocou v „demokracii“. Nastala asymetria a dualita moci – voľbami legitimizovaní politici verzus nikým nevolení súkromníci z mediálneho priestoru, ktorých sa boja samotní politici, ba i sudovia a prokurátori. Je to schizofrénia a absurdnosť politického systému „demokracie“, pričom schizofrénia je choroba.

Masmédiá sa obrátili na službu diabolských koncepcií. Orwellovským *newspeakom* majú zabezpečiť, aby čitatelia všetko prehltli. Sú ako mafia. „*Sloboda tlače na Západe bola slobodou 200 bohatých ľudí publikovať svoje názory, medzitým už to nie je 200, ale štyri alebo päť*“ (Ulfkotte, U., *Koupení novináři. Jak politici, tajné služby a finanční elita Německa usměřňují hromadné sdělovací prostředky*, 2018, s. 261). M. Twain na margo legislatívnej ochrany médií uviedol: „*Máme toľko zákonov na ochranu slobody tlače. Ale ani jeden trochu spoľahlivý zákon na ochranu pred tlačou*“ (in Nižňanský, Š., *Majsterka manipulácie*, extraplus č. 2/2021).

„Seriózne“ médiá sú využívané EÚ, NATO, SŠA a zbrojným priemyslom pre ich vlastné ciele (Ulfkotte 2018, s. 24), podporujú ciele **mocenskej pyramídy**, ktorá sa končí až u **Rothschildovcov, Rockefellerovcov, Morganovcov** a zopár ďalších skutočných majiteľov sveta.

Médiá rezignovali na kritické myslenie, otupujú vedomie i svedomie. Médiá formujú názory a postoje, určujú, čo je normálne a prijateľné. Vytvárajú kolektívne bezvedomie a anticivilizačne štandardizujú ľudské myslenie. Vo veľkej miere rozhodujú o víťazoch volieb. Médiá povýšili seba do exekutívnej funkcie. Vládne v nich démon povrchnosti, pogramotnosti, slaboduchosti a ohľupovania.

Médiá už dávno neslúžia civilizačnému poslaniu a nemajú mandát ani morálny, ani odborný. Médiá nemajú odborníkov, žurnalisti sú v polohe akustických papagájov bez schopnosti vlastnej kritickej analýzy. Validitu informácií, ich overovaním a kritickým hodnotením zdrojov i informácií sa nikto z mainstreamu nemá šancu zaoberať. Nemá na to mediálnu gramotnosť ani kvalifikáciu. O múdrosť v médiách nie je záujem.

Médiá sa stali najsilnejšou zbraňou euro-amerického konglomerátu, silnejšou ako legislatíva, úrady a súdy. A nespovedajú sa nikomu. Médiá sú manažéri ľudskej naivity a 90 % masmédií je propaganda na úrovni Göbbelsa a slúži na proamerické vymývanie mozgov.

Každé médium predstavuje politiku majiteľa. Médiá neslúžia obecnému blahu, ale oligarchii, a to nielen v neoliberalnom systéme. Médiá ako infantilní patologickí klamári mainstreamu sú slúžky propagandy (vládnej i komerčnej), robia mentálnu genocídu, mediálny terorizmus, ničia základy kultúrneho a duchovno-mravného prostredia, ničia národnú identifikáciu propagujú hnus, odpad, zvrátenosť LGBTI+ v záujme globálnych zločincov.

Hlavnou funkciou masmédií v „občianskej“ spoločnosti je premena občanov na dav. Psychologická vojna proti obyvateľstvu je vedená „bielou“ propagandou oficiálneho výkladu, „šedou“ propagandou, ktorá neudáva svoje zdroje a čiernou propagandou, ktorá uvádza iný zdroj, než je skutočný (Kara-Murza, S. G., *Manipulace vědomím*, 2020, s. 196 – 197). Médiá, monopolizované korporátnymi skupinami, pôsobia anticivilizačne, stojac medzi občanmi a kritickou inteligenciou, účinne bránia možnosti vzniku dialógu medzi nimi.

Mediálna chobotnica hlavného dezinformačného prúdu, tzv. mainstreamu, to sú nosaté médiá, stoka s jej klamorečou, ktorá vytvára globálnu manipuláciu vedomím podľa vzoru sionistickej žurnalistiky, napodobňujúcu tvorbu *SS-news* v Hitlerovom Nemecku. Západné konšpiračné hnutia zachvátila epidémia šílenstva, supertupá propaganda mediálnej stoky. Lži hlavného prúdu mediálnej globálnej stoky sa stali pracovnou metódou, ktorej cieľom je ovplyvňovať verejnú mienku vo svoj prospech a v prospech napr. nelegálnych vojenských akcií, namierených proti civilizácii, Slovanstvu a v poslednej dobe proti Rusku.

Ako kúpení novinári vo svete manipulujú so správami, svedčia knihy od samotných novinárov, napríklad dlhoročný novinár z mienkotvorného nemeckého denníka *Frankfurter Allgemeine Zeitung* (FAZ) Ulfkotte (Ulfkotte 2018), moderátor americkej televízie CBS Goldberg (Goldberg, B., *Jak novinári manipulujú*, 2005) a aj zahranično-politický redaktor STV Hud'ó, ktorý pracoval aj vo viacerých denníkoch (Hud'ó 2014).

Úlohu médií pri naplňaní tzv. mesiášskeho prúdu (ideológia a politika talmudizmu na úrovni kmeňa doby bronzovej) akcentoval anglický žid barón Montefiore na konferencii židov v Krakove v roku 1864: „*Dokiaľ nemáme v svojich rukách tlač celého sveta, je všetko, čo robíte, márne. Musíme ovládnuť a podrobiť svojmu vplyvu noviny celého sveta, aby sme národy zaslepili a klamali*“ (in Program 2 000, EXCERPTA, Díl I., Praha 19. 10. 1987 – 20. 2. 1988, s. 244; Ford, H., *Medzinárodný žid*, Dearborn, 1920, s. 66).

Mainscreamové médiá s dvojtvárnym farizejstvom a lživosťou vedúcich západných informačných zdrojov, v ktorých sú národy Európy a Severnej Ameriky, balamutené propagandou, sú mediálnym brakom, informačným brakom bučiacich „sračkometov“ mainscreamových médií v službe globálnemu parazitovi, pracujú ako húževnaté mentálne suspendované médiá. Vytvárajú vyprázdnené informácie zbavené podstaty – kastráty, vyrábajú virtuálnu realitu (Dudáš 2011, s. 326). Médiá vytvárajú efekt MEME (*Memory Eradicating and Mind Emptying* – vygumovanie pamäti a vyprázdnenie mysle).

Svetový regulovaný informačný svet vytvoril špeciálne masmediálne inštrumentárium – konšpiračné konštrukty, dezinformácie a hoaxy, sú to primitívne klamstvá. **Náš svetonázor formujú tri hlavné zdroje – Washington, Pentagon a Langley (CIA) a tri sestry – AP, AFP a Thompson Reuters** (<http://novarepublika.cz>, 3. 1. 2020). Jednotná GIGANTICKÁ informačno-dezinformačná sieť, ktorá prenikla úplne všade, šíri mediálne propagandistické orgie spôsobujú informačný chaos a slúži deštruktívnej podstate sociálneho inžinierstva a podporujú lúpežnícky program na vyvlastnenie obyvateľstva. Všetly lži mainscreamu sú na jedno kopyto a zabezpečuje ich monopol komunikačných kanálov – trojica súkromných tlačových agentúr v službe globálnemu prediktorovi/parazitovi: 1) Americký *Associated Press* (AP) v New Yorku; má 260 pobočiek v 160 štátoch s 40 000 zamestnancami. Správy AP používa 1 300 oznamovacích prostriedkov, ktoré ovplyvňujú viac než polovicu ľudstva; 2) *Agence France Press* (AFP) v Paríži, pôvodne sa nazývala Havasova agentúra, ktorá vznikla v roku 1835. Dnes patrí štátu, ale je prevádzkovaná súkromníkmi. Má 260 pobočiek v 150 štátoch; pracuje v nich 12 000 žurnalistov, ktorí rozposielajú 5 000 správ a komentárov denne 1 300 širiteľom v 120 štátoch na 5 kontinentoch; 3) *Reuters* v Londýne s pobočkami v 100 štátoch a 45 000 zamestnancami, ktorých správy číta miliarda ľudí denne. Každá z týchto agentúr je obrovská fabrika na „informácie“ pre všetky druhy médií. Ich kľúčová úloha v ovplyvňovaní nášho videnia a vnímania sveta má za následok, že masmédiá sa zaoberajú rovnakými udalosťami s rovnakými okuliarmi. Závislosť masmédií a ich prominentných klientov – národných tlačových agentúr – spolu s upadajúcou profesionálnou úrovňou redakcií, zabezpečuje intoxikáciu a dezinformáciu. Preto neprekvapuje, že vlády, armádne velenia a výzvedné služby používajú tieto hlásne trúby na „rozorávanie“ po celom svete. V Európe vlastní Rothschildovci Reuters rovnako ako francúzske a nemecké médiá (Makow 2012, s. 37).

Veľká štvorka súkromných sionistických tlačových agentúr UPI, AP, Reuters a AFP poskytujú viac ako 90 % zahraničných cenzurovaných správ BBC, upravených správ v súlade s ideológiou a politikou Talmudu. Zdroje novodobej ideologickej manipulácie sú: spravodajský štáb CNN, pracovný tím Bieleho domu, generálny tajomník NATO, predseda Európskej komisie, analytik Európskej centrálnej banky či premiér niektorého zo satelitov v rámci transatlantickej filiálky Nového svetového poriadku (Hud'ó 2014, s. 27).

V médiách vládne sionistická cenzúra od začiatku ich existencie, lebo každé médium predstavuje politiku majiteľa. Súčasná západná cenzúra sa vyznačuje systémovosťou, preľhanosťou, záludnosťou a zamlčováním – to sú veľryby, na ktorých spočíva.

Televízia po vzniku v 50. rokoch mala možnosť stať sa zdrojom vzdelávania, osvety či dokonca inšpirácie, no dala sa do služieb globálneho parazita. Vytvára spoločnosť veriacich. Investigatívni novinári v televízii nepracujú (Goldberg 2005, s. 197). Televízia je ako gilotína, hlavou každodennej manipulácie je editor televíznych správ. **Televízia je ópium ľudstva**, stala sa druhom „duchovnej“ drogy.

Wikipédia založil v SŠA J. Wales v roku 2001. Sionistické filtračné komandá Wikipédie pravdu deformujú v oblasti humanitných disciplín na orwellovské dezinformácie a klamstvá. Z uvedeného vyplýva, že verejno-právny priestor ovládajú bastardi. Je potrebné zaviesť decentralizovaný systém komunikácie.

Internet umožnil celosvetovú komunikáciu všetkých so všetkými a zničil informačno-vzdelávací monopol globálneho parazita. Internet rozšíril informácie. Každý dúfal v internet, ale z hľadiska šírenia pravdivých a kvalitných informácií bol neúspešný. Sionistické rasistické mediálne koncerty už nemajú monopol na správy,

myšlienky a názory. Ľudia teraz môžu sami posúdiť, či argument dáva zmysel, a či nie – či je založený na faktoch, alebo na hlúposti. Súbežne vznikli celosvetové Big Tech spoločnosti Twitter, Facebook, Google, Amazon, Apple, YouTube, Pinterest a ďalšie, ktoré vytvorili moderný „otrokársky raj“ a zahájili celosvetovú výpravu za účelom cenzúry konzervatívnych hlasov, podporujúcich ochranu slobody, rodiny, svedomia, národa. Postupne nastala tyrania Big Tech spoločností. **Kalné** vody cenzurovaného internetu pretláčajú ultraliberalizmus v oblasti kultúry, školstva, masmédií, v celom spoločenskom živote. Pravdu treba vedieť hľadať kritickým rozumom.

Aj na Slovensku verejný politický priestor je ovplyvňovaný nikým nevolenými médiami, ktoré sa stali médiokraciou, ktorej skupiny sú zgrupované väčšinou prístahovalcami z jednej ideologickej skupiny a k nim pridružených domorodcov s mikroskopickým intelligenčným kvocientom a s absenciou humánnej i odbornej etiky. Pôsobia ako škodné endoparazity. V ich činnosti úplne absentuje národovectvo, vlastenectvo, odhaľovanie antihumánnej činnosti koristníckych vojnových zbojstiev západných vlád, najmä americkej soldatesky, ktorá pod heslom „vojny proti teroru“ začal štvrtú svetovú vojnu (podľa pracovníka nemeckej BND a poslanca Bundestagu). Sú financované cez ich ambasády systémom grantov na svoju protislovenskú činnosť. V demokratickej krajine by boli postavené mimo zákon. Obdobne ako sú v legislatíve SŠA postavené mimo zákon organizácie finančne podporované zo zahraničia.

Pár zakomplexovaných amorálnych nevzdelancov - libtardov (liberálnych retardov) z Denníka N, SME a Aktualít, Pravdy i iných periodík mainscreamovej žumpy už roky rozsievajú tú najtupšiu nenávisť voči Slovensku, dokola tie isté tupiny, prezentujú perzistentnú formu zaostalosti. Ich výroky sú na úrovni nielen žurnalistického, ale ak ľudského odpadu, sprostých debilov. Utopili pravdu v oceáne mýtov, ilúzií a falzifikátov, používajúc mimoriadne agresívnu propagandu, klamú bezohľadne ako Goebbels. Je to mediálna bublina a špina, liberálna tupina mainscream, ich mediálne propagandistické orgie hovädin spôsobujú informačný chaos. Slúžia ako ostrakizačný nástroj, robia mediálny terorizmus. Slniečkársko-liberálne zákonodarstvo a justícia nielen zabráňujú odhaľovanie ideových zdrojov tejto antihumánnej konceptuálnej moci, ale trestne stíhajú odhaľovanie pravdy, najnovšie trestným stíhaním vedca za vedecký výskum sa justícia vrátila do obdobia stredovekej inkvizície. Aj štátna, tzv. verejnoprávna RTVS sa zaradila v roku 1998 medzi tieto amorálne tupiny.

Publicistické slovo je oddelené od normy pravdy. So vzdelávaním divákov sa nepočíta. Školstvo a veda nie sú v centre záujmu a pozornosti ani náhodou, patričné oddelenia v denníkoch boli dávno zrušené. Na Slovensku je **totálna sinistická mediálna cenzúra v médiách**, existujú čierne listiny v médiách nielen v printových ale aj elektronických. Podľa predsedu Slovenského syndikátu novinárov sa žurnalizmus zdevalvoval do slova zberba (SME, 8.11.2010).

Deformné médiá vytvárajú kastráty - informácie zbavené podstaty, prezentujú často infantilné i militantné názory nedovzdelaných figúrok zo lžiagentúr tretieho sektora. Médiá sa pretekajú v jalovej neinformovanosti. Navyše nevedomosť je v žurnalistike módna. Vedomostne nedotknuté osôbky v žurnalistike prezentujú propagandu, hlúposť, nekvalifikovanosť, čo reprezentuje **intelligenčnú disfunkciu**. Profesionálna slepota a nedovzdelanosť publicistov robí z nich **sú najhlúpejšiu socio-profesnú skupinu**.

Bulvárne a mainstreamové, *de facto* mainscreamové médiá (médiá hlavného bučiaceho prúdu) sa stali slúžkami v predklone pred deviantnými silami transatlantických tajných lóží a finančno-oligarchických štruktúr globálfašizmu či korporatívneho fašizmu. Realizujú riadenú mediálnu manipuláciu, vládne v nich masmediálna prostitúcia. Ich úlohou je premeniť „politický ľud“ na stádo poslušných. Vládne v nich slovákofóbna submisívna lexika všetkých proveniencií. Pojmy ako národ, vlasť, náš štát, slovenská vlasť sú pre ne *terra incognita*. Pojmy národovectva a vlastenectva úplne vypadli u stádovitých žurnalistov najmä mainstreamu, ktorí slovo nacionalizmus používajú s negatívnou konotáciou aj pre všetko vlastenecké. Vládne v nich slovákofóbny submisívny žargón endoparazitov a cieleného rozkladu vedomia významu suverénnej štátnosti v hlavách našich občanov. Tieto cudzie médiá sú preplnená negatívnymi a fekálnymi témami. Pretekajú sa v prezentácii skutočne konšpiračných a špekulatívnych teórií. Tieto teórie už od staroveku vytvárali panovníci, no dnešné skryté vládnuce sily používajú „elitárske“ myšlienkové fabriky – za drobné kúpené akademické kliky najmä v SŠA a ich nohsledov v Európe (Johnson, P., Nepřátelé společnosti, Rozmluvy, Řevnice 1999). A naopak, odhaľovanie pravdy označujú ako konšpiračné teórie. Dokonale zákerná a antihumánna insita.

Mafia prestítútov v médiách sa stará o to, aby sme sa nedozvedeli pravdu. Nie sú schopné zabezpečiť fundované diskusie, polemiky o alternatívach smerovania spoločnosti ani v štátnej televízii a rozhlase, deviantne nazvaných ako verejnoprávne médiá. Miesto seriózne a fundovane vedených diskusií, polemík panuje prihlúpla propaganda s nezmyselne vyhadzovanými a nekontrolovateľnými financiami na billboardy, ktoré pripomínajú bravčové i hovädzie konzervy za socializmu. Spravodajstvo v dobe kovidovej plandémie pripomína sadistické metódy v nacistických a komunistických väzeniach.

Politická angažovanosť žurnalistiky sa prejavuje v politických diskusiách – namiesto výmeny názorov na základe argumentov ide skôr o zvukový prejav, ktorý najvýstižnejšie možno charakterizovať ako gagot husí, teda nesúvislý hovor skupiny ľudí, žiadna diskusia, žiadne argumenty. Hašterivé a hrubé spôsoby komunikácie „politíček“ a „žurnalistiek“ ich charakterizujú ako kofy.

„**Lipšicove stádo**“ s jeho elementárnou stupiditou je piatou kolóniou globálneho zločineckého parazita a liberálneho fašizmu s patologickým antislovakizmom atrofovaných mozgov. Činnosť novinárov Lipšicovo stáda je mafiánska. Lipšicove stádo v médiách dezinformuje verejnosť. Žurnalisti mainscreamovej žumpy pomáhajú deštruovať právo a chcú, aby súdy vynášali rozsudky podľa ich rozhodnutí. Nastal mediálny lynč mainscreamovej stoky proti sudcom dodržiavajúci zákony. Šéfovia redakcií mainstreamových médií v spoločnom vyhlásení odsúdili kroky orgánov činných v trestnom konaní, ktoré vznesli obvinenie dvojici pracovníkov Denníka N M. Tódovej a K. Čikovskému. Realita je taká, že obaja novinári sa dopustili trestného činu (Harabin, Š., Naša vlasť – Von zo slepých uličiek, 2019, s. 132).

Aj tzv. verejnoprávne médiá sa vyhýbajú verejnoprávnosti, práva verejnosti sú ignorované, napodobňujú devianto – dementné praktiky súkromných médií. O RTVS škoda uvažovať, lebo tá sa už dávno za riaditeľovania M. Materáka vytvorením koncentračného tábora nepohodlných redaktorov na 28. poschodí v budove STV v Mlynskej doline v Bratislave podriadila antihumánnej politickej moci a pokračovala v poníženom stave aj za ďalších riaditeľov Rybníčka, Miku, Hrehu, Zemkovej, Rezníka i terajšieho riaditeľa Machaja, spreneverila sa svojmu poslaniu, zradila slovenský národ a zaradila sa do mediálnej kastrátvej žumpy sionistického *mainscreamu*, je svedectvom jej návratu do stredovekých totalitárnych praktík.

Rada pre mediálne služby je cenzorský orgán, ktorý treba zrušiť. Mediálna rada dokázala, že je len handrou vlády (Blaha, <https://www.hlavnespravdy.sk/>, 22.5.2023).

Žurnalisti sú najhlúpejšia socio-profesná vrstva. **Je schizofréne, že vrstva s najmenšou mierou vzdelanosti (len asi 48 % má žurnalistické vzdelanie) má najväčší vplyv na spoločnosť na rozdiel od najvzdelanejšej vrstvy vedcov a odborníkov** (Dudáš 2011). Karcinóm spoločnosti. Právne elity nemajú v médiách šancu. Spolu s politológmi sú kazatelia nového a najnebezpečnejšieho náboženstva „demokracie“ (Romanoff 2022). Slogan RTVS: „*Múdry ako rádio*“ s jeho triviálnymi otázkami a súťaž „*Osobnosti televíznej obrazovky (OTO)*“ sú prejavom žurnalistickej zakomplexovanosti, čirej sebaadorujúcej emocionality, obmedzenej výlučnosti a absencie racionality.

Takže v týchto médiách určite nenájdete nielen elity, ale ani intelektuálov a polointeligentov.

Snahu o pravdivý obraz skutočnosti prezentujú od sluhov GP nezávislé médiá, fungujúce bez reklám, len z podpory čitateľov či poslucháčov, tzv. alternatívne médiá. Vo viacerých z nich sú veľké rezervy vo vedomostiach žurnalistov a moderátorov. Úroveň niektorých príspevkov v nich navrhuje, že máme niekoľko intelektuálov.

Problematika slovenských médií je analyzovaná v knihách (Dinka 2008; Dinka 2010; Dudáš 2011; Hud'o 2014; Dudáš 2017; Dubovský 2023).

ZÁVERY A VÝCHODISKÁ

Inteligencia ako súčasť spoločnosti je ovplyvňovaná politikou. Žiaľ, v dnešnom davo-„elitárnom“ politickom modeli (Vnútný Prediktor 2011 – Pracovný kolektív VP 2011., Mŕtva voda – Od „sociológie“ k životarečeniu – Konceptia spoločnej bezpečnosti, 2021) sa vďaka globálnemu parazitovi svet vymkol z kľbov, hlúposť zvíťazila, múdrosť si vzala dlhodobú dovolenku, a teraz sme svedkami priam šíaleností. Šíaleností, ktoré sa ženú celou spoločnosťou. Sú to nielen špičky, ale aj postoj mnohých ľudí k feudálnemu systému globalizácie, útokom na civilizáciu pod taktovkou Frankfurtskej školy neomarxizmu, ktorá uskutočňuje výchovu bielych v potrebných smeroch s cieľom „*Západ skazíme tak, až bude smrdieť*“ a s pomocou inteligencie „*Musíme organizovať intelektuálov a s ich pomocou rozložiť západnú civilizáciu*“ (Matthews, W., Frankfurtská škola a její ideové soudruzi, prevzaté z The Wanderer z 11. 12. 2008). V prípade smrti Západu musí byť FŠNM vedená ako hlavný podozrivý a najdôležitejší spoluvinník (Buchanan 2012) spolu s utajenou chazarskou siono-bankárskou oligarchiou v korporátnom mocenskom centre americkej sionoríše (Makow 2012). Spiatočnicke anticivilizačné hnutia proti evolučným, biologickým a genetickým poznatkom a výdobytkom sú marxizmus – komunizmus, Frankfurtská škola neomarxizmu, Boaská antropológia, Adornova sociológia, Freudova rozkladná psychiatria a Derridova filozofia, ktoré predstavujú bezhraničnú intelektuálnu a morálnu tuposť (Mac Donald, K., A PEOPLE THAT SHALL DWELL ALONE. Judaism as a Group Evolutionary Strategy, with Diaspora Peoples, 2002; Makow 2012, s. 56). Celý euro-americký konglomerát kontaminoval vplyvom neomarxistov z FŠNM bezbrehý pozitivismus bez duchovnej intelektuálnej nadstavby a trpí vďaka skrytým silám GP.

FŠNM slúži novému komunizmu – Novému svetovému poriadku (*New World Order* – NWO) formovaním vedomia bez svedomia v dehumanizovanom euro-americkom konglomeráte, jeho epidémiou rasizmu proti bielym a cenzorstvom proti slobode prejavu, ktorý zahrňuje deštrukciu štyroch pilierov našej ľudskej identity – rasy, náboženstva, národa a rodiny. To je skutočný význam „diverzity“, multikultúrneho šialenstva „multikultúrnosti“, „feminizmu“, porna, „sexuálneho oslobodenia“ a „práv gejev“ (Makow 2012, s. 104), ktoré forsírujú rôzne neomarxistické kluby svojou agresivitou kultúrneho ultraliberalizmu. Deštruktívna úloha FŠNM s jej väčšinou sionisticko-marxistickými „učencami“ inštalovala koncept viny belochovo, zamlčiac hlavný príspevok rozvratu civilizácie - genocídnej ideológie typu Starého zákona (Hoffman, M., *Judaism Discovered from its Own Texts – A Study of the Anti-Biblical Religion of Racism, Self-Worship, Superstition and Deceit*, 2008). Za povojnové vymývanie mozgov bielych sú zodpovední najmä sionistickí učitelia a ich aktivisti (Makow 2012). Inteligencia nie je schopná kritickej analýzy všetkých súvislostí a hlavne, nie je schopná urobiť architektúru súvislostí.

Skryté sily sú mimo pozornosti humanitných disciplín ako história, právo a justícia, filozofia, sociológia, žurnalistika, psychológia, lingvistika a iné, preto kľžu po povrchu a vytvárajú rôzne „stories“ s výsledkom, že obyvateľstvo sa na svet díva pohľadom nie svojim, ale cudzím, jahvistickým. To je dôkazom, že títo humanitní „vzdelanci“ nemôžu byť elitou, ani intelektuálmi, lebo intelektuál hľadá pravdu. **Zdá sa, že hľadanie a poznanie pravdy je PRIVILÉGIOM veľmi malého počtu ľudí; dnes, tu, ale aj vždy v celej histórii ľudstva, všade a vo všetkých civilizáciách. Najväčšou prekážkou k nájdeniu pravdy je túžba po šťastí a spoločenskom uznaní. Budhovi, Epiktetovi a Spinózozi mohli také veci skutočne byť ukradnuté.**

Vysoký počet príslušníkov rurálnej inteligencie na Slovensku je efektívnou zábranou intelektuálneho života. Na Slovensku veľkí duchovia živnú pôdu nemajú (Lajčiak, J., *Slovensko a kultúra*, Bratislava, 1994). Naš národ mal síce osobnosti väčšieho formátu (napríklad Ján Lajčiak, Martin Rázus), ale tieto osobnosti nemali národ (A. Matuška). **Intelektuálny hlad** na Slovensku i v ostatnom euro-atlantickom priestore je temer nulový.

Máme premnoženú vrstvu pampersinteligencie (predposratá inteligencia). Inteligencia je premnožená nižšími vrstvami ako polointeligentní, pseudointeligentní a lumpenin inteligentní, čo je *de facto* parazitická „inteligencia“ – neinteligencia resp. deinteligencia, ktorí sa dostali nielen do riadiacich funkcií štátu a rôznych inštitúcií, ale aj na municipálnej úrovni, pretože to politický systém „demokracie“ ako princípu chazarskej vlády umožňuje. Slovensko nemá skutočnú inteligenciu, vedomú so svojej sociálnej úlohy (Bláha 1937), **má len nádenníkov v jednotlivých duchovných činnostiach**. Tých pár jednotlivcov v niektorých duševných činnostiach na úrovni elity a intelektuálov, ktorí navyše nie sú známi obyvateľstvu, je dôkazom, že Slovensko prežíva a živorí bez elit a intelektuálov.

Žiaľ ani veľká časť vedy už nehľadá pravdu, ale stáva sa sluhom síl globálneho parazita a „vedecky“ zdôvodňuje všetky nezmysly, od multikulturalizmu, feminizmu, LGBTI+, covidu, až po geopolitickú architektúru planéty. V ľudskej spoločnosti je asi 1 % psychopátov, 1% sociopátov a 5% narcisov (<https://cz24.news/>, 2. 5. 2022). Vývojovými poruchami homosexuality trpí cca 4 % obyvateľstva. GP vyberá z týchto 11 % dementných deviantov do riadiacich štruktúr štátov.

Riadiacu vertikálu vysokého školstva ovládlo politické lokajstvo - vrstva kariéristov, navyše rektori porazili akademickú intelektuálnu a zahájili politické lokajstvo - deviantne dementnú spoluprácu s vládou pri odhaľovaní „protispoločenskej činnosti“, ktorú nikto nedefinoval. Luditi na vysokých školách, v politike, justícii i médiách rozvracajú spoločnosť. Zapojili sa aj lekári na čele s ministerstvom zdravotníctva porušovaním Hippokratovovej prísahy a podporou pfizer netvora a ich mengele programom depopulácie, zabíjania a mržadenia všetkými spôsobmi (dr naomi wolfová, <https://cz24.news/02>).

Masívna komercionalizácia školstva, zdravotníctva, vedy a výskumu vesmíru zasadili civilizačnému vývoju ťažkú ranu. Rodina, školstvo, spoločnosť väzú *komplexne v kladnej spätnej väzbe idiocie*. A čím "vyššie" školstvo, tým hlbšia idiocia a závadnosť zostatkov myslenia.

Politici, médiá – noviny, časopisy, rádio, televízia, internet a justícia pracujú na potlačení slobody slova. Vládne skutočný extrémizmus politikov, justície a médií, doba amorálnosti a iracionality dosiahla vrchol po roku 2020. Terorizmus vládnej moci voči obyvateľstvu a fašizmus zaviedli politickí prostitúti na čele so skládkovou prezidentkou, podvodne zapísanou advokátkou (Harabin IR Infovojn 2021) a politická garnitúra štátoborných politických subjektov s príťažlivými falošnými názvami (SaS, OĽANO, Sme rodina, Za ľudí, Progresívne Slovensko), ich degenerovaných extrémistických politikov. Máme typický prejav dekadencie a úpadku. Štátotvorné politické subjekty a sily sú ostrakizované. Sme obeť hlúposti. Verejný priestor je zahľtený šialenými liberálmi, spoločnosť sa dostala do módu deformácie, protištátne živly v riadení štátu. Je neuveriteľné, koľko ľudí celkom slepo verí politikom a médiám. Nepoučila ich minulosť a samostatné myslenie je to posledné, čo by u väčšiny ľudí akokoľvek hrozilo. Žiaľ, obyvateľstvo si nevie s tým rady. Nič sa k lepšiemu neobracia prevládajú „nevedkovia“.

Rozvrat druhej SR štátu naštartovalo KDH, následne čierno-červená koalícia (KDH, SDKU, kryptokomunistická SDL) po roku 1998, riadenie štátu sa presunulo z Bratislavy do londýnskej City a Wall Street v New Yorku. Medzi rozvracačov štátu sa zaradili podkupné nevládne organizácie, ktoré však sú vládne organizácie štátu, ktorý ich financuje – SŠA a pôsobia ako trójske kone GP.

Dnešná doba poznačená nízkymi a deformovanými kritériami v akejkoľvek oblasti umožňuje aj právnikovi vybudovať si kariéru iba na zopár desiatkach paragrafov bez elementárnej znalosti právnej náuky či právnej filozofie. Plytká osobnosť a odbornosť takéhoto právnika mu neumožňuje pochopiť svoje poslanie v kontexte morálky, ľudskej dôstojnosti, prirodzenosti či filozofickej antropológie. Zanedbaná intelektuálna výbava ho núti používať myšlienkové skratky, ktoré vylučujú univerzálnosť vedomia a objektivitu. sloboda prejavu sudcu je oproti bežným občanom mierne obmedzená (P. Števík, <https://cz24.news/>, 26.2.2023).

Žurnalisti a právnici tvoria dve najviac zdevastované skupiny inteligencie, stali sa lumpeninteligenciou. Žurnalisti ako najhlúpejšia socio-profesná skupina najviac manipulujú vedomím obyvateľstva a právnici i sudcovia ako ultimatívni rozhodcovia v systéme „demokracie“ sú najväčším nebezpečenstvom bieleho obyvateľstva.

Privilégium osobnej integrity je nesmierne vzácna komodita. Ktoré vrstvy inteligencie si zachovali integritu a ktoré sa vyznamenali totálnym úpadkom? Humanitná inteligencia, najmä právnici, žurnalisti, sociológovia, politológovia, ktorí podľahli liberálnemu politickému a mediálnemu svetu transatlantického priestoru, v zmysle jej sociálnej úlohy v spoločnosti (Bláha 1937) zradili svoje poslanie. Prírodovedná a technická len čiastočne. Intelektuálnu úroveň akademickej inteligencie reprezentuje výrok: „*Hlasovanie 40 akademikov, reprezentujúcich všetky vrstvy inteligencie - o problémoch spoločnosti, sa nebude líšiť od hlasovania 40 nosičov vody*“ (Le Bon, G., Psychológia davov – Myslenie a konanie ľudí v dave, 1895, 2016). Kto vyčistí tento Augiášov chliev v euro-atlantickom priestore ako aj na Slovensku a kedy sa objavia skutočné elity a intelektuáli a národohospodári vo vládných funkciách? Neexistuje všeobecný návod na zmeny, všeobecne platný princíp hľadania pozitívnych riešení reprezentuje výrok „*Edelstoff Geist ist unsere einzige Resource*“ (Ušľachtilá látka rozum je našim jediným zdrojom).

Problematika elít bola analyzovaná v štúdií (Dudáš 2021) a intelektuálov stručne v diele profesora Bakoša (Bakoš, J., Quark, Intelektuál a pamiatka, 2004). Murínovo tvrdenie, že Slovensko prosperuje bez elity, každodenná prax nielen potvrdzuje, ale aj navrhuje, že SR prežíva nielen bez vrstvy elít, ale aj vrstiev intelektuálov a inteligentov (Dudáš 2013) s premnoženou „pampersinteligenciou“.

Slovenský národ trpí, je klamaný predstaviteľmi vedy a akademickej sféry, veda nie je slúžkou pravdy a pokroku, ale slúžkou totalitativity skrytých síl a lží globálneho parazita, slúžiacich kaleidoskopickému matrixu vycigáneného sveta. Veda v celom euro-americkom konglomeráte sa prostituovala, vedci sa skurvili. To sú prejavy **hnutia prevažnej časti akademickej inteligencie**, čo je zrada inteligencie, ktorá potrebuje generálny výplach.

Spoločnosť na Slovensku a to ani komunita na VŠ ani inteligencia vôbec ešte nedospelá do stavu akceptovania kritiky a polemiky ako pracovných nástrojov. V zmysle reflektovaných absurdít inteligencie sa terajšie Slovensko javí ako iracionálna republika. Adekvátnym hlavným mestom takého spoločenstva by mal byť salaš, ako sa v roku 1936 vyjadril sovietsky spisovateľ údajne z judaistického košiara I. Ehrenburg pri návšteve Slovenska. A slovenská inteligencia je v skutočnej kríze, „*svetlo na konci tunela nie je vidieť*“. A elít máme menej ako šafránu. Navyše pravé intelektuálne elity na Slovensku, ktoré je napoly rurálnou spoločnosťou, nemajú žiadnu šancu. K najtragickejším znakom našej súčasnej slovenskej skutočnosti aj v 21. storočí patrí to, že slovenská komunita ani inteligencia spor nevedie. Úroveň vidľackosti slovenskej inteligencie dosvedčuje absencia printového periodika, ktoré by sa venovalo problémom spoločnosti na intelektuálnej úrovni. Ak by princípy vládnuce v žurnalistike, práve či politike platili v oblasti prírodných a technických vied, tak by nastal výstup obyvateľstva z jaskýň.

Vo svete zvíťazí pravda, ale až keď dokáže to, čo dokáže lož. Žijeme v dobe, kedy lekári ničia zdravie, právnici ničia spravodlivosť, univerzity ničia poznatky, vlády ničia slobodu, médiá ničia informácie a banky ničia ekonomiku. Indoktrinačný školský systém zbavuje kritického myslenia, médiá hlavného dezinformačného prúdu zbavujú samostatného myslenia a bezmedzný sionistický rasizmus má zelenú. Preto „*It is no measure of health to be well adjusted to a profoundly sick society*“ (Nie je prejavom zdravia byť prispôbený hlboko chorej spoločnosti) (Krishna Murty).

Tak ako zrkadlo nám pomáha riešiť problémy s hygienou a vzhľadom našej telesnej schránky, podobnú funkciu v duševnej oblasti predstavuje diskusia, kritika a polemika. V tomto zmysle má kritika a polemika

nezastupiteľné miesto. Veď bez kritiky niet pohybu a zmeny, vzostupu k vyššej kvalite. Bez permanentnej kritiky zas všetko stojí, nehýbe sa, opakuje sa, hnije a rozkladá sa. Obe reflexie sa v prevažujúcom počte prípadov stále považujú skôr za osobné útoky, než za vecné odzrkadlenie negatív a pozitív jednotlivcov a kolektívov. Odlíšny odborný alebo iný názor u nás často prerastá v osobnú nevraživosť až nepriateľstvo. . Prevažuje pudovo – inštinktívny prístup. Tak je to v celej spoločnosti, tak je to aj na vysokých školách. Pritom treba zdôrazniť, že **ekvivalentné kategórie pre diskusiu a hľadanie pravdy, cesty a nápravy sú len argument proti argumentu a fakt proti faktu.**

Obyvateľstvu chýba politická výchova a politická vzdelanosť (Dolejší 2014). Verejnosť nevie, čo sa deje, a ani nevie, že to nevie. Ľudia nemajú ani tušenie o cieľoch svetovej politiky, o slobodomurárskych štruktúrach svetovládnej politiky (Lina 2004, Lina J., Under the Sign of Scorpion, 2014). Princíp modernej politiky je vládnuť ľuďom pomocou klamstva a konať proti ľudskosti. Činnosť slobodomuráštva spočíva v realizácii tajného celosvetového sprisahania (Vnútorňý Prediktor 2011; Lina 2004). Klamanie, podvádzanie a utajenosť – to je ich *modus operandi*. Veci nie sú známe nám preto, že máme slabý mozog, ale preto, že nezapadajú do okruhu našich pojmov a poznatkov, pretože nemáme poznatky o konceptuálnej moci architektov rozvratu globálneho parazita (Lina), ktorý porazil civilizáciu bielych v informačnej vojne, ktorú skryté sily architektov rozvratu začali jahvizovaním cirkvi od štvrtého storočia a politicky sa presadili po parížskom prevrate v roku 1789.

Existuje päť druhov sociálnej moci – konceptuálna, ideologická, ktorú sú nadštátne a obyvateľstvo o nich nič nevie a bez ich znalosti nemožno porozumieť politike. Poznajú len zákonodarnú, výkonnú a súdnu, ktoré sú podriadené genocídnej konceptuálnej moci Starého zákona. Každé správanie človeka je produktom jeho informačného zabezpečenia. Ak je človek udržiavaný v istom paradigmate, možno z neho urobiť zombiu. Ideologické moduly vymývajú mozgy v službe konceptuálnej moci luciferských architektov rozvratu. **V chazarskom modeli vlády v „demokracii“** štátne inštitúcie pracujú proti národu. Zdá sa, že poznanie pravdy je privilegiom veľmi malého počtu ľudí. Nastala infantilizácia ľudstva všemožnými druhmi a spôsobmi propagandy na zabezpečenie a udržiavanie Starozákonnej biblickej koncepcia riadenia – budeš vládnuť nad inými národmi. Na druhej strane je humánna koncepcia slovanského sveta. Nevieme javy vyhodnotiť, nespádajú do našej pojmovej výbavy. Nevedomosť nás je esenciou moci, preto treba odhaľovať utajované poznanie.

Žijeme v umelom svete matrixu balamutenia a ilúzií, vytvoreného politikmi, médiami a informačnými technológiami. Západná kultúra je prepracovanou psychologickou operáciou (Makow 2012). Politikou nastrčených ľudí malej inteligencie zakrpatel duch ľudstva. Inteligencia, talent, všetko vyššie a lepšie je znásilňované, vzdelanci sa stali otrockým a zbabelým stádom (Dolejší 2014, s. 185). Zásada antických filozofov „*de omnibus dubitandum*“ (o všetkom treba pochybovať) je dnes pre verejný diskurz, ako aj pre inteligenciu, *terra incognita*. Západné krajiny žijú v bubline “popierania reality”, ktorú vytvorili už od štvrtého storočia.

Miera krvavosti nadchádzajúcich udalostí bude určená mierou, v akej si ľudia osvoja poznatky o procesoch riadenia zložitých sociálnych supersystémov. Stratégia bez taktiky je tou najdlhšou cestou k víťazstvu. No taktika bez stratégie je len márnym vynakladaním energie pred porážkou. Je potrebné spoznať davo-„elitárny“ spôsob ovládania spoločnosti, jeho nositeľov, venovať sa a zavádzať výučbu Koncepcie sociálnej bezpečnosti (Vnútorňý Prediktor 2011; Petrov 2023), študovať dostatočnú všeobecnú teóriu riadenia (Pracovný kolektív VP, Dostatočná všeobecná teória riadenia DVTR, 2023).

Pre nasmerovanie ľudstva na humánnu a civilizovanú trajektóriu vývoja ľudstva je potrebná zmena v piatich kľúčových trendoch: prvým je revízia známych dejín, druhým trendom je prehodnocovanie medzinárodného poriadku “založeného na pravidlách”, po tretie, treba demaskovať západné “mierotvorstvo, štvrtým trendom je zvrhnutie západnej finančnej nadstavby “z trónu“ a po piate zrušenie dôvery v západnú tlač (Chandran Nair, <https://www.hlavnespravy.sk/>, 12.6.2023).

Treba odvrhnúť chazarský typ vlády - davo-„elitárny“ paradigmu spoločnosti a navrhnúť novú paradigmu vývoja. Nápravu predstavuje kvalifikovaná verejnosť zrozumiteľná diskusia za účasti univerzít, vedeckých pracovísk, politických strán, paralelných občianskych nezávislých združení a nezávislých odborníkov bez tendenčného výberu diskutujúcich s mierou záväznosti pre politické strany by pomohla formulovať koncepcie a stratégie vývoja spoločnosti s akcentáciou zodpovednosti ako spoločenskej hodnoty na všetkých úrovniach. A štátne tzv. verejnoprávne médiá musia zo zákona poskytnúť dostatočný mediálny priestor aj pre tabuizované témy, najmä keď sú financované z našich daní. Diskusia je prvým krokom k návratu spoločnosti na humánnu a civilizovanú trajektóriu vývoja, z nej môže vzniknúť nové politické vedomie, intelektuáli a elity a aj tlak na vládu a politické strany.